Magyar Cserkész

XIV. ÉVF. 2. SZÁM. *Ára 50 fillér.* 1933. JANUÁR 15.

Siess magadnak biztosítani a Cserkésznaptárt.

Mindenki megszerezheti a Magyar Cserkész Naptárát.

A Magyar Cserkész ez évben is kiadja a naptárát. Alakjánál fogva zsebben hordható és tartalmánál fogva jó barát, azonkívül a jamboreera tanácsadó és kalauz, mert a szokásos jótanácsokon kívül segítségére siet minden cserkésznek a legkülönbözőbb helyzetekben és a jamboreera való készülésnél nélkülözhetetlen irányokat megmutatja.

Ingyen kapja mindenki, aki január 30-ig egy évre előfizet a Magyar Cserkészre.
Ingyen kapja, aki január 15-ig, egy félévre előfizet a Magyar Cserkészre.
Ingyen kapja, aki a Magyar Cserkész számára egy egyéves előfizetőt szerez.
Ingyen kapja, aki a Magyar Cserkész számára két féléves előfizetőt szerez.
Ingyen kapja, aki a Magyar Cserkész számára négy negyedéves előfizetőt szerez.
Féláron kapják azok, akik a Magyar Cserkészt példányonkint vásárolják a Cserkészboltnál vagy bizományba veszik a csapat útján.

Minden cserkész megszerezheti könnyen a Cserkésznaptárt, ezért negyvenezer magyar cserkész zsebében kell lenni a jamboreen a Cserkésznaptárnak.

Bolti ára 1 pengő.

VILÁGKRÓNIKA.

December második felében a *három kisántánt állam:* Csehország, Románia és Szerbia ismét összeült *szokásos évi konferenciájának megtartására,* ezúttal Belgrádban. A találkozón, melyet lapjaik az év egyik legkiemelkedőbb politikai eseményének jeleztek, négy kérdésben folytak tanácskozások: a leszerelés ügyében, Középeurópa gazdasági fellendülésének előmozdításában, a keleti jóvátételek és — ami számukra ma a legégetőbb kérdés — a békeszerződések revíziójának kérdésében. A konferencia eredményéről, melyet rendkívül titkolozással folytattak, csak szűkszavú hivatalos jelentést bocsátottak ki, azonban már ebből is kiderül, hogy a kisántánt mai állapotában már semmiféle ügyben egységes állásfoglalásra nem képes. Románia, mely szeretné fenntartani a jóviszonyt Olaszországgal, nem támogathatja az állandóan Róma ellen lázító és háborúval fenyegetődző Szerbiát, Csehország viszont a fegyverkezési egyenjogúság kérdésében nem tud megegyezni társaival. A hivatalos jelentésben a békerevizió elleni állásfoglalásról sincsen egy szó sem. A konferencia egyetlen „eredményeképen" elhatározták, hogy Genfben állandó titkárságot szerveznek a külpolitikai és a gazdasági helyzet állandó figyelésére és ugyanott tartják meg legközelebbi konferenciájukat is 1933-ban.

Ha azonban pozitív eredménnyel a kisántánt megbeszélései nem is jártak, arra mindenesetre jók voltak, hogy magukra irányítsák a nagyhatalmak figyelmét, akik nem csináltak titkot belőle, hogy ráuntak a három állam állandó izgatására. Legelőször az olasz lapok írták meg, hogy a kisántást törekvései állandóan veszélyeztetik az európai békét, de igen komoly intést kaptak Angliából is, ahol az angol politikai élet több vezetőembere sajtónyilatkozatban hívta fel a parlamentet, hogy amíg Szerbia alkotmányát meg nem változtatja és útját nem állja a horvátok elnyomásának, az országnak semmiféle pénzügyi segélyt ne nyujtson. Még az eddig olyan meggyőződéses kisántánt-barát Franciaország is szemére vetette Romániának az ottani magyarellenes tüntetéseket és felhívta figyelmét arra, hogy Franciaország hangulata Romániával szemben már nem a régi, amit az is bizonyít, hogy külügyi államtitkárának azt a Pierre Cot-t nevezték ki, aki nemrégen Magyarországon járt és kimondottan a békerevizió híve.

Románia igen kényes helyzetbe került Olaszországgal szemben. A közeljövőben ugyanis lejár *az olasz-román barátsági szerződés,* melyet Olaszország csak abban az esetben hajlandó meghosszabbítani, ha Románia kötelezi magát, hogy egy esetleges olasz-szerb háború esetén megőrzi semlegességét. Románia így abba a dilemmába került, hogy vagy szakít Szerbiával, ami a kisántánt végleges felbomlását jelenti, vagy elveszíti Olaszország jóindulatát, amire viszont a fenyegető orosz veszedelem miatt van szüksége. Hogy Románia melyiket választja, az egyelőre a közeli jövő titka.

A most, Paul Boncourt elnöksége alatt megalakult francia kormány diadallal vívta meg egyik legelső parlamenti csatáját *az Ausztriának nyujtandó kölcsön* ügyében. A mult év júliusában határozták el Lausanne-ban a nagyhatalmak, hogy a tönk szélén álló Ausztriának 300 millió schilling nemzetközi kölcsönt nyujtanak. A kölcsön megadását azonban súlyos politikai feltételekhez kötötték — mint lemondás, legalább egyidőre, a Németországhoz való csatlakozásról: az Anschluss-ról, — amellett ez év végéig legalább három nagyhatalomnak kellett a kölcsönt garantálni. Maga az osztrák nemzetgyűlés is csak igen éles parlamenti harcok után fogadta el az egyezményt, Olaszország és Anglia aláírása nem került különösebb nehézségbe, hátra volt még azonban Franciaország. A szenátusban az ellenzéki képviselők tiltakoztak az ellen, hogy a deficites Franciaország idegen államoknak nyujtson olyan kölcsönt, amit valószínűleg sohasem fog többé visszakapni. Paul Boncourt miniszterelnök hivatkozott a kölcsön politikai fontosságára és arra, hogy ez csupán az első lépés Középeurópa gazdasági felsegítése felé, végül pedig felvetette a bizalmi kérdést. Ezután a francia törvényhozás mindkét háza: a kamara és a szenátus a kölcsönök tervét elfogadta, úgyhogy annak megadása elé most már semmi nehézség nem gördül.

Két délamerikai állam: *Bolivia és Paraguay között* már nyár óta *tart a háborúskodás,* amelyből hol az egyik, hol a másik fél jelentett állandóan döntő győzelmet. A küzdelem a pápa közbenjárására csak karácsony ünnepén szünetelt, utána a bolíviai csapatok, melyeknek vezetését Kundt, volt német tábornok vette át, ezúttal tényleg kézrekerítették a Gran Chaco legnagyobb részét, melynek petroleumforrásaiért folyik tulajdonképpen az egész harc. Ezzel egyidőben két másik ország: Peru és Columbia is összetűzött és már nagyban folynak mindkét részről a csapatszállítások.

Kordos László.

Budapest, 1933 január 15. *XIV. évf. 2. szám.*

MAGYAR CSERKÉSZ

Szerkeszti: KOSZTER ATYA

Motto:
Örömben, bánatban vezet a Lélek.

AZ ÚT KÜSZÖBÉN.

(A FIÚ VITÁJA LELKÉVEL).

Ki vagyok?
Fiú, aki becsületszavát adta.
Mire?
Jól tudod, szolgálattételre.
Szolgálni, kit?
Hát Istent, Egyházat, Hazát, Felebarátot.
És ha nem szolgálok, vagy rosszul szolgálok?
Nem tesz semmit, csakhogy elveszíted adott szavadat.
De nekem egyáltalán nincs időm!
Oszd be magadnak és lesz!
De semmi kedvem rá!
Próbáld meg becsületesen, evés közben jön meg az étvágy.
Talán nem is akarom őszintén.
Akkor Te hamis cserkész lennél, hazug és világcsaló.
De mindemellett az én koromban nincs-e megengedve, hogy szórakozzam?
Hogyne lenne, de csak addig, amíg céllá nem válik.
Hogy sportokban vegyek részt?
Az erdők, mezők cserkészete a sportok elseje.
Tehát többé-kevésbbé „cserkészést" kell folytatni?
Bizonyos. De a cserkészetben még ez is elsősorban csak a szolgálattétel technikája: tartsd meg eszköznek, nem felejtve el a célt!
És ha a családom igényt tart rám?
Ha igazságos ez; menj! Ha túlzó, tudj megkülönböztetni.
De nem kell-e a társaságban is forognom?
Ha van időd táncolni, van időd szolgálni is.
Én a magam törvényét szem előtt tartva szolgálok!
A Te törvényed önzése kizárja a szolgálatot!
Rettenetes vagy!
Nem, csak igaz vagyok!
Nézd, mikor én magamba nézek, olyan szükségét érzem a megerősödésnek!...
Szolgálj! És a tömeg élére kerülsz.
...hogy magamat kifejlesszem...
Szolgálj és kibontakoznak erőid!
...szeretni és szerettetni...
Szolgálj és megnyered a szíveket!
...alkotni, teremteni...
Szolgálj és irányítani fogod az életeket, megmented a lelkeket!
Ó, én lelkem, mindenre van válaszod!
Ez az Isten Lelke benned!
Tehát el kell indulnom?
Légy őszinte és lásd be!
És magamat adnom?
Légy lovag!
Visszafordulás nélkül?
Légy „keresztény"!
Mennyi időre?
Ha tetszik az Istennek, mindörökre!
De ha én olyan keveset tudok?
Dolgozz! Jézus minden tudásban a Te Mestered!
Olyan gyöngének találom magam?
Imádkozz, Jézus minden erődnek Istene!
Olyan önző vagyok?
Olvasd el az Evangéliumot! Jézus Megváltód a nagylelkűségre.
Olyan állhatatlan?
Áldozz! Jézus Barátod, minden hűségre.
Olyan földhöztapadt?
Menj, tarts lelkigyakorlatot! Jézus Vezéred, lángra gyujt.
Ez igaz, Jézus Krisztussal mindent megbirok! Tehát akarom...
Akkor Vele légy boldog!

(Részlet *R. P. Rigaux:* „L'Étape des Ainés" című könyvéből, közli az „Entre Nous". [Fordította: *Sz. P.*])

NAPFOGYATKOZÁS A „LEVIATHAN“ FEDÉLZETÉN.

Napfogyatkozásokról valószínűleg nem tudok többet, mint más átlagműveltségű ember, aki nem rendelkezik különösebb csillagászati ismeretekkel.

New-Yorkban azonban véletlenül találkoztam egy bogaras ángliussal, aki ugyan valószínűleg nem tudott sokkal többet nálam a napfogyatkozásról, de szükségesnek látta, hogy annak megszemlélése céljából áthajózzék az Atlanti Óceánon.

Az idei napfogyatkozást ugyanis tudvalevőleg teljes mértékben Kanada keleti részén, valamint az Atlanti Óceán amerikai vizein lehetett meglátni. A csillagászok bámulatos tökéllyel tudják előre megállapítani a hold árnyékának helyét. Legutóbb is csak mintegy 160 métert tévedtek, ami csillagászati viszonylatban még a nullánál is kevesebb.

A fentemlített angollal való találkozásom, valamint annak a megállapítása, hogy véletlenül a „Leviathan“, mellyel Európába hajózom, a teljes napfogyatkozás övében lesz augusztus 31-én, arra késztetett mégis, hogy kissé részletesebben érdeklődjem eme különleges napfogyatkozás iránt. Ennek első lépéseként megnéztem, hogy a new-yorki lapok mit is írnak erről. Be kell azonban vallanom, hogy a lepedőnagyságú vasárnapi szám külön napfogyatkozási mellékletének negyedik oldalán minden tudásszomjam már ki volt elégítve és nem töltöttem időmet avval, hogy a további 8—10 oldalon tárgyalt történelmi, meteorológiai, állattani és egyéb szempontokkal megismerkedjem.

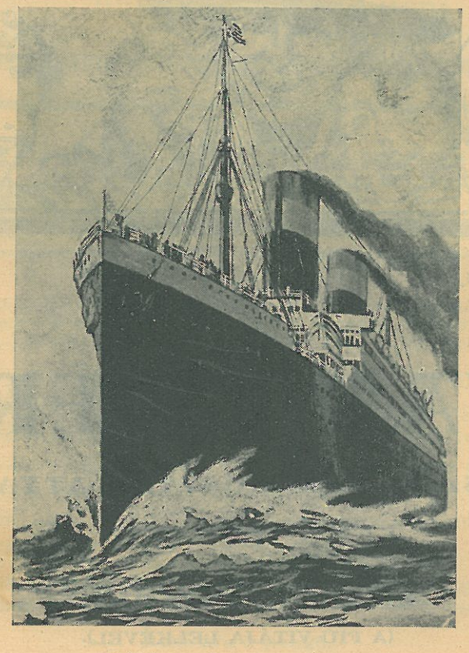

Hajónk a napfogyatkozás idején.

Mint fotografus, természetesen rendelkeztem a napfogyatkozás megfigyelésének egyik legfontosabb és legalkalmasabb kellékével — egy túlexponált filmmel. Ez mindenesetre kevesebbe is került, mint annak a rengeteg tudományos expedíciónak a felszerelése, amely a napfogyatkozás különféle szempontokból történő megfigyelése céljából a hold árnyékának sávja mentén mindenfelé elhelyezkedett. Még csak külön jegyet sem kellett váltanom ama kirándulóhajók egyikére, amelyeket az agilis amerikai hajóstársaságok a napfogyatkozás megfigyelésére útnak indítottak. Igaz, hogy ezekre már alig kaptam volna helyet, mert a napfogyatkozás érdekességét az amerikaiak szempontjából lényegesen emelte az a tény, hogy a megfigyelés sávja már kívül esett az amerikai fennhatóság alá tartozó vizeken és ott a „száraz“ törvény érvénytelen! Ehhez járult még külön, hogy a tőzsde is jól viselte magát. Mindennek eredményeképen már napok óta nem lehetett jegyet kapni ezekre a hajókra.

A „Leviathan“ fedélzetén már jóval a kritikus délutáni időszak előtt mindenki napfogyatkozási lázban szenvedett. A ragyogó tiszta égbolt alatt ennek az ötvenegynéhányezer tonnás hajónak minden utasa izgatottan tologatta a fedélzeti karosszéket, próbálgatta a színes szemüvegjét és leste a nagy természeti tüneményt. Egy fiatal hajóstiszt izgatottan szaladgált fel és alá. Osztogatta az Egyesült Államok Tengerészeti Hivatalának megfigelő lapjait mindazoknak, akikről feltételezte, hogy a csillagászati és tengerészeti terminus technikusokban bővelkedő kérdőív kérdéseit legalább el tudják olvasni, ha nem is tudják megérteni, vagy pláne kitölteni. Néhány idősebb, szemüveges miss sietett kitölteni az első kérdést: Megfigyelő neve és lakása?

Az izgalom tetőpontjára hágott, amikor az előre bemondott időben tényleg megjelent a hold és eltakarta a nap keskeny karéját! Ekkor azonban a mennyei förendező hirtelen mást gondolt és sűrű felhőket küldött a mennyei színpad és az izgatott nézőközönség közé. Eleinte még itt-ott lehetett valamicskét látni a csökkenő napkorongból a felhők hasadékain át, azonban mikorra elérkezett volna a teljes elfogyatkozás, olyan sűrű, sötét felhő borította az égboltot, hogy az ember a környezet elsötétülését inkább ennek, mint a napfogyatkozásnak volt hajlandó betudni.

Mikorra ismét kissé derülni kezdett, a hold már túl volt a kritikus ponton és a nap rohamosan nyerte vissza eredeti nagyságát.

A missek dühösen tépték el a megfigyelő-lapokat és visszatértek a bridge-asztalhoz.

Az egész tünemény lefolyása élénken emlékeztetett arra a régi színpadi trükkre, amelynek legfontosabb része az előkészítés. Ennek folyamán ugyanis a fősuly a nézőközönség idegei felcsigázásán van. Rendezők izgatottan szaladgálnak fel és alá. Próbálják a fényhatásokat, a díszleteket, a függönyt. Persze a közönség szemeláttára. A conferencier kiáll, fokozott csendet és figyelmet kér. Végre fellebben a függöny.

A színen valaki ül bebugyolált fejjel, karosszékben. Mellette áll a másik, aki résztvevőleg nézi a beteget.

Beteg: Jaj, de beteg vagyok!
Másik: Mi bajod van!
Beteg: Jaj, de rosszul vagyok!
Másik: Tényleg beteg vagy?
Beteg: Nagyon beteg vagyok!

Másik (a közönség felé fordulva): Mélyen tisztelt hölgyeim és uraim! Őszinte sajnálattal kell bejelentenem, hogy főszereplőnk váratlan megbetegedése folytán a bejelentett előadás elmarad!

Függöny (de gyorsan).

dr. k. Molnár Frigyes.

Írom levelemet

Szebenszki András napszámos testvéremnek Tótkomlósra. Tollforgatásra gyakorlatlan, nehéz kézzel levelet írt nekem Szebenszki András karácsony ünnepén. Megírta, hogy négy cserkészfiú járt nála a szent estén, kenyeret és élelmicikkeket vittek neki és még több pénztelen embernek. Isten áldását és segedelmét kéri rejuk és azt szerette volna, ha levelét leközli a Magyar Cserkész is, hogy a cserkészfiúk jótettéről sok ezeren olvassanak. Én most megkérem szeretettel az én testvéremet, ne haragudjék reám, amiért levelét nem tettem bele a januári számomba. Nem tettem pedig bele azért, mert a levélben névszerint felsorolja a négy fiút és hálás szavakkal megdicséri őket. Pedig a cserkésznek a jótettre törvénye van, neki ezért nem jár dicséret, sőt ha megdicsérjük, Isten előtt elveszíti igazi érdemét. Máté evangélista jegyezte fel Krisztus szavait: „. . . alamizsnád rejtekben legyen, és Atyád, ki a rejtekbe lát, megfizet neked.“ A cserkészek Krisztus parancsa szerint névtelen jótevők akarnak lenni. Szent karácsony estéjén szerte az országban sok-sok ezer cserkészfiú járta az utcákat, benéztek egy-egy fűtetlen lakásnak szegény lakóihoz és ruhát, élelmet, kis ajándékokat vittek nekik a kis Jézus nevében. Senkinek a nevüket meg nem mondták, senki hálálkodását, dicséretét el nem fogadták, hiszen a megváltó Ur Jézus parancsát teljesítették csak és tőle várják jutalmukat. Ez egy új nemzedék, Szebenszki testvér, más, mint a mai felnőtteké. Ezek a fiúk a szeretet törvényén nőnek fel, névtelen jótetteket gyakorolnak Krisztus nevében nap-nap után és majd ha felnő a sok-sok ezer cserkészfiú, higyje el nekem, megváltoztatják a világ arculatát, mert keresztényibb, emberszeretőbb, Krisztust ismerő új világot hoznak a lelkükben. Imádkozzék értük, akik magával jót tettek és akkor nagyon-nagyon gazdagon megfizetett minden jóért.

Szeretettel köszönti jóbarátja

a Magyar Cserkész.

ELBESZÉLÉS AZ ÉSZAKI HEGYEKBŐL.

Egy dicsőséges őrs tagja volt az a két barnára sült, viharvert legényke, kik a menház előtt viaszolták a sítalpjaikat. Nem csak a magukét, hanem az egész csapatét, a rektorét és az osztályfőnökét is.

Hallatlanul fáradságos nap volt mögöttük, mert hóvihar érte utól a csapatot és inkább a szerencsének, mint a lapp vezető ügyességének köszönhették, hogy mind a huszonöt sifutó szerencsésen elérte a menedékházat.

— A rektor sem sokat ért már az utolsó kilométereken, mi? — suttogta Kurt Peter, miközben elsőrendű Kajana-síjeit előre és hátra mozgatta a tűz felett.

— Nem, de a többi sem, ami azt illeti — mondta III. János, kit így nevezett mindenki, amióta mint harmadikos egyszer Erik bátyának „csukd be szemed, nyisd ki szád“ felszólítással csokoládé-praliné helyett egy ricinuskapsulát dugott a szájába.

— Még Hummer sem tudta maga lehúzni a bakancsát. Most pedig alszik az egész banda. Elég furcsa, mert szerintem, ha az ember bevesz valami meleget és alszik egy félórát, megint friss lesz. Legalább én így vagyok.

— Itt vagyok másiknak. Hát lehet aludni, mikor ilyen szép itt kint minden? Nézd csak! — mondta K. P. és leszúrta a Kajánát a hóba.

Durva, szurkos kezeivel szertemutatott a hideg csendességben. A hegyek évezredes álmukat aludták a kékesfehér hótakaró alatt, mely most a távolban egy sötét fal felé tompult el, ahol a hóvihar száguldott tovább.

Halotti csend volt körülöttük, a sötétkék, csillagos égbolt alatt, csupán egy-egy gyenge ropogás hallatszott a kis tűz felől.

— Láttad már valaha ennek párját? — suttogta János lélegzetét visszafojtva. — És ezek képesek ilyesmit elaludni!

Nem esett több szó közöttük erről a tárgyról, mert ha van valami, ami hallgatást tud parancsolni, akkor az a nagy természet, különösen, ha két tizenhatévesről van szó, kik még hozzá minden vonalon esküdt sportemberek.

A fiúk úgy élveztek, ahogyan csak az tud élvezni, akit megkap a hegyek fensége. A 25 pár sí utolsói is meg voltak már viaszkolva és a tűz annyi meleget sugárzott maga körül, hogy ki lehetett birni egy ideig, bár a hőmérő biztosan jó néhány fokot esett lefelé.

. . . Hogy dicsőségteljes örsbe tartoztak, ebben a kérdésben nem volt a csapatban véleményeltérés, mióta a négyes egy aranykeresztet szerzett a nyáron és mind a nyolc valamilyen finom díjat nyert karácsony előtt.

Sok idő telt el, míg III. Jánossal és viselkedésével meg tudtak békülni és azt kielégítőnek találták, úgy az örsben, mint az iskolában. De egyszer K—P, vagyis Kápé, ahogyan a rövidítés olvasandó, nem bírta tovább, felforrt benne a méreg és az iskola mögött nagy csata volt közötte és a Vasa csemete között.

— A sötétség választotta el a harcoló feleket és mindkét fél a maga javára írta a győzedelmet —, mint a történelem mondja.

De mikor a napfény újból a küzdőkre sütött — mindegyik kék, zöld, sárga és dagadt volt —, már nem volt kérdés győzelemről vagy vereségről közöttük, hanem csak „összetartásról“, arról pedig mindörökre.

Ebből pedig Jánosnak volt haszna, mert Kápé, aki „egy jó cég“ volt, annak is a legjavából, aki minden stikliben benne volt, tehát minden volt, csak nem „szent“, mégis azokhoz a tisztaszőrű fiúkhoz tartozott, akik tudják, hol van a határ.

És János, aki ritkán törődött határokkal, kezdett a bőrébe férni, legalább is akkor, ha Kápé a közelben volt. Nem mintha félt volna tőle, öklük majdnem egyforma kemény volt és soha nem volt köztük szó verekedésről, „de mégis!“ . . .

Ma este, mikor az egész gyülekezet, beszámítva az örs többi hat tagját is, kivétel nélkül eldőlt az almon és aludtak a nagy fáradtságtól, Kápé felkelt, csendesen magára vette a nadrágját és felhúzva a bakancsát, kisompolygott, János is felébredt, csodálkozott és bár kissé kábult fejjel, de ugyanazt csinálta, csupa szokásból.

— Nem jutunk el innen holnap, ha előbb mindenkinek viaszolnia kell — suttogta Kápé, mikor ott térdelt a havon és tüzet rakott —. Pedig holnap olvadást kapunk, biztos lehetsz benne. Nézd az északi fényt! Nekünk pedig a vonattal el kell mennünk és az állomás ide jó három mérföld.

Így kezdődött a titkos viaszkolás, mely egy ropogó hideg, északi csillagos éjszaka tisztaletteljes csodálatával végződött. Ennél szebbet nem igen mutathat a földteke.

Reggel hat óra körül a lapp és a rektor kilopództak, megnézendő az időt. Röviddel ezután bement a rektor és felkeltette az osztályfőnökét és sarkukban hosszan sugdolództak. A beszélgetést a lapp szakította félbe, aki bejött és szintén súgott valamit.

Napfelkelte felé alapos vallatás és kihallgatás kezdődött arra vonatkozólag, hogy ki viaszkolta be a sítalpakat, de csak annyit sikerült kideríteni, hogy a diákok régi barátja, senkiházy Senky Senki lehetetett.

A rektornak azonban nyitva volt a szeme és rövidesen kitalálta, hogy kik lehettek a „tettesek“, de okosabb ember volt, semhogy mindenki előtt elárulta volna. A két legifjabb csapattag ugyanis hátizsák nélkül futott, míg a két vállas, erős bajtárs, kiket a viaszkolással gyanúsított, kettős szerelvénnyel száguldott tova.

Lent az állomásnál nagy zűrzavar volt, mikor a 25 főnyi csapat a házak közé berobogott. Egy férfi és két nő valószínűleg eltévedt a hóviharban. Csak egy rövid délelőtti túrára felkészülten utólérte őket a Sors és így sürgősen fel kellett volna őket kutatni.

Mikor Kápé és János meghallották a hírt, az előbbi az örsi hívójelet adta le és egy pillanat mulva mind a hat fiú ott állt körülöttük.

— Mennyi pénzünk van? — kérdezte Kápé.

— Az örsi pénztár érintetlen — felelt a hármas, aki „Pénztáros és ólábú“ volt, úgy mint a hatos, aki „Szakács és X lábú“ volt.

— És mindnyájunknak megvan még a zsebpénze is, úgy-e?

— Elég szép összeg, biztosan elég a hazautazásra.

— Mit akarsz ezzel mondani? — kérdezte a Bolha, aki „Kicsiny, de fekete“ volt, mint egyszer saját magáról egy versben megállapította.

— Hogy maradunk és segítünk, ha a rektor megengedi.

— Ugyan nem rossz fiú az öreg, de nem hiszem, hogy beleegyezne, hacsak Te nem kéred meg — válaszolta a Bolha.

— Nem hiszem, hogy másképen lenne valami a dologból — szólt közbe Kis-Mama, egy szélesvállú, kerekajkú, 15 éves, korához képest medveerős, meglehetősen csúnya fiú, kinek szemei állandóan szikráztak a duzzadó életörömtől —. Hiszen így is mindig a túlerőltetéstől és hasonlóktól félti az embert.

— Csak Te ne beszélj — szólt rá a Kappan —. Te sem sok áfonyát értél az este, mikor megfogott és felrakott a priccsre.

Kis-Mama hallgatott és valamit dúdolt, de azon az erőn, melylyel botját a hóba szurkálta, látszott, hogy nem szívesen beszél a tegnapi eseményekről.

— És ha megengedi, mindnyájan benne vagyunk? — kérdezte Kápé.

— Ilyen ősbuta kérdés! — gondolta Kis-Mama, de hallgatott és beleegyezően bólintott. Hiszen Kápé tudhatta, hogy ha „valamiről szó“ volt, akkor egy ember sem maradhatott el az örsből. Jelmondatukat „Amíg fent vagyunk, úszunk az árral!“ Jánostól kapták, aki egyszer a tenger mellett nyaralt és ehhez mindnyájan ragaszkodtak.

Egyszer szószerint is jelmondatukhoz híven kellett cselekedniök, mikor az elmult nyáron a táborból hazafelé iparkodtak és át kellett kelniök egy nagy fjordon. Egy motor húzta őket, de valami hiba történt, a motor túlsebesen haladt, a csónak megbillent, tele futott vízzel és az egész társaság hátizsákostul belefordult a vízbe. A motoron nem vették rögtön észre a bajt és míg az visszafordult, a Sasok vígan taposták a vizet. Egyesek még a hátizsákjukat is megmentették.

— Amíg fent vagyunk, addig úszunk . . . — kiáltotta János —. „Heja, amíg fenn vagyunk . . .“ kiáltották mindnyájan.

Azóta, mikor cserkészés közben vagy sítúrán, vagy bárhol az erők kezdtek alábbhagyni, vagy „valamiről“ szó volt, ütemesen és vígan hallatszott: „Amíg fent vagyunk . . .“

Ebből megérthetjük, hogy az örs nem akadt meg egy szalmaszálon és hogy tényleg nehéz körülmények gátolhatták csak meg az örsi szellem együttes megnyilvánulását.

A rektor először határozott „nem“-et mondott, de mikor Kápé egy vállrándítás kíséretében rámutatott egy csomó „természetfölötti finoman“ öltözött sportruhás úrra, kik a mentőexpedicióra készültek és látta, hogy milyen ügyetlenül mozognak a sítalpakon, mégis beleegyezett.

— Csak vigyázz, nehogy ezeket is a nyakatokba kapjátok! — mondta nevetve. — Remélem szerencsétek lesz. Iparkodjatok haza!

— Ilyen gyüjtemény nagyszerű fiút is keresni kell — mormogta, mikor látta őket leugrálni a síeikről és utánpótlásért, valamint a thermosaik megtöltése végett a szállodába beszaladni.

Rövidesen látta, hogy Kis-Mama beszaladt egy üzletbe és egy jó ruhaszárító kötéllel jött ki, míg a Kappan a patikába sietett.

— Amilyen fiatalok, olyan előrelátók. Igaz, hogy nem is gyermekjáték, amibe belefogtak — mondotta a mellette álló osztályfőnöknek —. De, ha valaki meg tudja csinálni, ők megcsinálják, meg fogod látni.

Épen mikor a vonat megindult, akkor látta Kápé körül a fiúkat, ki kezében térképpel és iránytűvel a helység legismertebb vezetőjétől útmutatásokat vett át. Valami büszkeség és szépség volt azon a kis jeleneten, ahogyan ott álltak: hat melegszívű fiú, készen életüket is feláldozni, de nem meggondolatlanul, hanem biztos körültekintéssel és érett meggondolással. Egy ellenvetés sem hangzott el a vezető ellen, csak egy-egy rövid és szükséges kérdés, semmi gondatlan szószátyárkodás képzelt tudásról, hanem biztosság és céltudatosság, mint férfiak férfival szemben.

„Ni, nézd csak!“ — kiáltott hirtelen és lefelé mutatott.

De hiszen nem is első ízben voltak a hegyek között. Távol álltak ettől. És ezért nagyon is jól tudták, hogy ha valahol nyugalomra és körültekintésre van szükség, hát az itt fent van a komor vadonban.

. . . Kemény munka volt, bele kellett feküdni, mert feljutottak megint a hegyek közé. Az új hó puhán és mélyen feküdt, minden nyomot betakart, annyira, hogy még a vezető is már-már reménytelennek kezdte tekinteni a dolgot és vissza akart fordulni, annak dacára, hogy az óra nem volt több tizenkettőnél és a nap felhőtlen égből sütött le rájuk.

— Tessék — mondta János —, de mi, amíg fent vagyunk, addig úszunk. A vezető nem értette egészen, amit a fiú mondott, de azzal tisztában volt, hogy egészen új fajta turistákkal áll szemben, olyanokkal, akik akartak is, tudtak is valamit. Azt a kételyt, mely el akarta felejteni vele a hegyek íratlan törvényét, — hogy inkább maga vesszen oda, semhogy egy megfagyottat faképnél hagyjon — azonnal elfujta egy pillanatás a tizenhatéves fiú határozott szemeiből.

Egyik négyzetkilométert a másik után portyázták át, anélkül, hogy a legkisebb nyomot is felfedezték volna, bár mindenhol keresték, ahol a vezető szerint a szerencsétlenül jártak csak megfordulhattak.

— Ni, nézd csak! — kiáltotta hirtelen a Kappan és a völgy nyugati vége felé mutatott, ahol sötét pont látszott lefelé mozogni.

— Egy nő — mondta az élesszemű vezető —. Ott vannak, vagy legalább is egy közülük.

Kápé, mint a leggyorsabb észjárású fiú, már át is váltott a sijeivel és elszáguldott. Rövidesen a vezető és a többi fiúk is követték a nyomot, úgyhogy nemsokára mindnyájan ott fékeztek a völgyben a leány körül, aki a kimerültségtől már összeesett.

Nem tudott felvilágosítást adni, egészen odavolt szegény, de Kápé utasította Kis-Mamát, hogy vegye elő a thermosát és lassanként mégis csak magához tért.

Kápé és János, kik látták, hogy sürgős a dolog, nem is vártak semmire, hanem egyenesen a nő nyomaira vetették magukat és a lehető legnagyobb gyorsasággal iparkodtak felfelé, a vezetőre és a többi fiúra bízva a fiatal leányt.

A nap már meglehetősen lement, ezért egy pillanatra sem vették le szemüket a nyomról.

Átjutottak a tetőn és szédítő iramban csúsztak le a túloldalon, mikor János hirtelen fékezett, úgyhogy a hó nagy felhőben kavargott fel körülötte és Kápé alighogy csak el tudott oldalt ugrani.

— Stopp! — kiáltotta —, biztosan itt vannak.

Egy piszokfolt látszott az egyik hatalmas hófúváson és közvetlen mellette egy sítalp volt a hóba szúrva. Még egy rövid kanyarulat és egy kis lyuk előtt állottak.

Gondolatgyorsasággal ugrott le Kápé a sijéről és eltünt a lyukban.

Nem épen jó, de a körülményekhez képest a vártnál jobb állapotban találta a hólyuk két lakóját. A fiúk thermosai rögtön emelték a hangulatot.

Kiderült, hogy úgy a férfi, mint a két lány tudta, hogyan kell a hóvihart fogadni. Leásták magukat a hóba, lepihentek és hagyták, kint havazzon, ahogy akar. Ha a férfi egyik lába ki nem ficamodik és mindkettő félig meg nem fagy, akkor haza is jutottak volna. A másik leánynak ijedtségén kívül semmi baja nem volt.

Kápé rögtön felfogta a helyzetet és a tudomány összes előírásai szerint kezelésbe vette a fagyott részeket.

Rövid idő mulva megérkezett Kis-Mama a Kappannal és a ruhaszárító kötéllel. A vezető és a többiek elmentek a másik leánnyal, hogy segítséget hozzanak, illetve küldjenek.

Hogy ezután miként csinálták meg a fiúk a sizánt és hogyan sikerült sok gonddal és fáradtsággal hazaszállítani a szerencsétlenüljártakat, az túl sok időt és helyet foglalna el itten.

Elég az hozzá, hogy este 23 óra felé a hold egy szánra világított, mely teljes négyesfogattal hajtott be a faluba, egy leánnyal és egy férfivel a sítalpakból készített alkotmányon és hogy a szállóban nagy éljenzéssel és örömmel fejeződött be az eset.

A finom sportemberek szmokingba voltak öltözve, a fiúkat vacsorára hívták, ahol sok beszéd hangzott el a bátorságról, önfeláldozásról stb., stb., míg azután eszükbe jutott a „Hősöket“ is megnézni.

Hát bizony, hatan csak ültek és nagyokat pislogtak egy a rektortól érkezett táviratra, míg a hetedik és nyolcadik még kevesebbet hallott mindebből, mert a Sasok vezetője és helyettese egymásra hajtott fejjel ültek és aludtak, mint a bunda.

Scouten, 1931 december hó.

Irta: *Ebbe Liberath*, svéd főcserkész.
Svédből fordította: *Pándy Pál.*

Megható kitüntetés híre érkezett hozzánk a napokban. A világ főcserkésze Myddleton Mackenzie britt-columbiai cserkészt tüntette ki a „Cronwell“ éremmel. Mackenzie hétéves kora óta állandó súlyos betegsége és rajta többizben végrehajtott műtétek ellenére mint „magános cserkész“ tüntette ki magát jó munkájával s bár az előírt korhatárt meghaladta, Bi-Pi méltónak tartotta a jutalomra.

A HÁZIÖRSVEZETŐK TÉLITÁBORA.

A mult évi téli táboron sokan voltunk — és egyszer sem tudtunk síelni, mert nem volt hó. Az idén kevesen jöttek el — a kishitűek elmaradtak. Ugy gondolták: az idén nem érdemes elmenni, mert most sem lesz hó. Ez egyszer alaposan tévedtek. Egész tábor alatt volt annyi havunk, amennyi nekünk kellett. Sőt a Svábhegy egyéb síelő közönségének is maradt még valami!

A tábor első napjaiban csak a Svábhegy erdeiben sieltünk. Itt volt bőven zuzmara. De amikor a harmadik napon leesett a várva-várt „5 (öt) centis hó“, kimehettünk az erdőből az eddigi jégmezőkre is. Most már a Szent Anna-kápolna környéki lejtőkön is bemutathattuk nagy tudásunkat.

Itt már nemcsak Polcsi bá', hanem minden svábhegyi síelő lény gyönyörködhetett a szép (nem pesti stílusú) lesikló állásokban és Ricsi egyedülálló egyéni stílusában. Itt nem kellett már Tökölinek erdőirtásokat végeznie, hogy a kezdő síelőinknek megfelelő terepet csináljon.

Tököli ugyanis azon kevesek közé tartozott, akik büszkén állították magukról, hogy kiválóan sielnek. Ezt akarta akkor is bizonyitani, amikor a tábori újság címét kitalálta. Az eset a következő volt:

Az erdőben állt Tököli „lecsatoltan“ egyik fa tövében. Majdnem sírva fakadtam, amikor gondolatokba merült tekintetét megpillantottam. Pedig nem emlékszem rá, hogy egészen kisgyerek korom óta valaha is sírtam volna. De az ő bús arcának láttára nagyon környékezett a sírás. Ő pedig csak állt a fa alatt és elmélkedett.

Mikor feléje közeledtem, mozgott a szája, beszélt, de hang még nem jött ki száján. Végre nagysokára megszólal:

— Ajánlok egy címet a tábori újság számára.

— Halljam — s érdeklődve néztem feléje.

Ujra mozog a szája, már régen beszél, míg megszólal:

— ESEM-ÉNY! — és diadalmasan néz az imént kiirtott bokrok felé.

— Miért? Talán nagyot estél?

De ekkor már Gyurka, a tábor Benjaminja is mellettünk van, ő felel kaján mosollyal:

— Ajaj! De még mekkorát! És képzeld csak: már egy órája áll itt a fa alatt és azon elmélkedik, hogy miért is esett el?

Igy született meg Tököli „eseménye“ kapcsán a tábori újság terve, aminek címe tényleg „ESEM-ÉNY“ lett. Ezek után nem is csoda, hogy nem volt benne semmi humor és csak azért volt csapnivaló, mert Lajos bá' és Tököli szerkesztették. Mindent ők találtak ki, ami a lapból semmit sem ért és ők rontották el Gyurkának rendelkezésükre bocsájtott kiváló ötleteit.

A gyakori esésekkel kapcsolatban az a vélemény terjedt el a tábor tagjai között, hogy minél jobb síelő valaki, annál többet esik. E szerint az elv szerint Ricsi érte el a tábor tagjai közül a legnagyobb eredményeket, mert a rossz nyelvek szerint többet feküdt a földön, mint amennyit a talpán állt. De utána mindjárt Lajos bá' következett. Nem hiába ő volt a tábori újság főszerkesztője és a tábor egyetlen sí-törője. Ami szintén nagy buzgalmát igazolja.

Téli hangulat. Természet s az Ember.

A Szilveszter éjjelét is a tábor programjának legmegfelelőbben ünnepeltük meg. Valamivel tizenegy óra után „csatoltunk“ és a cserkészparki sí-lejtőn vártuk meg az újév első percét. Lécekkel a talpunkon csúsztunk át az újév küszöbén.

A tábor méltó befejezése volt az utolsó napi örsi hike. A Normafa-Csillebérc-Máriamakk útvonalat tették meg az örsök léccel a talpukon. Egyesek állitólag tartalék-nadrágfoltot is vittek magukkal.

*

A tábor célkitűzésében a síelés megtanulásán kívül, házi örsvezetők lévén a tábor tagjai, örsvezetői továbbképzés is szerepelt elméleti programként. E cél megvalósítását segítették elő előadásaik, illetve megbeszéléseik kapcsán: vitéz Faragó Ede orsz. vezetőtiszt, dr. Sztrilich Pál orsz. vezetőtiszthelyettes és Lévai Alajos cserkészcsapattiszt, amikor a tábort meglátogatták.

*

A tábor tagjai a pécsi 10-es, a budapesti 12-es, a székesfehérvári 39-es, a nagykőrösi 216-os, a budapesti 314-es és a szegedi 550-es csapat tagjai közül kerültek ki. 18-an voltunk.

*

Kellemes baráti társaság gyűlt össze ebben a 3. „Hök“ télitáborban. Jól éreztük magunkat, kellemes élményekkel gazdagon telt el ez a hat nap.

Gyönyörködtünk a téli erdő szépségében, a zuzmara súlyától földig hajló, roskadozó fákban. Élveztük a ködbeburkolt táj romantikáját. Végigszáguldoztunk a meredek lejtőkön. És lelkünkbe zártuk a tél minden szépségét.

Egy „Hök“ tag.

Egy kis cserkész ma reám nevetett.

Egy kiscserkész ma vigan reámnevetett,
szeméből a mosolyok, öröm-kerekek
futottak felém. Ráncok mosollyá váltak
s a nap vérpirosra csókolta a számat.

Arcomra hintette a vigalmak teljét,
minden bánatomat mély kútba temették
és lelkem vidáman hányt cigánykereket,
mert egy drága kölyök ma reámnevetett.

Ujságok naponta vészhírekről írnak,
Véres szaga van a hófehér papirnak,
Ezernyi öngyilkos átkozza a sorsát
s farkasszemet mereszt egymásra sok [ország.

Közel is, távol is fegyverek ropognak,
száztonnás a súlya minden kis titoknak,
sötét arzenálok fegyverekkel telnek,
veszett ellensége ember az embernek.

Özvegyek hullnak el és árvák jajongnak
s nem lesz soha vége a nagy vigalomnak,
új ezrek áldoznak a halál-szüretnek,
ártatlan csecsemők pokolra születnek.

És ma mégis, mégis mindent jónak láttam,
lelkem felolvadt a gyermek mosolyában,
rózsaszín üvegen láttam meg a tájat,
világosak lettek a sötétlő árnyak.

A szomorúság ezer kis dzsinje illant,
meggyujtottam belül sok százvoltos [villanyt,
messzire gurultak a bánat-kerekek,
mert egy drága kölyök ma reámnevetett.

Mert egy drága kölyök ma reámnevetett...

Csanádi János.

AMÍG EGY MŰKORCSOLYÁZÓ ELJUT ODÁIG . . .

Fogadni mernék, hogy sportszívedet egész nyáron csak egy olthatatlan, forró vágy emésztette igazán: kint lenni Los-Angelesben és világbajnokságot nyerni rúdugrásban, vagy centernek lenni a világbajnok vizipolócsapatban, esetleg megelégedtél volna a görög-római birkózás világbajnoki címével is. De elmult a nyár, itt van Télapó és megint csak fogadni mernék, hogy új, a nyári szívdobogást megszégyenítő kalimpálás és dübörgés veri fel erős bordájú kebledet. Ok: mindent elsöprő, orkánszerű vágyakozás a világbajnokság után. De most tél van, hó, jég évadja, ilyenkor Davosban vagy St. Moritzban illik világbajnokságot nyerni mint műkorcsolyázó fenomén. Fantáziád elszárnyal és már látod magad a jégarénán reflektorok fényében a fergetegesen tapsoló tribünök gyűrűjével körülvéve; valójában pedig akkorát huppansz a ligeti műjégen, hogy a hűtőcsövek titokban elgörbülnek alattad. Nem tapsolnak, hanem a füled zúg és a titkolt fájdalmakon kívül érzed a szörnyű szakadékot is tudományod és a világbajnokság között. A mélységet azzal csökkented, hogy egyelőre csak a magyar bajnokságot ambicionálod. De mikor reggel felkelsz és fésülködés közben rájössz, hogy a fejed búbján levő újkeletű nyalka dudor miatt nem tudod fürtjeidet a megszokott módon elrendezni, akkor már az intézeti bajnokság esélyeit latolgatod. Igy jut el az ember a világbajnokságtól egy dudoron át az intézeti bajnokságig. Ha azt sem nyered meg, részvétem mellett fogadd néhány jótanácsomat, meg egypár receptemet. Ime.

Jótanácsok.

1. Amíg egy műkorcsolyázó eljut odáig, hogy versenyen megállja a helyét, óvatosan beosztott, fokozatosan haladó és kitartó munkára van szüksége. Sokat pottyansz, foltosodsz, dagadsz és mérgelődöl, de csak tovább, tovább!

2. Kezdjed az alapfigurániknál, ne akard mindjárt a tudomány tetejét lefölözni. Ne mondd, hogy ez nem fontos és unalmas, mert hidd el, a tapasztalat megcáfol, és ha jól megnézed a műkorcsolyázó-figurák rajzait, rájössz, hogy mindezek gerince az alapfigura.

3. Váljék ösztönöddé, hogy műkorcsolyázásnál legfontosabb a vállak munkája! Azt mondhatnám, hogy a váll rajzolja ki a levegőben a kívánt figurát és a korcsolya acélja csak engedelmesen másolja a tükrös jégre.

4. Minden alapfigurát jobb- és ballábbal kell megtanulnod. Ügyelj a rajz szimmetriájára. Testtartásod szép és könnyed legyen.

Receptek.

1. *„Előre kifelé körözés."* A legfontosabb alapgyakorlat. (Befelé körözni t. i. nem vicc, az magától jön.) A futó láb térde gyengén behajlítva, felsőtest kissé előredül. Ha jobb lábon körözünk, akkor a jobb váll és kar megy előre. Karok alig vízszintesig emelkednek, könyökben kissé behajlítva. A lengő láb hátul marad lazán tartott térddel és kifeszített lábfejjel. Ne pipáljon a lábfej! Jó, ha valaki figyelmeztet az ilyen szépséghibákra. Célszerű szerződtetni egy rosszmájú kritikust, természetesen viszontkritika ellenében. Még annyit, hogy a lengő láb a kör utolsó negyedében lassan előre lendül, vele mozog természetesen a megfelelő váll és kar is. A kör lezárul, mindjárt kezdjük a másik lábbal, változtatott váll- és kartartással. Igy leírva hosszadalmas és unalmas, de a jégen élvezetes és rövidebb. Tavaly egy másodikos ragyogó csemete ilyen röviden csinálta: nekirugaszkodott, felbillent, nagyot huppant, csodálkozva körülnézett és azt mondta egyszerűen: „Kész vagyok, Mukibá." Hát nem andalító rövidség? De ilyen események után is tovább kell gyakorolni, kicsi kört meg nagyot, jobbra, balra.

2. Fent úgy zárjelben dönthetetlen bizonyossággal megállapítottam, hogy befelé körözni mindenki tud, a kifelé körözést éppen most tanultuk, igy mindjárt megcsinálhatjuk a *kígyóvonalat*. A kígyóvonalat arról lehet megismerni, hogy állítólag a kígyóhoz hasonlít és félkörökből készül. Tehát nekiindulunk az előre-kifelé körnek, félkörnél azonban célt váltunk és előre-befelé körözünk tovább. Ujdonság az „élváltás". Igy megy: mikor kifutottuk a félkört — mondjuk bal lábon előre-kifelé —, akkor a jobb vállunkat és karunkat előre hozzuk, vele együtt a hátul levő lengő láb is előrelendül, kicsit be is dűlünk az új ív középpontja felé és most előre-befelé csinálunk félkört. Megkönnyítjük az élváltást, ha a kezdő félkört mélyebb térdhajlításban futjuk, az élváltás pillanatában kicsit felegyenesedünk, mintegy tehermentesítjük a korcsolyát, hogy utána ismét mélyebb térdhajlítással fussunk. A vállmozdulat megelőzi a korcsolyát! Minél többször tudunk élváltást csinálni, annál hosszabb lesz a hullámos kígyóvonal. Természetesen, négyféleképp indulhatunk neki: jobb lábbal előre kifelé és befelé körözve, ballábbal ugyanígy. Hátra körözésről legközelebb.

Most két, aránylag könnyű, mégis elég mutatós figurát mondok el. Egyik az *„ágyú"*. Egyenes iramodás közben lassan felemeljük egyik lábunkat nyujtva előre, aztán a sikló lábat annyira hajlítjuk térdben, hogy majdnem a sarkunkra ülünk. Fontos, hogy jól előre hajoljon a felsőtest, mert különben hamarosan leülünk. Ha tudod, probáld meg oldalt kitartani őket. Mikor már megy a dolog, érdemes kanyarodni, sőt kört leírni ebben a helyzetben. Előbb próbáld meg korcsolya nélkül a szobában a leereszkedést és felállást, hogy a jégen kevesebbet essél. Másik gyakorlatom a *„fecske"*. Egyenes futásban a törzset lassan előre döntöm, ugyanakkor hátra emelem lehetőleg nyujtva az egyik lábamat. Lábfej most sem pipálhat. Mikor már test és láb vízszintesen van, akkor szép a fecske. A karok oldalt vízszintesen állnak, könyökben kicsit meghajolva. Ha előre már tudod, akkor hátrafelé is hamarosan megtanulod és ívelhetsz is vele. Most kaján rövidséggel leírok egy nehéz ugrást, ez a *„Salchow-ugrás"*. Futás közben egyik lábról elugorva a levegőben teljes fordulatot végzel hossztengelyed körül és utána a másik lábra esel vissza és siklasz tovább. Ennek még a leírása is rövid, megtanulása hoszabb. Aki megtanulta, két barátja jelenlétében mutassa be és az eseteről felvett, tanuk által aláirt és parancsnok úr által hitelesített jegyzőkönyvet küldje be a szerkesztőségbe.

Sok türelmet és kevés potyogást kívánok hozzá.

Mukibá.

TÉL.

Hajrá fiúk, no most . . . jól beledőlni,
A forduló vár és a pálya int —
Olyan friss a levegő ma, mint
Habzó ital. Nem félünk semmitől mi.

Lentről a völgy szelid lankája néz,
Hajrá fiúk — jó barátunk a tél . . .
Zöld színnel csillan fent a hegykarély,
Oly édes ez a szállás, mint a méz.

Csak ne lenne az útnak soha vége!
Vagy mégis . . . Elmúlik szédülete. —
S a völgyben vár anyánk szelid szeme.

(tyll)

Mi négyen, jó barátok, több mi kéne?
Csak repülünk a havas messziségbe
És a szivünk tiszta dallal tele.

A cserkész jár Isten nagy templomában és ezernyi szépséggel telik meg a lelke.

A MAGYAR CSERKÉSZ JAMBOREE-LEVELE.

Házigazdák lesztek!

Két jamboreen vettünk eddig részt, magyar cserkészek: a kopenhágain és a birkenheadin. Emlékszem a hazaküldött jelentésekre és az újságok cikkeire: „Meghóditottuk a város szivét!" — „Rohammal bevettük Kopenhágát!" — A magyar fiúk nagy sikerei . . ." Tele volt minden dicsérettel, a szivünk túláradt büszke önérzettel, diadalmas hódítóknak éreztük magunkat, akik megmutatták a rideg szivű külföldi államoknak, hogy mi az a magyar virtus. Ugy éreztük, hogy nem állunk mögötte cserkészlélek és értékek dolgában a nyugati nagy nemzeteknek és ettől már csak egy lépés kellett ahhoz a ma is uralkodó meggyőződésünkhöz, hogy a magyar cserkész a legelső a világon.

Sok igazság van mindebben. Hiszen a gödöllői jamboree ideitélése is a cserkészvilág bizalmát és szeretetét mutatja. Azonban . . .

Azonban lehetetlen, hogy a nyáron Gödöllőn egy hódító öntudatban nevelkedett, „majd megmutatjuk!"-szellemtől áthatott és a világ szájtátó csodálatát és elismerését váró magyar cserkészet fogadja a IV-ik világjamboreera érkező külföldi ezreket. Ép úgy a városnézőket, kirándulókat, az országban szerte kalandozókat sem kisérheti Gög-lován nyargaló, maga kiválóságába hiú-szerelmes magyar cserkész, akiből csak úgy árad a hencegő öntudat: „Ide süss, pupák, látod, ez vagyok én!"

Más az, idegen ország vendégének lenni és mások udvarias vendégszeretetét élvezni, és más, a nagy jamboree házigazdájaképpen mindenki-szolgája szerepét úri lélekkel, szivből, szépen végigcsinálni! Gödöllőn nem hóditunk, nem győzünk le és nem kápráztatunk senkit, nem aratunk dicsőséget. Gödöllőn mosolygós rabszolgái leszünk a magunk házigazda-szerepének és azon át mindenkinek. Magyar cserkészférfiak és fiúk, vagytok-e olyan urak, hogy a jamboree szolgálatát gáncs nélkül végigállhassátok?

Érdekes kötelességeket ró a nagy jamboree a házigazdáira.

1. Cserkészi esség. Mindannyiunknak, akik a jamboreen résztveszünk, izig-vérig cserkészeknek kell lennünk. Nem azért, hogy magyar dicsőséget arassunk és elsőséget nyerjünk, hanem hogy az egész tábor abszolút cserkészszellemét biztositani tudjuk. Nem sok különleges tudományban ad hoc kiképzett, két hét teljesitményeire felkészült, felfütött kirakat-társaság kell Gödöllőre, hanem az ország minden részéből összeszedett, meg sem válogatott magyar cserkészgárda: az, amelyet a 20 éves magyar cserkészet két évtized alatt kitermelt. Nem szép kapuk, épitmények, zenekarok, színházi nagy bemutatások a mi értékeink, hanem az, hogy a szolgálatra rendelt bármelyik magyar fiú töről metszett, igazi cserkész.

2. Szolgálat. Régi magyar kúriák évszázados szabálya volt: első a vendég parancsa és aztán jövök én, a házigazda. Bár a jamboree világtábor, de magyar kúriává avatja a mi magyar lelkünk. Sok egyéni cél és érdeklődés mellett állandóan úr fölöttünk egy nagy és szent kötelességünk: mindenki szolgálatára rendeltettünk. Teleky Pál gróf táborparancsnok éppen úgy szolgálatra indul a jamboree-táborba, mint a legkisebb magyar cserkészfiú. És ez a szolgálat nem kényszeredett rabszolgák kedvetlen, morózus munka-tevése lesz, hanem mosolygós, szíves jó-munkája igazi cserkészeknek. Mosolygós szolgálat; magyar szivesség és cserkészszeretet nemesiti. Soha türelmetlenek, kedvetlenek, mást-akarók, búra fanyarodottak nem lehetünk. Áldozatos szolgálat; nem nézi soha maga kedvét, előnyét, hanem le tud mondani kis és nagy örömökről a vendégei érdekében. Egyenrangú cserkésztáborozók leszünk ott a külföldi vendégekkel és mégis sok mindenből kimaradunk, sokszor engedjük át a helyünket másnak, sok-sok előnyről kell majd lemondanunk, hogy teljessé tegyük vele valamelyik vendégtestvérünk örömét. Zokszó nélkül, fájás nélkül megcsináljuk, hiszen lelkileg felkészülünk jóelőre a legmesszebbmenő áldozatos munkára. — Névtelen szolgálat; eltünik benne az egy-ember, a személy és áll egyedül és úr mindenek fölött az ügy maga. Kovács Pista vagy Faragó Ede vagy Teleki Pál: olyan mindegy, hogy mit szeretne, minek örülne, mibe fáradt bele; egy a fontos: hogy nagyszerüen sikerüljön a nagy ügy, a magyar talajon magyar szivet, izt, szint kapó jamboree.

Erre a házigazda-szerepre nagyon komolyan fel kell előre készülnötök, fiúk. Hiszen ezen fordul meg a jamboree sikere. Olvassátok el a Magyar Cserkész Naptárának a jamboree házigazdáihoz irt cikkét; megérzitek belőle, mennyi minden aprósággal is törődnötök kell, ha a jamboreen a ti szerepeteket igazán jól akarjátok betölteni. És kisérjétek figyelemmel a Magyar Cserkész következő számai egész sorozatát, mert mindegyik hoz előkészitő gondolatokat és utasításokat. S mindezeknek bennetek életté kell átgyúródniok.

A gödöllői jamboreen a magyar ifjúság vizsgázik a legszebb magyar erényből: úri vendégszeretetből. Fiúk, ezt a vizsgát csak kitüntetéssel szabad megállnunk!

Bizalommal s szeretettel ölel a ***Magyar Cserkész.***

Téli időtöltés.

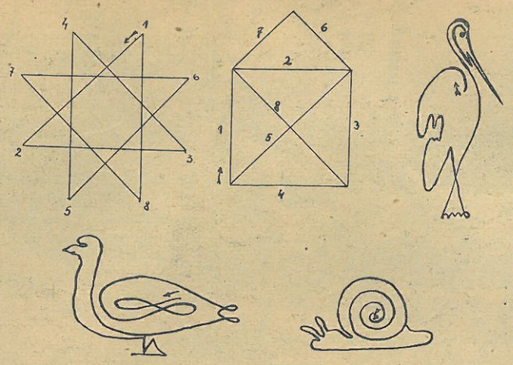

Ugy-e, alig van fiú, aki téli este, mikor napi munkáját végezte és ráúnt már az olvasásra és egyéb pepecselésre, lefekvés előtt ne dűlne íróasztalának és ne firkálna. Ilyenkor buggyan ki a rettenetesnél rettenetesebb írkafirkában a cserkész véka alá rejtett művészképessége és ilyenkor telik meg percek alatt a fehér papirlap. Ezt a rajzot nem nézi meg és nem osztályozza a rajztanár úr, ez a rajz időtöltés és játék.

Azért nem árt, ha még ennek is van valami célja, ügyesítő haszna. Próbáljuk csak meg! Rajzoljunk olyan ábrákat, állatokat, karrikatúrákat, amelyek egyetlen vonalból állanak, vagyis a ceruzánkat ne vegyük fel addig a papírlapról, amíg az állat, vagy egyéb rajza el nem készült.

Eleivel természetesen nehéz az ilyesmi, mert meg kell figyelnünk pontosan, hogyan vezethetjük a vonalakat, hogy kiadja a kívánt rajzot. Ezért először egyenesvonalú ábrákkal kell kezdenünk, amelyekben a kiindulási és a befejezőpont összeesik. Aztán kisérletezhetünk egyre nehezebb görbevonalú rajzokkal.

A megindításhoz adunk néhány ilyen ábrát. Az első kettőnél még a sorrendet is megjelöltük, a többinél pedig az irányt nyil jelzi.

Próbáljátok meg ezt a régi mókát, amely ma is érdekes és hasznos!

Delta.

ŐRSVEZETŐKNEK.

Gyakorlati őrsvezető.

(Őrsvezetői tanfolyami jegyzetemből.)

Amint az életben különbséget teszünk elméleti és gyakorlati ember között, épúgy megkülönböztetünk elméleti és gyakorlati őrsvezetőt. Aki jó őrsvezető akar lenni, annak feltételnül törekednie kell arra, hogy *gyakorlati őrsvezető legyen.*

A gyakorlati őrsvezetőnek megfelelő tudással kell rendelkeznie. Pontosan és lelkiismeretesen tudnia kell mindazt, ami az általános cserkész-tudáshoz tartozik. Minden próbapontot bővebben, alaposabban is ismernie kell, hogy az őrsi összejövetelen azokat rendesen és érdekesen elő tudja adni, hogy tudjon újat is mondani. De ne csak az egyes próbák anyagát ismerje, hanem tudja azok pontos végrehajtását is.

Honnan szerezhetjük meg ezt a tudást? Egyrészt a cserkészirodalom és egyéb idevágó könyvek, valamint a Magyar Cserkész őrsvezetői rovatának olvasásával; másrészt gyakorlati cserkész-tanfolyamokon való részvétellel. De gyarapíthatjuk tudásunkat azzal is, ha egymástól megtanulunk, átveszünk valami gyakorlati cserkészügyességet. Általában sohasem szabad megelégednünk tudásunkkal: *a jó őrsvezető tudását minden téren folyton fejleszti és bővíti.*

De a tudás nem elég a gyakorlati őrsvezetőnek. Tettre, munkára is szüksége van. Ez a tevékenység sokfelé kiterjed. Ki kell terjednie az őrsvezető egész munkaörére, mindennapi külső és belső életére. Minden tette egy-egy lépés legyen a cserkészideál felé. Irányítsa minden lépését a 10 cserkésztörvény. Ennek szellemét kell, hogy sugározza a jó őrsvezető minden tette, minden cselekedete.

A tudás és tevékenység mellett az akaratnak jut nagy szerep a gyakorlati őrsvezető életében. Kemény akarat kell ahhoz, hogy minden nehézségen győzedelmeskedni tudjon, hogy a legnehezebb feladatok előtt se riadjon tehetetlenül vissza. Erős akarattal tudja csak elérni azt, hogy kitűzött céljától, a lelke előtt álló ideáltól semmi eltéríteni ne tudja. Nem szabad megtorpannia az őrsében esetleg feltáruló nehézségek előtt. Nem szabad soha elcsüggednie, hanem éles szemmel észre kell vennie az őrsében lévő összes értékeket, összes jótulajdonságot. Ezek felhasználásával, kiaknázásával, biztos kézzel vezetnie őrsét a cserkészideál felé. *Csizmazia Lajos,* 25-ös őrsvezető.

Őrsi gyüjtemények.

Őrsi gyüjteményt azért állítunk össze, mert így egyes természeti dolgokat, mint állatokat, növényeket, bogarakat, olyan évszakokban is be tudjuk mutatni, amelyekben azok nem találhatók. Gyüjtsünk természeti dolgokat. Ezek: bogár, lepke, virág, mohok, fakéreg, fametszetek, ásványok, stb. Gyüjtsük a fiúk által készített tárgyakat, mert ezek a fiúk ügyességét is próbára teszik. Lehet olyan gyüjteményt is csinálni, melyben a gyakorlatban is használható tárgyakat tesszük. Bélyeget is gyüjthetünk; ez nagyon jó a megfigyelőképességünk fejlesztésére.

Az ilyen gyüjteményeknek más hasznuk is van, azonkívül, hogy tanítanak: kitűnően lehet velük feldíszíteni a cserkészotthont. Milyen szép egy olyan fal, melyet szép bogár- vagy lepkegyüjtemény díszít, vagy a fiúk munkái szolgálnak az otthon díszéül: faragványok, képek, stb. Az anyagi gyüjtemnéyeken kívül gyüjthetünk szellemieket is. Például népdalokat, mondákat. Tábor, nyaralás közben gyüjtsük össze annak a vidéknek a népdalait, mondáit, ahol járunk. Így nagyon szép népdal- és mondagyüjteményt állíthatunk össze.

A gyüjtemények bemutatásával sokkal könnyebben taníthatjuk be a próbapontokat. Ennek az az előnye is van, hogy a tanítás nincs időhöz kötve. A fiúk készítsék el gyüjteményeiket maguk, mert így gyüjtés közben mindjárt meg is ismerik a gyüjtött anyagot. Tehát gyüjteményeknek az összeállítása is hozzátartozik az őrs jó vezetéséhez. *Graudjen József,* 7.

Nem ad újat a cserkészet!(?)

Van egy őrsvezetőnk, most nyolcadikos gimnazista. A mult évben már arról panaszkodott, hogy nem tudja lekötni az őrsvezetés, neki már nem nyujt semmi újat a cserkészet. Sokat beszélgettem vele egy-egy alkalomadta sétán, a tábori őrségállás idején, a pattogó rőzseláng mellett.

— Kedves Gyuszikám, nem érzed te azt a boldogságot, ami egy őrsvezető lelkét be kell, hogy töltse akkor, amikor őrsére gondol? Mennyi örömet tartogat egy őrsvezető számára az a kis őrsvezetői tarsoly, amiben összegyüjti cserkészéveiben azt a cserkésztudást, amit tovább akar adni ismét kisebbeknek. Micsoda öröm látni egy őrsvezetőnek azt, hogy munkája nem volt eredménytelen.

Bizony, kedves Öregem, amikor az előbbi kijelentést tetted, nem tartottál előbb komoly lelkiismeretvizsgálatot. A bajt a cserkészetben és nem magadban kerested. Mert a bajok oka benned van, kedves Gyuszikám! Igenis, csakis benned. — Nemcsak azért vagyunk cserkészek, hogy megtanuljunk jól morzézni, gyorsan csomót kötni és aztán vége, már ki is merítettük azt, amit a cserkészet nekünk adhat. De nem ám! Az egésznek tartalmat a Te lelked kell, hogy adjon. A cserkészlélek gazdagítani fogja a raktáron lévő tudást. Valami hiányzik és ez az összefogó, minden cserkészednek a lelkéhez vezető utat megtaláló szeretet.

Foglalkozz szeretetel őrsöd valamennyi tagjával! Légy mindegyik fiúnak jóbarátja. Ha egyik-másik gyenge a tanulásban, ne sajnáld a fáradságot, segíts neki az őrsi összejövetel végén valamit. Vagy ott a délelőtti tízperces szünet, gyors riadóval összegyüjtöm őrsömet és megtárgyaljuk a délutáni programmot vagy a vasárnapi kirándulást. Ha nem sajnálod a fáradságot, meglásd, eredményt fogsz elérni és Téged újabb munkára serken.

Mikor mint kis gimnazista őrsömben voltál, tudod-e, miért volt oly nagy az összetartás nálunk? Mert szerettelek benneteket. Boldog voltam, ha megtaníthattalak benneteket erre is, arra is, bevezettelek benneteket a cserkészet vadregényes berkeibe. Mikor szegény kis Bandink szomorú arccal jött vissza hozzánk a karácsonyi vakáció végén, mindnyájan kérdőleg néztünk az arcába. Neki könny szökött a szemébe: „Meghalt az édesapám" hangzott a megdöbbent válasz. A kis Bandinkat körülvettük, igyekeztünk osztozni mélységes bánatában. Mentünk vele kirándulni, hogy elfeledtessük vele a szomorúságot. Ezzel még melegebb lett a kapcsolat. Aztán az összetartással végzett munka jutalma: a pünkösdi cserkésznapon az őrsi győzelem.

— Látod, kedves Gyuszim? Itt már megvan a végzett munka, az elért eredmények feletti lelki megelégedettség, ami újabb célok felé sarkalja az embert.

Öreg Fecske, 653. Somssich, Kaposvár.

A macska

Sok rosszat beszélnek egyesek a macska tulajdonságairól. Hamis, ravasz, megbízhatatlan, hűtlen lenne. Teljesen téves és rosszindulatú ferdítések. Az ilyen emberek sohasem tartottak macskát, nem figyelték meg, nem is ismerik és csak szolgai módon ismétlik az ellenőrzés nélkül hallott kósza híreket. Eleinte én is elhittem ezeket a megállapításokat, míg egy kis macskát nem kaptam ajándékul. Szürke, cirmos kis állat volt. Telve gyanútlansággal, jóindulattal és kifogyhatatlan pajkos kedvvel. Zavartalan bizalommal somfordált felém s ha ölembe vettem, megelégedettségét dorombolással jelezte. Hálásan nyalta érdes kis nyelvével a kezemet és ha útra keltem, nyávogva sietett utánam, mintha velem akart volna menni. Kedves és szerény volt. Megelégedett egy csésze tejjel, amit reggel és délután a részére félretettem. Tündöklően tiszta volt mindig, folyton nyalta a szőrét és mosta magát. Ragaszkodó volt, de nem tolakodott soha. Megvárta, míg magamhoz szólítottam és engedelmesen elterült a neki kijelölt helyen. Bájosan tudott hízelegni és okos szemeivel szeretettel tekintett fel hozzám. Fölegyenesített farokkal nyávogva közeledett felém és puhán a lábaimhoz dörgölődzött.

Ha íróasztalom mellett ültem, fölugrott az asztalra, hogy közelemben lehessen és kényelmesen elterült a fölhalmozott könyveim tövében. Ha megúnta a hosszas tétlenséget, hízelegve, óvatosan az ujjaimat harapdálta. Ugy vigyázott, olyan figyelmes volt, nehogy fájdalmat okozzon. Nem ártott senkinek és nem bántott soha senkit. Viselkedése olyan kedves volt, hogy szeretni lehetett.

Órákig eljátszadozott egy lelógó fonállal, egy leejtett gombolyaggal vagy egy üres dióval. Örömében hempergett a földön, mancsaival kapkodott játékai után és önfeledten rágicsált rajtuk, pedig tudhatta, hogy ez csak bohókás időtöltés. Dévaj jókedvében nagyokat ugrott és körbe táncolt a dió körül és mindenképpen azon volt, hogy mulattassa magát és azokat, akik gyermekes játékaiban gyönyörködtek.

Ha a függöny megmozdult, vagy véletlenül egy zsebkendő leesett a padlóra, villámgyorsan ott termett és karmaival fogta, mintha egy zsákmányt akart volna biztosítani. Minden mozdulatra figyelt és örökké résen volt, hogy újabb teret hódítson játékos kedvének. Mindig vidám és kedves volt és sohasem kellemetlenkedett. Az ételosztásnál szerényen várt, míg sor kerül reá. Fölugrott egy székre, leült és figyelt. Az ebéd és vacsora idejét pontosan tudta és előzetesen hízelgően dörgölődzött.

Csak akkor nyávogott, ha kifelé kéredzkedett. Az ajtó elé somfordált és vágyakozva nézett a kilincs felé. Igen illemtudó, tiszta állat volt és sohasem fordult elő, hogy megfeledkezett volna magáról.

Legszívesebben az ölembe kívánkozott és boldog volt, ha megcirógattam, vagy a hasát vakargattam. Igen csiklandós volt és ilyenkor valósággal nevetős hangokat hallatott.

Ha egeret fogott, bejött vele a szobába, büszkén mutogatta és a lábam elé rakta. Mintha kérkedni akart volna az ügyességével. Az elismerés és a dícséret iránt igen fogékony volt. Éltető, fölvillanyozó hatással volt reá és kifogyhatatlan hálával sürgölődött és forgolódott körülöttem.

A szomszédban volt egy kis kutya. Szoros barátságot kötött vele. Órákig elhancúroztak egymással. Pajkosan gurultak a földön, ugrándozva kergetőztek. Mindig a macskám kezdte a játékot és addig piszkálta a nyugodni akaró kutyát, míg az utána nem iramodott. Sokszor egymáshoz bújtak és békés egyetértéssel együtt sütkéreztek künn a folyosón. A macska ilyenkor ráfeküdt a kutyára és az tűrte ezt a kedélyeskedést. Ha a macska a kutyával együtt volt, akkor a kutya nem tűrt meg semmiféle közeledést. Mindenkire rámordult, nehogy a macskát bárki is bántsa. Féltő gonddal őrködött, védő lovagja a barátjának. Ez a két állat úgy szerette egymást, mintha testvérek lettek volna. A kutya még azt is eltűrte, ha evett, hogy a macska a tál körül szaglálózzon és némely jó falatot magának kihalásszon. Bezzeg se embert, se állatot nem türt meg ilyenkor a közelében. Fogait vicsorította és dühösen morgott, mihelyt feléje közeledett valaki. A macska kivétel volt, annak mindent megengedett.

Egymást látogatták. Hol a kutya érdeklődött a macska után, hol az én kis cicám kereste föl a kutyát. Ha a kutya kaparászott az ajtón és hívogatva ugatott az ajtó előtt, akkor a macska rögtön félbeszakított mindennemű játékot és türelmetlenül kikívánkozott. Amikor nyílt az ajtó, egymás nyakát ölelték át és gyengéden harapdálták egymást. Majd a macska a hátára feküdt és karmaival védekezett a kutya fogai ellen. A kutya ilyenkor ugatta és feléje ugrott, de a macska nem ijedt meg, hanem tovább incselkedett.

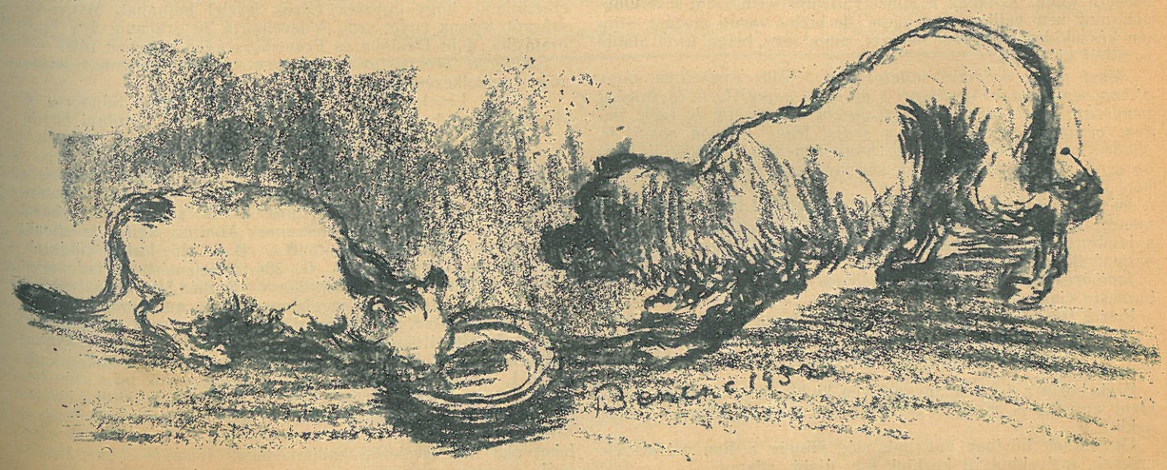

Az én kis cicámat sohasem kergette senki, a kutyát nem uszították utána, a vásott gyerekek meg nem dobálták, részünkről csak szeretetet és megértést tapasztalt, nem ismerte tehát a félelmet, nem vadult el, hanem barátsággal, kedvesen közeledett mindenkihez, aki hívta. Az állat olyan bájos és kedves volt, hogy csak szeretni lehetett. Cirógatták, dédelgették, babusbatták is mindannyian, akik hozzám jártak. Itt-ott elcsatangolt, hisz neki is voltak pajtásai és el nem hanyagolható szívügyei, de azért a kellő időben rendesen hazatért és a részére az előszobában berendezett kis ágyra telepedett.

Az én drága kis cicámnak köszönhetem, hogy még életben vagyok. Nem felejthetem, hogy megmentette az életemet. Éjnek idején arra ébredtem, hogy az előszobában tartózkodó kis cirmosom hangosan nyávog és nyugtalanul kaparász a szoba ajtaján. Ez a szokatlan viselkedése valami veszélyre akar figyelmeztetni. Kiugrottam az ágyból de alig álltam a lábaimon. Tagjaim ólomsúlyúak voltak, a fejem kóválygott, a gyomromban mintha ólom feküdt volna. Dülöngve nyitottam ajtót, amin az én kis cicám besurrant és folytatta nyugtalan nyávogását. Mi baja lehet az állatnak? Ugy rémlett előttem, mintha gázszagot érezném. Rosszat sejtve, ösztönösen az ablakot nyitottam ki. Az utcáról is erős gázszag áramlott be a szobába, úgy, hogy az előszoba ajtaját is kinyitottam, hogy légáramlást idézzek elő. Megtántorodtam, kis híjja, hogy eszméletemet el nem vesztettem. Tudatára ébredtem annak, hogy gázömlés van valahol és életveszély fenyeget. A gázórám le volt zárva, a gáz tehát másvalahonnan szivárgott a lakásba. Hozzátartozóimat azonnal fölkeltettem. Kábultan rohantam ki a folyosóra. A házfelügyelővel megkerestük a gázömlés helyét. A falba erősített utcai gázlámpa csöve alattam megrepedt és a gáz a falon át a szobámba szűrődött. Hamar fölismertük, hogy a földszinti lakót is veszély fenyegeti. Csöngetésünkre nem felelt. Ott tehát már nagy baj volt. Betörtük az ajtókat és az eszméletlen családot kihordtuk az udvarra.

Kis híjja, hogy két család el nem pusztult. Ha a kis cica nem ébresztett volna fel, akkor ma nem élnék. Hálásan megöleltük a kis éber állatot és még jobban szerettük, mint idáig.

Bekey Imre Gábor.

A KARÁCSONY ÉS UJESZTENDŐ ALKALMÁBÓL a világ minden részéből érkeztek üdvözletek a Magyar Cserkészszövetség részére. Ezek egy részét a Cserkészbolt kirakatába tettük ki közszemlére. A nagy halomból néhányat említünk meg, a sorrendet a véletlenre bízva: Wilson, az angliai Gillwell Park parancsnoka, Eclaireurs Unionistes de France és annak ügyvezető elnöke, M. Guerin-Desjardins, az észt főcserkész és ügyvezető elnök, a román cserkészszövetség, Lord és Lady Baden-Powell, Deutsche Reichsschaft Pfadfinderbund Hamburg, a jamaikai cserkészek, Reverend Spiller (aki a tihanyi vízitáborban volt angol delegátus), Stamm Oberhof der Deutschen Reichspfadfinderschaft, a kairói angol cserkészek, Mr. James E. West, az amerikai cserkészszövetség ügyvezető elnöke és családja, a bolgár cserkészek, a nagyszebeni román cserkészek vezetője, Gustav Adolf svéd királyi herceg, a svéd cserkészek nevében, a kanderstegi cserkészház gondnokai, a nemzetközi cserkész-eszperantó liga főtitkára, a lengyel cserkészszövetség, Wilczek gróf osztrák főcserkész, a gráci cserkészparancsnokság, a norvég cserkészszövetség, az osztrák St. Georg cserkészek elnöke, a csehszlovák cserkészszövetség, a nemzetközi iroda igazgatója, a görög főcserkész, a görög cserkészszövetség, a luxemburgi cserkészek, a jugoszláv cserkészszövetség, Walton ezredes, az angol öregcserkészelőadó, Lord Glentanar, skót főcserkész, Hugo Paalmann, Tallinból, a litván cserkészszövetség, a dán cserkészszövetség és egyénenkint is annak több vezetője, a leicesteri cserkészek, stb., stb.

LEVELEZZÜNK.

Kedves Fiúk!

Ma írunk a Jamboreeról, mert az a gyanu ér, hogy a fáktól nem látjuk az erdőt. — Megállapítható, hogy a Gödöllő szó helyesírása sok gondot ad ugyan a külföldi fiúknak, mindamellett sűrűn előfordul leveleikben. Nem tudjuk, fölfedezte-e már más is előttünk, hogy a gödöllői lesz az első szárazföldi Jamboree, legalább is annyiban, hogy kontinensen rendezik. Az első és harmadik az angol szigetországban, a második pedig a dán Sjaeland szigetén játszódott le. Fölfedezésünk (ha ugyan az) annak köszönhető, hogy európai levelezőink nagy számmal érdeklődnek a Budapestre vezető legegyenesebb országút felől. Kerékpáron annyian jönnek, hogy csak arról a hindu cserkészről emlékezünk itt meg, akinek föltett szándéka Travancore-ból Gödöllőre karikázni. Az sem egészen hétköznapi, hogy a svédországi Upsala városból két cserkésztiszt gyalog akar a Jamboreera jönni. Azoknak a konzervatívabb természetű levelezőknek, akik nem vetik meg a gyors, de biztos vasuti utazást, szintén készülődésben telnek napjaik, amint egy belga levél alábbi soraiból kiviláglik:

„Most pedig örömhírt tudatok Veled. Már említettem, hogy otthon segítek a könyvelésnél s az ezért kapott havi 75 frankot gondosan félreteszem. Most a zürichi nagynénim is igért nekem pénzajándékot s mivel a svájci frank nagyon sokat ér, minden reménvem megvan rá, hogy elmenjek a gödöllői Jamboreera." (A Gödöllő szóban két javítás is van, de csak egy 1 betű.)

Még annyit, hogy a levél írója a „Bőbeszédű Vidra" sokatmondó névre hallgat, továbbá, hogy, ha majd egyszer felállítjuk a Jamboree mérlegét, hálátlanság volna megfeledkezni a zürichi nagynénikről.

Jamboree-levelezésünk során először is két reménybeli Jamboreesta címét közöljük:

Pierre *Hermann* — 26, Avenue Victor Hugo, *Auxerre (Yonne)* Franciaország.

Viggo Andreasen — Vester Allé 20, *Aarhus*, Dánia (19 éves öregcserkész).

Ezek közül a francia anyanvelvén kívül németül, a dán ezenkívül angolul is magyar cserkészekkel akar levelezni. Irjatok nekik!

Ugvancsak bőviben vagyunk még mindig a finn cserkészcímeknek, melyekből itt közlünk egy újabb adagot:

Finnország.

Név	Cím	Lakóhely	Kor	Nyelvismeret
Teivo Penttikäinen	Kalevankatu 4, as. 17	Viipuri	15	D
Arvo Valkola	Kilpisenk 2	Jyväskylä	14	D, S.
Birger Biese	E. Ranta 4 B. 9	Helsinki	12	D, S.
K. Kari	N. M. K. Y. Vuorikatu 17	Helsinki	19	D
A. Pesonen	N. M. K. Y. Vuorikatu 17	Helsinki	18	D
Ake Peltonen		Ruotsinpyhtää	23	D, S GB.
Erkki Savolainen	Kihosaari, Pajolahdentie 11	Helsinki	12	D, S.
Pentti Vilkko	Kannaksenkatu 34	Viipuri	17	D, S.

Jelmagyarázat: D = német, GB = angol, S = svéd.

A finnek közül ajánlatos olyannak irni, akinek a vezetékneve a mienkével azonos, vagy ahhoz hasonló betűvel kezdődik. Igy elkerülhető, hogy egyesek túlsok levelet kapjanak Magyarországról, mások egyet sem. A levélportó 20 grammig úgy Finnországba, mint Dániába és Franciaországba negyven fillér.

Budapesti prospektusok díjtalanul állnak bejelentett levelezőink rendelkezésére.

Címünk: Levelezési akció, Budapest, V., Nagy Sándor-u. 6. Hivatalos óránk szerdán este 5—6-ig. *Átányi István.*

Üzenetek külföldi levelezőknek.

Többeknek. Miért kérítek tőlünk olyanok címeit, akiknek a címét a M. Cs.-ben közöltük? — **K. G. Keg.** A címeket továbbítottuk Rigába és Németországba. — **G. J. st. Nyiregyháza.** Címedet a rigai orosz cserkészeknek küldtük, akik közvetlenül válaszolnak Neked eszperantóul. — **B. D. 15.** Lapot küldtünk, a címet elhelyeztük. — **N. G. 206.** Bejelentésedet tudomásul vettük, nyomtatványokat küldtünk. — **Szekér László.** A braziliai magyar fiúk teljes címe megjelent lapunk mult számában. — **Jurás László. Ózd.** A prospektusokat díjmentesen megküldtük. — **Gv. I. 248.** Köszönjük a bejelentéseket. Nyomtatványokat küldtünk. — **T. I. Eger.** Amint lesz német cserkészcímünk, adunk. — **S. L. Szekszárd.** Elnézésből nem válaszoltunk még szép beszámolódra, a nyomtatványokat annakidején elküldtük. Nyelvtudásodról Hanzi véleménye mérvadóbb a finnekénél, melvet átvettünk a külügyi hírekben szept. 1-én. Ott említett leveled lehet oka finn leveleződ hallgatásának: túlságosan megdicsérted!

KÍSÉRLETEK AZ ÖRÖK HÓ HAZÁJÁBAN.

Mikor jól fűtött szobád ablakánál ülve nézed a kinn csendesen szállingózó hópelyheket, bizonyára nem gondolsz arra, hogy ezek a finom, puha kis kristályok súlyukkal házakat roppantanak össze, utcákat és vasúti pályatesteket zárnak el a forgalomtól, vagy — mint száguldó lavinák — embereket és épületeket temetnek maguk alá. Az Alpokban évente átlag 60—80 egészséges, jókedvű turista veszti életét a mindent magával ragadó hó alatt, a világháborúban pedig 60.000-re becsülik mindkét oldalon azoknak a számát, akiknek a lavina oltotta ki hősi életét.

Az anilinpor jelzi a megolvadt hólé elhelyezkedését a hórétegek között.

Óriási pénzösszegeket áldoz évente minden ország, de különösen az Alpok vidékén fekvők, a hóval befütt utak kiszabadítására, lavinagátak emelésére és védőerdők ültetésére. Az érdekelt államok azonban nem elégszenek meg már a pusztán gyakorlati intézkedésekkel, hanem laboratóriumokat rendeznek be a hófödte ormok tövében és elméleti kutatással párosuló kísérletezéssel igyekeznek közelebb férkőzni a természet titkaihoz. Németországban és Svájcban, különösen a Jungfrau környékén már több kutató intézet egész sereg tudós vizsgálja a hóval összefüggésben álló tüneményeket.

Minden ilyen kutatás kiindulópontját természetesen magának a hónak és lerakódásának vizsgálata képezi. Ma még egészen jól csupán a hatágú, csillagformájú hókristályt ismerjük, amelyről egy Bentley nevű tudós 2000 különböző rajzot készitett eddig. De hogy mi lesz a hóval a leesés után, milyen változásokon megy keresztül, az mind a mai napig egészen ismeretlen volt. Az egymásra rakódó hórétegek különböző mélységéből kiemelt hó pontos mikroszkópikus vizsgálata azután igen érdekes eredményekkel járt, melyek közül több a lavina-kérdés szempontjából is nagy fontosságú.

A hónak anilin-porral való megfestésével végzett kisérlet kimutatta például, hogy a napsugár által megolvasztott hólé nem szivárog le a talajig, mint azt eddig hitték, hanem a likacsokban gazdag felső hórétegen átszűrődik, egészen míg egy régebbi keményebb hóréteghez nem jut. Ebből a durva, jeges szemekből álló hórétegből a felette fekvő finomabb szemcsés réteg felszivja a hólét, ezáltal átnedvesedik, elválik az alatta lévő kemény és sima rétegtől és az első megmozdításra lavina alakjában csúszik le róla. A víz átszivárgása az alsóbb rétegekben még akkor is tart, mikor a Nap olvasztó hatása már régen megszűnt, úgyhogy az erős napfényt kapó hegyoldal lavina szempontjából még akkor is veszélyes, mikor felületét a tapasztalatlan sielő már kellő keménységűnek gondolja.

Mesterségesen előidézett lavinaomlás.

A hóval összefüggésben álló egyéb körülmények közül legfontosabb a szélnek a szerepe. Viharban a havat magával ragadó szél a hegycsúcson veszélyes, a tető másik oldalára alácsüngő hópárkányt teremt, a könnyű porhó viszont a széltől védett oldalon lerakódik és nagy tömegével, valamint könnyen csuszamló tulajdonsága miatt állandó lavinaveszélyt jelent. Hófúvás utáni napon az ilyen oldalra rálépni vagy azt sivel megszegni, az öngyilkossággal egyértelmű.

Praktikus szempontból igen nagy jelentőségűek azok a kísérletek, amiket mesterséges lavinák előidézésével és az úgynevezett lavinababúk használatával végeztek. Az eljárás igen egyszerű és megbízható: két, kötéllel biztosan megerősített ember közrefog egy hópárkányt és azt drótkötéllel fűrészelni kezdi. A hótömb végül tompa robajjal leválik a csúcsról, a mélységbe zuhan, ott hatalmas lavinává fejlődve száguld le a völgybe és visszhangzó dübörgéssel omlik darabokra. Ilyen módon sikerült már 10—15 tonna súlyú hótömeget is a mélységbe taszítani.

Hogy a kísérletnek gyakorlati eredménye is legyen, az elválasztandó hótömegre előbb ráültetik a lavinababát: ember-nagyságú kóc- és rongybábut és húsz méter hosszú „lavinazsinórt" kötnek a derekára. Ennek segítségével stopperórával pontosan meg lehet mérni a zuhanás sebességét, ugyancsak megállapíthatják a hórétegek helyzetét leomlás közben és után. A lavinazsinór révén a „holttest" gyorsan megtalálható és megmérhető az is, mennyi idő szükséges a testnek a hó alól való kiásására. Rögtön kéznél levő, alkalmas szerszámok és gyors, határozott cselekvés dönti el ilyenkor, hogy mi vár az eltemetettre, a menekülés vagy a kínos megfulladás. Ha a szerencsétlenség száraz porhóban történt, ez gyakran a szájon és az orron át behatol a légzőszervekbe és igy közvetlen fulladást okoz. Ilyenkor a megmentett száj- és orrnyílását kell elsősorban megtisztitanunk, utána pedig mesterséges lélekzést kell alkalmazni!

Ma már az ilyen lavina-laboratóriumokban végzett kisérletek olyan gyors és biztos eredménynyel járnak. Remélhető, hogy a lavina áldozatainak száma is rövid időn belül a minimumra csökken. *K. L.*

Mesterséges lavina előállítása drótkötéllel.

Körlevél.

Tisztelettel hozom a csapatok Tekintetes Parancsnokságainak szives tudomására, hogy az ezidei evezős oktatás (kasztlizás) megkezdődött a Magyar Evezős Szövetség József-utca 61. szám alatti helyiségében és pedig hétfőn és szerdán d. u. 3—4-ig; szombaton d. u. 9 óra 30-tól 10 óra 30-ig. E napok közül hétfőn és szombaton az öregcserkész albizottság javaslatára Hábel Károly öregcserkészünket — volt verseny-evezős, all round sportember —, a szerdai napra pedig az I. cserkészkerület javaslatára Wittwindits Tibor cserkésztisztünket biztam meg az evezés és azzal kapcsolatos gyakorlatok oktatásával.

Kivánatosnak tartanám, ha a hétfői és szombati napon a gyakorloltabb öregcserkész evezősök, míg a szerdai napon a fiatalabb és kezdő cserkész-evezősök látogatnák az evezős tanmedencét.

Az evezés-oktatás teljesen díjtalan, fűtött öltöző áll rendelkezésre. A tanfolyam befejeztéről az oktatók kívánatra igazolványt adnak a tanfolyam elvégzéséről.

Jelentkezés az Orsz. Vezetőtiszti Testületnél, vagy az oktatás ideje alatt a helyszínen. *dr. Zsembery Gyula s. k.*

Tudod-e amatőr pajtás, hogy hogyan puhíthatsz meg kemény vörösrézhuzalt, vagy antennahuzalt?

Összegöngyölöd, azután vörösizzásig felhevíted, majd hirtelen hidegvízbe dobod. Olyan lágy lesz, hogy szinte meglepödsz.

Tudod-e, hogy hogyan egyenesítheted legegyszerűbben ismét ki? Megfogod a két végét fogóval, azután átveted egy kilincsen és ügyelve arra, hogy a huzal mindig megfeszüljön magad felé, párszor végig húzod erősen a kilincsen. Olyan egyenes lesz, milyen még azelőtt sem volt.

Tudod-e, hogy hol kell keresni a hangolható begerjedés okát? A magasfrekvenciás részben.

Tudod-e, hogy mi a forrasztás titka?

A forrasztandó felület, valamint a forrasztópálca felületének feltétlen tisztasága — na, meg a pálca kellő hőmérséklete.

Ha nagy a forrasztandó felület, akkor az előmelegitendő.

Tudod-e, hogy nem kell még sírni akkor, ha a Tinol (forrasztó paszta) beszárad?

Egy-két csepp glicerint elkeverünk benne és ... mehet a forrasztás.

SZERVEZÉSI ÉS VEZETÉSI KÉRDÉSEK, AMELYEKET A JAMBOREE MINDEN MAGYAR TAGJÁNAK, DE KÜLÖNÖSEN A KÖZSZOLGÁLATOSOKNAK ISMERNIÖK KELL.

Mindjobban közeleg a Jamboree ideje. A jó cserkész bő tarsolyt készít, s lassan megtölti mindazzal, ami a Jamboree sikerét előbbre viszi. Gondol arra, hogy a kiválasztott helyen nem mint *kis cserkész*, hanem mint erős, *kemény férfi* álljon. Tudjon udvarias, előzékeny lenni, de egyúttal feleletei, munkája, tábori élete egy-egy drágakövét képezzék a Jamboree koronájának.

Jamboree-rovatunk elején most felsoroljuk a tarsoly rekeszeit és a belevalókat is. Ugy-e? ennek már jórészét ismerjük; amit pedig még nem tudunk, oda egy üres cédulkát teszünk s adott alkalommal azt is kitöltjük.

Közben szétnézünk, mi az, amivel használhatunk még. Mert a jó cserkész nem elégszik meg a szükségessel csupán, hanem tovább megy s mindaddig, amíg az időből futja, csiszolja, formálgatja gyüjtött anyagját. Mert igy készül az igazi remekmű!

De ez sem elég, mert mindez semmit sem ér belső fegyelem, talpraesettség, helyes felhasználás nélkül. Ez tehát, amit különösen gyakorolnunk kell. Fegyelmet, jóakaratú munkakészséget, azt, hogy tudjuk félretenni saját egyéni apró, de mégis hatalmas vágyainkat a közös nagy ügyért. Ehhez pedig sok idő kell, nem elég 6 és fél hónap. De mi már régebben gyakoroljuk! Ugy-e?

1. Elhelyezések. (Hol van?)

Táborparancsnokság.
Kormánybiztosság.
TP. szakcsoportok.
Tábori rendőrség pk.
T. R. kirendeltségek.
Tűzőrségek.
Mentőállomások.
Tudakozódó irodák.
Talált tárgyak irodája.
* Gyermek megőrzőhely.
Színház. Mozi.
Sporttér.
Arénatér.
Kiállítás.
* Meteorológiai állomás.
Strandfürdők.
M. kir. csendőrség.
Bi-Pi tábora.
Nemzetközi iroda.
Delegátustábor.
KIE. felvilágositóiroda.
Altáborok, I—X.
Repülőtábor.
Vizi-, öregtábor.
Segédtábor.
Kisfiútelep.
M. kir. posta.
Jamboree-bank.
Üzletváros.
* Süketnémák, vakok tábora.
Tábori kórház.
* Jegypénztárak.
Főszolgabirói hivatal.

2. Jamboree napirend.

Ébresztő, takarodó.
Étkezések.
Tábornyitás és zárás.
Programmok ideje.

3. Jamboree forgalmirend. (Nagynapokon és köznapokon.)

Menetirányok.
Autóbusz-, taxiparkok.
Magánautók parkhelye.
HÉV., MÁV. menetrend.
Taxi-állomások.
Ki- és beszállóhelyek. HÉV. MÁV. Autópark.
Garageok.
* Menetjegyirodák.
* Helyi és különleges járatok.
Repülő- és segédtábor megközelitése.
Közönségnek ajánlatos útvonalak.
* Utjelzőtáblák ismerete.
Belépőjegy-rendszer.

4. Jamboree táborrend.

Táborszabályok.
Ügymenet.
Postacímzések.
Öltözködések.
Szolgálati út.
Magatartás tűzriadó esetén.
Napi jelentések.
Postafelvétel és kiosztás.
Fürdési rend.
Táborból eltávozás lehetősége.
Eljárás súlyos megbetegedések esetén.
Eljárás járványos megbetegedéseknél.
* Eljárás baleseteknél (haláleseteknél).
Eljárás az elvesztett, illetve talált tárgyakkal.
Különböző jelvények és jelzések ismerete.
* Tábori rendőrség, tűz- és mentőőrségek szolgálatának ismerete.
* Távbeszélő forgalmiszolgálat ismerete.
Felvételezések és élelmezés lebonyolításának rendje.
Értéktárgyak megőrzésének lehetősége. (Bank.)
Diszitésekhez anyagigénybevétel.

5. Jamboree-programmok.

Diszfelvonulások rendje. Gyülekezés, menet, felállás, diszmenet, stb.
Tábortüzek rendje. Különleges tábortüzek. (Pl. bányász tábortűz.)
Színház- és mozielőadások rendje.
Térzenék.
Sporttéri- és arénatéri-bemutatások rendje.
* Istentiszteletek. Róm. kath., prot., anglikán, mohamedán, izraelita.
Siklórepülések. Repülőgép-modell bemutatások.
* Őrsi akadályverseny. Hike.
Összejövetelek.
Kirándulások Budapestre és vidékre.

A fenti kérdésekre feleletet az előzetes tájékoztató, M. Cs. Jamboree-rovat és a *-gal jelölt pontokra a később kiadandó zsebkönyv ad.

Táborparancsnokság.

AZ ÁRVALÁNYHAJ LEGENDÁJA.

Hatalmas hegyen állott az erős királyi vár. A vár kapuját két sárga oroszlán őrizte, mely az idegent már messziről megérezte. A király kilenc nagy országnak volt a feje. Korán árván maradt három gyermekét a széltől is óvta. A legkisebbik igen hasonlított az édesanyjához. Vadászat alkalmával a király eltévedt az erdőben, s midőn vízmosáshoz ért, gyermeksirást hallott. Odament és a gyermeket felvette s hazavitte. Minden országban tudakozódott szülei felől, de nem jött érte senki; végül is felnevelte, s elnevezte: Árvaleánynak. — Hetedhétországról jártak a csodájára, olyan szép volt; sarkáig leomló hóselyem hajával, sötét kökény szemével és karcsú termetével. Azt mondták róla, hogy lehetetlen, hogy földi anya szülte volna. Mindezért a két idősebb királyleány üldözte őt, de a legkisebbik mindig nyájas volt hozzá. Egyszer a szomszéd királyfi eljött leánynézőbe az öreg királyhoz. A leányokat mind végignézte és az Árvaleányon akadt meg a szeme. Mindjárt feleségül is kérte a leányt az öreg királytól. A legkisebbik királyleány örült Árvaleány szerencséjének, de a két idősebb irigységből a szép menyasszony vesztére tört. Éjszaka álmában lenyirták Árvaleány haját. Reggel midőn felébredt és a tükörben megnézte magát, bánatában megrepedt a szive. Vőlegénye jajgatva siratta és rozmaringokor alatt sirt ásván, saját kezével temette el. Ezen igen őrült a két gonosz testvér, de a jó Isten megverte őket; kevés idő alatt megőszültek és igy nem kellettek senkinek sem. Ekkor Árvaleány szép haját a vár ablakán nagy mérgesen kiszórták. Nyájas szellő jött és egy szálig felkapta és elvitte a temető felé. Három szálat letett a sirra és a többit szálonként elszórta: völgyön, hegyen, mezőn. S azóta Árvaleány emlékére (ki az esti szellő szülőtte volt) lágyan ringatja a selymes füvet a szellő, a rétek ölén.

TOLMÁCSKIKÉPZÉS.

Tanfolyamunkat ezután levélben folytatjuk, e helyen pedig a tolmácskeret tagjainak óhajtására olyan kérdéseket tisztázunk, melyek nem adhatják feladatok tárgyát. A felvetett problémák közül azonban éppen a legfontosabbakat csak a nagyhétben Gödöllőn tartandó kiképzőtáborunkban fogjuk megbeszélni. Ma a tolmácsmunka gyakorlati része körül felmerült kétségeket szeretnők eloszlatni.

A tanfolyamunkon résztvevők túlnyomó részben kontingensek mellé kerülnek tolmácsi (cousin) minőségben. A külügyi raj tagjaira ezenkivül más munka is vár (iroda, delegátusok, külföldi újságirók mellett, stb.). Ezt a nagyobbrészt a külügyi rajba ezután belépők s e rajnak a tolmácskeretbe nem sorolt tagjai fogják ellátni.

A tolmács munkája a Jamboree *előtt:* a nagyhétig utasítás szerint résztvenni a tolmácskiképző tanfolyamon s a nagyhét folyamán egy 3—4 napos kiképzőtáborokon, ahol legkésőbb megkapja beosztását valamely kontingenshez. Jamboree *alatti* szolgálata általánosságban kontingensének Magyarországra való érkeztétől annak hazánkból való elutazásáig tart. Ezalatt a tolmács együtt él (eszik, alszik) kontingensével. A Jamboreen felelős közvetitő az illetékes altáborparancsnokság és a kontingensvezető közt. Hogy ebből kifolyólag milyen nehézségei lehetnek, arra már adtunk példát. A parancsok a kontingenshez mindig az ő tudtával érkeznek s ő köteles azok megtartására ügyelni. Tehát: szükség esetén megmagyarázza a parancs részletes értelmét a kontingensvezetőnek, ügyel rá, hogy a kontingens napirendje a kapott parancsokkal ne kerüljön ellentétbe, ügyel arra, hogy a kontingens sehonnan ne késsék el. Talán ez a legnehezebb. A pontosságot minden országban másképpen értelmezik s magát a tolmácsot is a kontingens tagjai annyira igénybeveszik különféle apróbb, de bonyolult ügyekben, hogy nagyon be kell az idejét osztania. S a munkájában tapasztalt nehézségeket semmi esetben sem háríthatja másra: neki helyt kell állnia s le kell győznie azokat. Ezért illeti meg kivételesen az intézkedés joga is.

A budapesti és vidéki kirándulásokon a tolmács látszólag fölösleges, mert a budapesti és kirándulási csoport képzett vezetői ellátják az idegenek kalauzolását. A kirándulás „vezetéses része" alatt a tolmács szolgálatilag a kirándulásvezető alárendeltje. De mindenki saját tapasztalatból tudhatja, hogy a kirándulás a hivatalos programon kivül mennyi mindenből áll, nem is szólva az utazásról, ahol a tolmácsra mindig szükség van.

Részlet a pécsi Mecsek-hegységről.

Emberileg valószínű, hogy a kontingens egyes tagjaival különösen megbarátkozunk. Ezzel szemben kötelességünk, hogy rájuk semmivel több időt ne pazaroljunk, mint azt a kontingens általános érdeke megengedi. Ha pedig eltávozunk a kontingenstől (kontingensbeli fiúkkal táborokat látogatni, kommissiózni, stb.), tartózkodási helyünkről állandóan tájékoztatni kell a kontingens vezetőjét, hogy szükség esetén rendelkezhessék velünk.

— Jut-e ideje a tolmácsnak a tábor alapos megismerésére? — kérdezte tőlünk valaki. Minden bizonnyal, mert munkájának egy része az idegen fiúkat szabad idejükben a táborban kalauzolni. Hogy általában a tolmácsi beosztás sok elfoglaltsággal jár-e, arra nem lehet válaszolni. Lesz talán olyan tolmács, aki éjjel 12 és 1 közt a másnapi programmot állítja össze a kontingens vezetőjével, s utána reggel 6-kor már megy a fiúkkal élelmiszert felvételezni. Viszont biztosan lesz olyan tolmács is, akitől nem kívánja meg a kontingense, hogy velük menjen élelmiszerért, vagy, hogy elkísérje őket kirándulásokra. Általában a tolmácskodás a legelszigeteltebb, legegyénibb szolgálat lesz a Jamboreen. Ezért nem kívánjuk, hogy az egy városban lakó tolmácsok közösen képezzék magukat: viszont egész tanfolyamunk célja a sokoldalúság fejlesztése, mely, ha a cserkészlelkület adva van, az egyetlen szükséges előkészület rá.

A PÉCSI KIRÁNDULÁSRÓL.

Még mindannyiunk emlékezetében élénken él az oldhami kedves fogadtatás, az a szokatlanul barátságos ellátás és ünneplés, amelyben — a közönyös Angliában — részünk volt. Szeretett és rajongás vett körül bennünket, de olyan, amilyennel az édesanya várja rég nem látott gyermekét.

De — amint a jelekből látszik — visszhangja támadt ennek a képnek, ennek az ünnepi zajnak és a visszhang elvezet bennünket Pécsre. Ott ugyanis 500 — elsősorban angol — cserkészt készülnek vendégül látni a Jamboree idején vidékre teendő kirándulások során.

A pécsi tartózkodást kirándulási csoportunkkal egyetértésben két napra tervezik. Az ottalvás a Zrinyi-nevelőintézetben volna, mely kellemes otthonul fog szolgálni kényelmes berendezésével, fürdőjével, tenisz- és sportpályájával. Az étkezés is részben itt volna.

Ottartózkodásuk alatt a vendégcserkészek megtekintenék a várost, a múzeumot, a híres székesegyházat — mely részben Szent István király korabeli emlék, — a katakombát, a Zsolnay-majolikagyárat, a pezsgőgyárat, továbbá mecseki autókirándulást tennének és a terv szerint a szomszédos főhercegi uradalmat látogatnák meg. A majolika-gyárban kis emlékkerámiákat, a pécsi nőegyletek ajándékaképpen pedig magyaros emléktárgyakat kapnának.

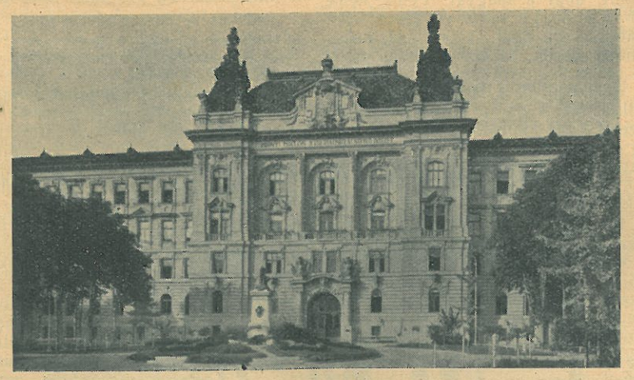

A pécsi Zrinyi-nevelőintézet, ahol a külföldiek szállása lesz.

Az étkezésük rendes ételeikhez idomulna, de egyízben a magyaros étellel is megismerkednének.

Foglalkozik ezenkivül a város előkelőségéből alakult bizottság — mely a részletes programot fogja elkészíteni — azzal a gondolattal is, hogy a delegátusok közül érdeklődőket és a fiúk kísérőit is vendégül lássa.

Ilyen előkészületek és lelkesedés után joggal remélhetjük, hogy külföldi testvéreinknek felejthetetlen élmény lesz a pécsi kirándulás.

A CSERKÉSZET VILÁGTÖRTÉNETE. Les Scouts de France. (A francia kat. cserkészszövetség.)

A legnagyobb francia cserkészszövetség a Scouts de France, a francia katolikus cserkészek szövetsége. Csaknem egyidőben keletkezett a mi újjáalkotott szövetségünkkel s körülbelül ugyanannyi tagja van, mint ahány magyar cserkész.

A mély és igaz vallásosság a S. d. F. (igy rövidítik nevüket) legfontosabb jellemvonása. Első eszméje, hogy a cserkész büszke hitére és alája rendeli egész életét. Jelvénye a jeruzsálemi kereszt, fogadalma csak akkor érvényes, ha az egyház megáldotta azt. A különböző próbák fokozott vallási ismereteket kívának meg s különpróbái között az első helyeket foglalják el a vallási ismeretek. A S. d. F. táborában minden reggel van mise, minden este erkölcsi tanítással végződik, a vallásos cserkész minden nap áldozhat, a cserkészpap akkor boldog, ha állandóan minél több áldozója van a cserkészek között,

velük dolgozik, velük eszik s beléjük sugározza a vallásosság eszméjét.

A francia cserkészcsapat korántsem olyan nagy, mint egy népesebb budapesti csapat. Egy teljes „groupe"-nak jó, ha van 30—40 cserkésze, 8—10 öregcserkésze s 10—15 farkaskölyke. Ha ezt az 50—60-as létszámot eléri, már nagy csapatnak mondható.

A csapat magva természetesen a cserkészraj. Másnak, mint rajnak nem lehetne nevezni, mert létszáma kb. a mi rajlétszámunknak felel meg s csupán őrsökre oszlik. A mi rajunknál mégis erősebb egység, minthogy más, egyenrangú rajok nem állnak mellette s igen gyakran egymaga alkot csapatot. A cserkészélet központja az őrs, főembere az őrsvezető. Az őrsnek van sátra, az őrsnek vannak főzőedényei, kiránduláson az őrs megy együtt, táborban az őrs kap feladatokat s mindezért az őrsvezető felelős. Viszont az őrs hosszú életű egység, külön színe van s a legnagyobb ritkaság, hogy valaki őrsöt változtasson.

Egy francia cserkésztábor.

Cserkészélet — táborozás. Ezt vallja a világon minden cserkész, s ebből a szempontból a franciák — sajnos — fölöttünk állnak. Nálunk igen sok még a „szaloncserkész", aki bejár az otthonba, eljön az ünnepélyekre, a kirándulástól azonban fázik s tábort még sohasem látott — legfeljebb mint kíváncsi szemlélő. A franciáknál igen sok a tábori cserkész, akit évközben munkája vagy lakása távol tart a cserkészettől, a táborról azonban nem mond le. S évenkint — az igen gyakran kétnapos hétvégi kirándulásokat s a rövid téli tábort nem számítva — két nagy tábor van: husvétkor és nyáron. A husvéti táborban a kiképzésre fordítják a főgondot és csaknem az egész tábor az őrsvezetők kezében van. A nyári tábor — az jutalom, az évi munka gyümölcse. Tengerpartra, vagy a hegyekbe mennek, csaknem mindig két hétre. Tábori életük nappal ép olyan, mint a mienk, csupán a vallásos jelleg domborodik ki. Reggel torna, mise, reggeli, őrsi idő, inspekció, utána a legjobb őrs felvonja a zászlót, majd a tábor játszani, fürdeni indul, a szolgálatos őrs pedig a konyhára megy. Jaj neki, ha 12-kor nincs ebéd. Délután egy órai teljes pihenő, majd újabb játékok, versenyek, séta, fürdés vacsoráig. Ezt is bevégzik 8-ra, fél 9-re tiszták az edények s újra játszani kezdenek vagy tábortűz körül „szórakoznak". A parancsnok pár szava, a pap rövid beszéde, ima s köszönés fejezik be a napot.

Az éjszakai cserkészélet már egészen más, mint minálunk. Éjjel — általában — alszanak. Őrség soha sincs. Elvész így a mi éjjeli őrségünk csendes romantikája, s a francia cserkész nem ismeri úgy az éjszakákat, mint a magyar. Pedig néha, legalább egyszer egy táborban szüksége volna rá. Ez a félelmetes *éjjeli játék*. A legváratlanabbul, éjjel 11 óra felé, mikor a fáradt táborozó legmélyebben alszik, rakéta robban, riadó hangzik, segédtisztek futnak az esetleg továbbalvó őrsöket fölzavarni — s 15 perc mulva őrsökben áll a tábor. S egész idő alatt egyetlen lámpa sem villant fel. A parancsnok kiadja utasításait: az egész tábor fölszerel s két kilométerre északnyugati irányban az X forrás mellett elterülő réten új tábort ver; vagy-pedig: a szomszéd község egy csapata megtámadta táborunkat. Az ellenséget el kell fogni. A tábor egyik fele N. N. tiszt vezetésével északi, a másik fele velem déli irányban indult. S az álmukból felriasztott cserkészek izgatottan mennek a sötét, kacskaringós ösvényeken, vezetőik után. Végül egymásra vagy a tábor tisztikarára bukkannak s áll a harc.

Az amerikaiak táborhelye a Rákos-patak partján.

A francia cserkészek eleme a játék. Az egész tábor játékra van berendezve. Néhány igen érdekes játékuk van, melyek közül néhányat részben megismerés, másrészt megtanulás céljából ismertetünk.

Hadijátékuknak alapja a *nyakkendőharc:* a cserkésznyakendőt hátul az övre illesztik s a játék abból áll, hogy az ellenfél nyakkendőjét ki kell húzni. A játék szabályai: a nyakkendőre nem szabad csomót kötni, földönülő játszót nem szabad támadni, játék közben saját nyakkendőt sem lehet megigazítani. Ez a nyakkendőharc a legtöbb játék alapja. Ime néhány:

Párharc: egyszerre csak ketten játszanak, a győztesek egymás ellen; valóságos bajnokság keveredik ki belőle.

Csoportharc: két ellenséges csapat áll egymással szemben. Egyre többen is támadhatnak, s a megnyert életeket (kihúzott nyakkendőket) újra meg újra fel lehet használni. Éjjel általában ezt játsszák, igen elnyujtható s legtöbbször csak akkor lehet befejezni, ha a vezető a nyert nyakkendők újrafelhasználását eltiltja.

Lovasháború: ezt is lehet játszani egyénenkint vagy csapatban, nyakkendője természetesen csak a lovagnak van s a ló nem is húzhatja ki az ellenfélét.

Zászlóharc: tulajdonképpen csoportharc, de mindkét csapatnak van egy-egy zászlaja, s cél az ellenfél zászlaját a csapat saját várába vinni.

Nyakkendőharcból állítják össze legtöbbször az egész délutánt kitöltő, a mi hadijátékainknak megfelelő „grand jeu"-jeiket. Érdekes, hogy ezekben legtöbbször a tisztikar áll szemben a cserkészekkel. Előnyük, hogy a cserkész végigjátszhatja az egészet, mert bizonyos előre kijelölt helyen a halottak feltámadhatnak. A játékok meséje teljesen egyéni.

Kedves labdajátékuk a *voley-ball*. Egy nagy téglalapot 160—180 cm magas hálóval (kötéllel) két félre osztanak s két egyenlő csapatot állítanak fel. Cél a labdát az ellenfél területére juttatni. Egy játékos a labdát kétszer egymásután nem érintheti, a játéktéren a labda földre nem eshet, mert ezek rossz pontot jelentenek. Ha a labda játéktéren kívül esik földre, vagy a középhálóba esik (kötél alatt repül), az utoljára érintő játékos csapata kapja a rossz pontot. 15 pont egy gém.

Nagyobb terület szükséges a *lovag-játékhoz*. A tér két rövidebb oldalán áll fel egymással szemben a két csapat: egyik a védő, másik a támadó. A védők előtt pár lépéssel áll a zászló. A támadók célja ennek a zászlónak a hazavitele. Csakhogy a védők érintéssel megölik a támadókat, míg ezeknek nincs joguk elleneik felett. Van azonban a támadóknak egy „lovagjuk", aki megölheti a védőket, míg ő maga sérthetetlen. A zászló megkerítésére egyszerre 3—3 támadó indulhat; a védők állandóan mindnyájan őrködnek. A pályáról lelépni csak a saját oldalon szabad. A támadók akkor győztek, ha a zászlót először megérintő játékosuk azt haza is tudja vinni.

Érdekes a *keresztzászló-játék*. Ennél a két csapat egymás mellett áll fel egy vonalra. „A" csapat előtt a tér másik végében „B" zászló, „B" csapat előtt „A" zászló van. Az egyik csapatból egy cserkész indul a zászlóért és igyekszik azt továbbába hozni. A másik csapat minden tagja üldözi őt, s ahol megérintették, ott megáll. Most a másik csapatból indul egy cserkész s az első csapat üldözi. A játék így folyik tovább, de az egyedül futó cserkésznek joga van saját, elfogott embereit érintéssel megszabadítani, s ezek ép úgy futhatnak tovább a zászlóért vagy szabadítani s eshetnek újra fogságba, mint szabadítójuk.

A S. d. F. táborozását segíti elő az Ile de France kerület nagy nyári tábora. Kéthónapos állandó tábor ez, kéthetes szakaszokkal. A HOME táborának nevezik és kettős célja van: 1. cserkészszellemű nyaralást biztosít a fiúk számára és táborozási lehetőségeket nyujt azoknak, akik csapattáborba nem mehetnek; 2. jó cserkészekké neveli azokat, akiknek talán most alakult a csapata és cserkészkiképzésre meg nem igen alkalmas.

Jó volna megkísérelnünk a HOME tábort!

JAMBOREE HELYÉRŐL.

Előző számunkban fontosság szempontjából elsőnek ismertettük a királyi kastélyt. Most foglalkozni fogunk Gödöllő másik részével.

A gödöllői járás „mintajárás". E nevét elsősorban egészségügyi berendezése által, de ahhoz hasonlóan fennálló mintaintézményeivel is kiérdemelte.

Az egészségház.

A m. kir. kormány építette 1929-ben a Rockefeller-alapból. Már a neve is érekes, melyet azért kapott, minthogy az egészség megvédését célozza. Munkája kiterjed az anya- és csecsemővédelemre, a tüdő, ideg és vérbaj gondozására. Továbbá az iskolások egészségügyi gondozását és a fertőzőbetegek ellátását, mentést (elsősegélyt), családok oktatását látogatásokkal is elvégzi. Gyakorlati tanfolyamuk hallgatói részére 12 személyű internátus is van. Itt lesz a tábori kórházunk!

A koronauradalom.

Különösképpen érdekel bennünket, minthogy az egész jamboreetábor a koronauradalom területén fekszik.

Rendkívül érdekes része a vadaskert, legszebb vadállományával a csonka hazában. A kormányzó az évenként megismétlődő vadászatait itt rendezi, melyen az ország előkelőségein kívül sokszor külföldi vendégek is résztvesznek. A vadállomány meghaladja a 14 000 vadat, melyben szarvas, szarvastehén, őzbak, nyúl, fácán, fogoly, róka, sőt vaddisznó és más vadak is találhatók. A hasznos vadak száma 10.000-en felül van.

Szép az erdőség által elért tervszerű fatermelés is, mely évi 50.000 m³. A környék telies szükségletét kielégíti.

A koronauradalom területe 52.032 kat. hold, mely Gödöllőn túl terjed. Gödöllőn jelenleg öt gazdasági kerülettel és 22 majorral működik. Termelvényei között rozs, árpa, tengeri, takarmányfélék, búza, dohány, kerti növények és szőlő is megtalálható.

Állatállománya tekintélyes. Legnagyobb a tehenészete, de értékes sertés-, juh- és öszvértenyészete is.

Az állami telepek.

Gödöllő határában fekszik négy ilyen telep, mely kísérletezés útján és megfigyelés segítségével fejleszti a baromfi- és méhtenyésztést, valamint a burgonya- és fatermelést.

Burgonyatelepe a trágyázási módokkal, a burgonyabetegségek felismerésével, az öntözés módjaival és mértékével foglalkozik. Felszerelése mindezt lehetővé teszi s a tapasztalatokat az egész országban felhasználják.

Méhészeti gazdasága rendkívül nagy érték, melyet a külföld is Magyarország fiméhészetének ismer. Különben sokat tett a méhészet elterjedése terén, de a továbbfejlesztésben is szép eredményt mutat fel. Tanfolyamán — mely évenként két izben van — mintegy 11.000 hallgató vett már részt. A jamboreera 30.000 tubus mézet ajánlott fel.

A baromfitenyésztő szakiskola 40 évvel ezelőtt létesült. Tanfolyama éves. 5—6000 tyúk, 200 pulyka, 100 lúd, 200 házinyúl, 30 ezüstróka, kacsa, stb. az állatállománya. Sok gyakorlati kísérlete hasznos szolgálatot tett az országnak. Különösen nagy a baromfi-farmja. Idetartozik a három halastó is, amelyben tekintélyes haltenyészete van. Ezek évi termelése 25 000 kg hal. A halastavak egyikét a jamboreera kitisztítják s itt lesz a tábor egyik fürdője.

Érdekes és talán egyedülálló kísérleti állomása a koronauradalomnak a József főherceg-arboretum, melynek célja annak megállapítása, hogy a futóhomok befásítására milyen fafajok alkalmasak. A csonka haza legértékesebb növénykertje, melynek legsajátosabb a fenyőfa-gyüjteménye, de érdekes a nyír-, nyár- és más faültetvénye is. Kezdetben sok nehézséggel, később annál nagyobb eredménnyel dolgozik. Meteorológiai állomása is van.

JAMBOREE-IRODA HÍREI.

A jamboree-tábor kis színes térképét a nagy érdeklődés folytán többezer példányban újból kiadtuk. Az új kiadást, — amely már a közben beállott változást is magában foglalja, — megküldjük a kerületek útján minden csapatnak és Jamboree-szervnek. Akik külön óhaitanak belőle, azok 30 fillér ellenében megkaphatják, mind a Cserkészboltban, mind a Gazdasági Hivatalban.

Minden magyar cserkésztiszt, segédtiszt és őrsvezető, aki a Jamboree érdekében dolgozik, de különösen az, aki a cserkészfiúkkal közvetlenül foglalkozik, külön beosztás és megbízatás nélkül is köteles a Magyar Cserkész Feladatok csoportjának összes feladatait ismerni, az ebből eredő kötelességekről tudomással bírni és végül ennek értelmében a legnagyobb lelkiismeretességgel eljárni.

A „Cserkészszótár" nyomdában van. Az újabb kiadása azzal bővül, hogy az angol kiejtést is tartalmazza. Az előzetes igénylőket a napokban küldjük szét. Érdeklődők 30 fillérért beszerezhetik a Cserkészboltban, vagy a Gazdasági Hivatalban.

A Világ főcserkésze, Baden-Powell, — aki azzal a különös tulajdonsággal van megáldva, hogy mind jobb, mind balkézzel egyformán jól tud rajzolni és írni, — igen kedves újévi lapot rajzolt, amelyet az angol cserkészszövetség megküldött Magyarországnak is. A színdús, kedves lap témája a magyarországi Jamboree. A földgömb fele látszik, középpont a magyar zászló, mellette egy zöld zászló, közepén arany cserkészliliom. A földgömb minden pontjáról nemzeti zászlójukat lobogtató cserkészek törekednek a magyar nemzetiszínű zászló felé. Alul a szöveg a Jamboree találkozójára hivja fel a figyelmet.

Miután a német cserkészek nem tagjai a Nemzetközi Irodának, a Táborparancsnok úr saját személyében, de a Magyar Cserkészszövetséggel és a Nemzetközi Irodával egyetértésben a német szövetségek korlátozott számú képviseletét meghívta a Jamboreera. Bejelentésük szerint 2000 fővel szeretnének jönni.

A Jamboreet megelőzően az egész országban, minden városban és faluban egy Jamboree-propaganda napot tartunk, amikor is a városok, faluk egy pontjára összefutnak a fiúk és ott egy kis ünnepséget is rögtönöznek.

A Táborparancsnokság tervbe vette, hogy minden Jamboree-őrs legjobb táborozóról valamilyen formában megemlékezik. A külföldi cserkészek emlékzászlót kapnak kontingensenkint. Amennyiben 500 főnél többen lesznek, úgy többet kapnak.

A Nemzetközi Iroda a mult hetekben megalakult Afgán cserkészszövetséget is meghívta a Jamboreera. Az afgánok valószínűen többtagú delegátussal fogják képviseltetni magukat.

A Jamboreera való végleges jelentkezés határideje 1932 december 31-ével lezárult. Már kezd megbízható kép kialakulni a Jamboree színes arculatáról. Az új jelentkezések szerint eddig: Anglia 4200, Ausztria (csak az egyik szövetség jelentkezett) 450, Japán 3, Svédország (az egyik szövetség) 300, Finnország 100, Luxemburg 85, Hollandia 100, Sziam 5, Bulgária 50, Észtország 15, Szíria és Libanon 70, Dánia 800, Franciaország (csak egyik szövetség jelentkezett eddig) 400, Oroszország 12 (Franciaországban élő emigránsok), Spanyolország 70, Norvégia 175, Portugália 70, Franciaországi örmények 100, Svájc (8 napra) 300, Románia 250, Csehország 400, Belgium (csak az egyik szövetség jelentkezett még) 35 és Litvánia 35 fővel jelentkeztek.

A VIII. altábor igen eredeti és hasznos megoldását bocsátotta ki egy gyakorlati „nyelvfüzetnek", Jochs József és Fráter István cserkésztiszt szerkesztésében. A füzet angol nyelven az összes fontos kifejezéseket (bemutatkozás, beszélgetés stb.), ötletes és észszerű csoportosításban felöleli. Beszerezhető a VIII. cserkészkerület (Kecskemét, Piaristák) címén.

Most kaptuk a hírt, hogy Balatonfüred fürdővezetősége és a község előkelőségei is egyaránt felkarolták a balatoni kirándulás ügyét. Igen áldozatkészen siettek segítségünkre, ami elsősorban biztosítja a sikert.

A művész-raj, mely a Sajtócsoport kebelében alakult, szívesen kiegészíti tagjait. Jelentkezéseket még február 1-ig elfogad, de később érkező jelentkezők már nem vétetnek figyelembe. Jelentkezés a Jamboree iroda útján.

Készülődés a Jamboreera. A X. altábor parancsnoksága december hóban újabb megbeszélést tartott a budapesti Cserkészházban. A csoportparancsnokok ismertették [illegible] legérdekesebbnél érdekesebb elgondolásaikat s a szakelőadók beszámoltak eddigi tevékenységükről. Kialakult az értekezleten az a vélemény, hogy az egyes vármegyék cserkészei lehetőleg egy csoportban táborozzanak, mert úgy vidékük jellegét [illegible] érdekességeit jobban kidomborithatják. A nógrádiak például egy tarna bejáraton akarnak közlekedni, de bemutatják a jó palócok különleges építményeit is. A szórakozási csoport elsősorban a tömegjátékozások megszervezését vette programjába. A zenekari csapat — a 109. sz. Magyarság — bármikor kész szereplésre. Eddig 11 himnusz, többszáz magyar- és cserkészdal, indulók serege, operarészletek, külföldi énekek és mindenféle táncok zenéje rejtőzik a tarsolyában. A sajtóelőadó pedig ezúton is felkéri mindazokat, akiknek e téren mondanivalójuk van és lesz (irás, rajz, fénykép), azok mielőbb jelentkezzenek (X. cserkészkerület sajtóelőadójánál, Budapest, V., Nagy Sándor-u. 6.), hogy az érintkezést velük hamarosan felvehesse és beosztásukról gondoskodhassék.

A X. altábor jelmondata a X. törvény lesz. Juttassuk vele. ország-világ előtt kifejezésre a liliomos tisztaságot: külsőségekben és magatartásban egyaránt, mint cserkészetünk legmagasabb színvonalát!

A IX. TÖRVÉNY A HÓVILÁG FÖLÖTT.

Bőséges hó hullott. Alig várjuk a vasárnapot, hogy kipirult arccal nekivágjunk a havas hegyeknek. Feszült vággyal és kíváncsisággal várta mindenki a karácsonyt, amikor a karácsonyfa alatt örömmel fedezhettük fel sífelszerelésünk kiegészítő darabjait vagy az új sít. — Sífelszerelés volt a legtöbb cserkész kívánsága. A szülők utánanéznek és ijedten állapítják meg, hogy fiacskájuk kívánsága nem is olyan szerény. Drága mulatság a sízés; sí, botok, sícipő, síruha, viaszok és sok más síholmi bizony nagy vágást jelentenének a papa pénztárcáján. És sok fiú hiába várta a felszerelést. — Szegény volt a Jézuska.

Hát, kedves cserkészpajtás, elárulom neked a nagy titkot, hogy *olcsón is lehet sízni.* Vegyük sorra szükségességi sorrendben a síholmikat, hogyan lehet őket olcsón megszerezni vagy előállítani.

Sí. Egy kezdő síző ne vágyjon mindjárt norvég hickori síre; megteszi a szolgálatot a tanuláshoz egy olcsó sí is. Ezek között is lehet szép erezetű sít találni, amely gondos kezeléssel eltarthat jó pár évig. Kérd meg a vételnél egy jól síző cserkésztestvéredet, aki ért a síkhez, hogy segítsen a kiválasztásnál, vagy olvasd el egy szakkönyvben, mire kell figyelni a sí vételénél.

Síbot. Egyszerű mogyorófa síbot teljesen megfelel, lehetőleg nagyobb hótányérral. Kezdetben azonban seprűnyélből vagy két cserkészbotból készített bot is megfelel. Ilyenkor a bot felső részét átfúrjuk és egy vastagabb spárgát vagy szíjat fűzünk bele, ez helyettesíti a csuklószíjat.

Síkötést elkészíthetjük magunk, de ez már több szaktudást igényel.

Sícipő. Ez a legfontosabb a sí után. Ha már a sízéshez veszel cipőt, ne vásárolj valami vadászcipőnek nevezett bakancsot, vagy más, esetleg drágább cipőt, hanem egyenesen sícipőt, mely természetesen a célnak legjobban megfelel. A sícipők között is lehet kapni olcsó fajtákat. A cipő legyen lehetőleg inkább nagyobb, mert több harisnyát húzunk fel, viszont a lábad is nő és így több évre is meg fog felelni. A bő cipőben nincs elszorítva az ember vérkeringése, így nem fagyhat meg a lábad. Általában a sízésnél a végtagokra kell a legjobban vigyázni, mert ezek fagynak le a legkönnyebben. Azonban nehogy azt hidd, kedves cserkésztestvérem, hogy sícipő okvetlenül szükséges, enélkül nem lehet sízni. *Egy erősebb cipődet könnyen alkalmassá teheted a sízésre.* A cipő sarkába, a hátsó oldalán, beversz egy-két „jancsiszeget" és ezzel kész a sícipő; a szegek megakadályozzák, hogy a szabadkötés minduntalan leessék. A sarok átalakításának jobb formája az ú. n. *„sísarkantyú"* (minden sportüzletben kapható, kb. 50—60 fillér), ennek felszerelésével a sarok szintén meg fog felelni a célnak.

Harmadik módja a sarok átalakításának, hogy magunk megsarkaljuk cipőnket vagy elvisszük cipészhez, ki azután elkészíti a jellemző homorú sísarkot. Nem feltétlenül szükséges, de *hasznos* a cipőre talpvédőlemezeket felszerelni, így t. i. biztosabban áll a cipő a sípofák között. A cserkészcipő így átalakítva teljesen megfelel a sízéshez és előnye, hogy a hó végeztével könnyen visszaformálhatjuk cserkészcipővé.

Harisnya. Két pár hosszú meleg harisnya és két pár rövid gyapjú teljesen elegendő még hosszabb téli táborozásra is. Nem kell megvenni a drága norvég tarka harisnyákat. Édesanyád kötötte harisnya sokszor jobb is, mint az előbbi.

Kesztyű. Legjobb megoldás vízhatlan két újjas vitorlavászonhuzat, amit vagy készen kapsz (kb. 2—3 P), vagy varratsz egyet. Ebbe a kesztyűbe belül egyszerű két újjas barchet vagy valamely más meleg anyagból készült feisztlinget húzunk. Előnye ennek a megoldásnak az, hogy a külső huzat megvéd az átázástól. Az esetleg átázott belső részeket pedig váltani lehet.

Síruha. Ennek a célnak megfelel egy sportnadrág (zárt térdű) és egy szvetter vagy kiskabát. A nadrágot lehet ügyes minta után édesapád volt katonanadrágjából elkészíteni.

Sapka. Bármily meleg sapka megfelel, esetleg helyettesítheti ezt egy kötött fülvédő is.

A sífelszerelés összeállításánál ne a hiúság vezessen. Nem az a fő, hogy szép, elegáns, divatos légy, hanem hogy minden darabja a fölszerelésednek olcsó, egyszerű, praktikus és jó legyen.

de Pottere Gerard.

REJTVÉNY — PÁLYÁZAT.

Rovatvezető: *Dénes Tibor.*

I. Megfigyelés. Emlékeztek mult esztendei december 15-iki számunk IV. rejtvényére! 10 soros történet a képhez! Sok, érdekes írás jött be. Közülük leközöljük a legérdekesebbet és legtanulságosabbat. Ime:

„A kis szakács volt táborunk legkedveltebb lakója. Vidám kacagására elfeledtük a sok kozmaillatot, mert ő volt az eleven élet. Szerette mindenki, mert mindég mosolygott, örökké vidám volt. Sokszor megtréfáltuk. Egy reggel feketecsíkos arccal kelt fel. Vártuk a hatást. Ő azonban csak mosolygott és egy cseppet sem haragudott, sőt még jobban nevetett, mint mi. És ettől kezdve kétszeresen szerettük. Nem vált többé éjszaka négerré, mert végtelen szeretete legyőzte ostoba tréfánkat. Ifj. Bakcsy József."

Feladat: A leírás nagyon hatásos és pontosan megfelel a kívánt terjedelemnek, de mégsem ezt ábrázolja a kép! Mit látott Bakcsy testvérünk nem egészen jól a képen? 5 pont.

II. Dugó Jani-pályázat. Beküldte: Molnár József. 3 pont.

Szegény Dugó Jani már megint talált valami rettenetes papírost a táborban. Ezek a szörnyű szavak voltak rajta:

SAGMR, SDEAK, ÖZSMG, ZANAO, SGLRE, LEBZB, DICKN, EMEVG, KZMNE, EASOY, SU.

A hajsza megindult a rejtélyes szavak kiderítésére, ám hasztalan. S ekkor az éjjeli őrségen egyszerre csak az ellenséges csapat két tagját hallja suttogni — t. i. a szomszédban táborozó másik csapattal éjjeli hadijátékot játszottak.

— Mi is az a jelszó? — kérdezte az egyik.

— Csapatverseny!, de el ne felejtsd! — suttogta a másik.

Mit jelenthetnek tehát a titokzatos szavak?

III. Keresztrejtvény. Beküldte: Katona. 6 pont.

Vízszintes sorok: 2. Két egymást követő betű a keresztfelíratból. 4. Fordítva ilyen pálya is van. 8. Szalma fajta. 10. A hinduk „nagy istene". 11. Háziállat. 14. Fordítva évszak. 15. Fordítva kártékony állat. 16. Megszólítás. 17. Érzékeled. 19. Módosított zenei hang. 20. „Y"-al a kvarc is az. 23. Lófelszerelés része. 25. Kenyér is készül belőle. 27. Több királyunk előneve. 28. Időhatározó. 29. Hosszegység rövidítése. 30. Fordítva francia birtokos névmás. 31. Adóval teszi az állam. 32. Cserkészkiképzéssel kapcsolatos. 36. Cserkész megőrzi. 37. 37. Továbbjutás. 40. Idegen névelő. 41. Nem szorgos. 42. Zenekar játsza.

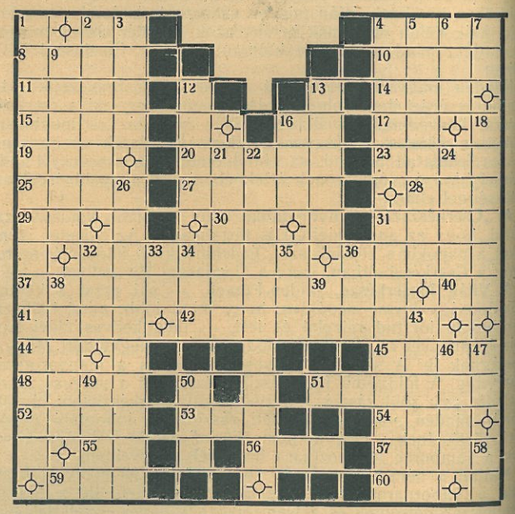

44. Fordítva közismert rövidítés. 45. Nem futtatják a lóversenyen. 48. Tulajdonság. 51. Növény része. 52. Növény része. 53. Ha gyalogolsz, nem örülsz neki. 54. Ékezettel helymeghatározás. 55. Fordítva igekötő és névutó. 56. Te is használod. 57. Férfi név. 59. Bátran harcolt. 60. „A"-val fürdesz benne.

Függőleges sorok: 1. Szívesen olvasod. 2. Sziget neve. 3. Idegen vallás papja. 4. Élőlény teszi. 5. Műveletet végez. 6. Kanál fajta. 7. Francia birtokos névmás. 9. Büszkén viseled. 12. Keresztkedelmi ikerszó fele. 13. Testhibája van. 16. Régi méltóság. 18. Színész viseli inkább. 21. Dísz. 22. Sokszor kell vele az életben is megküzdened. 24. Szakácsné étellel teszi. 26. Udvartartásban ilyen mester van. 31. A szerető cserkészek a bajbajutottat. 32. Esküt tett. 33. Képző. 34. Nem szalónképes helyeslés. 35. Maró folyadék. 36. Edény. 38. Vadász sokszor áll ebbe. 39. Kötőszó. 43. Fürt. 46. Füszer. 47. Mássalhangzó, fonetikusan. 49. Ernyő fajta. 50. Szerszám. 58. Férőhely.

Megkönnyebbült, nagy sóhajjal engedi le Stubi a papírlapot.

— Kész. Ezek az alapszabályaink. Igy gondoltuk.

Csend. Minden szem az igazgató úr arcát nézi aggódva. A nyugodt, komoly arc egy izma sem rándul, nem lehet semmit leolvasni róla. Jaj, mit fog szólni?

Stubi hirtelen hozzáoson és az okmányt leteszi az asztalra. Amint most ott áll a nagy karosszék mellett, hozzásimulva, két keze a karfán, olyan, mint egy doromboló kis macska.

— Tessék aláírni!

Igazgató úr ránéz a gyerekre, aztán kezébe veszi a papírlapot és mozdulatlan, nyugodt arccal mégegyszer végigolvassa. Lélekzetfojtó csendben figyel a banda. Stubi, mellette állva, belepillant az okmányba és elszorul a torka. Milyen sok poca! Le kellett volna tisztázni az egészet. És ott, azt a szót, hogy „szabályok", mégis csak ly-el kellett volna írni, nem j-vel. Dudó mondta is, de egy szótöbbséggel leszavazták. Most napnál világosabban áll előtte a „szabály" szó helyesírása és érzi, hogy elpirul a füle hegyéig. Hej, kutya helyesírás!... Mit fog gondolni az igazgató úr, hogy ilyen macskakaparást adtak a kezébe!...

Jaj most!... Most eldől!... Végére ért az olvasásnak és a papírlapot lassú mozdulattal leteszi az asztalra. Aztán kinyujtja a kezét és a cigarettát a hamutartó szélére helyezi. Jaj, de lassúk a mozdulatai! Hátradől, a zsebébe nyúl és lassan előhúz egy — töltőtollat. Mintha villamosszikra futna végig rajtuk, felujjong a banda, aztán összehajolva figyelik, amint a toll végigszántja a papírt. Amikor aztán az aláírást befejező kacskaringó is megszületett, egyszerre kitör a hangos, vad öröm, hogy csak úgy zeng tőle a szoba. Nem is csoda! Lehet-e nem ordítani ilyen nagy pillanatban, amikor a Csibészklub a jóváhagyással végleg megalakult?...

De mindennek van határa és a sioux-kat megszégyenítő harci ordítást sem bírja a diáktorok tovább félpercnél, akkor meg kell állni és lélekzetet venni. Ezt a lélekzet-szünetet használja fel az igazgató úr arra, hogy lecsendesítse a lelkesedő társaságot.

— Gondoljátok, hogy ilyen ordítás mellett titokban maradhat a Csibészklub élete?

Hopp, ez igaz. Csillogó szemmel és a boldogságtól lihegve, de mégis csendben telepednek vissza a fiúk a régi helyeikre, hogy most már méltó komolysággal folytassák a történelmi nevezetességű alakuló gyűlést. Ujból az igazgató úr szól:

— Hát gyerekek, az alapszabálytok szenzációs. Ötven év mulva az iskolában stilisztika-órán ezt fogják mintának tanulni a fiúk.

— Leckéül kapják fel a Csibészklubot.

— Szóról-szóra, és nem marad ki semmi.

— A kis Pursi majd a papájáról fog tanulni.

— És beszekundáznak belőlünk a fiaink.

— El is verem azt a kölyköt, ha dacit mer hozni a mi alapszabályainkból!...

Ki tudna versenytfutni a ficánkoló diákfantáziával? Igazgató úr azonban pányvát vet a száguldó képzeletre.

— Nyugalomság. Maradjunk csak a szomorú jelennél. Tehát: az alapszabályok nagyszerűek. Most csak az a kérdés, hogy minden benne van-e? Kinek volna még valami jó gondolata, amelyet érdemes hozzávenni mindjárt az elején?

Pillanatnyi csend. Aztán Dudó szólal meg jámbor, komoly arccal.

— Az osztályfőnök úr azt mondta, mindig vigyázzunk, hogy a régi jó szokások el ne felejtődjenek. Nem lehetne megtartani azt a jó szokást, hogy a klub-gyűlések elején igazgató úr kinyitja a cukros dobozt és azt mondja: Parancsoljanak az urak?...

Lelkes helyeslés minden oldalról. Szakszerű hozzászólásokból vita alakul ki és négy perc mulva Bandi, a jegyző, már írja a határozatot: *A klub legfiatalabb tagja minden gyűlés elején igazgató urat cigarettával, a club tagjait pedig cukorral kínálja. A gyűlést nem lehet elkezdeni, míg mindenkinek nincsen cukor a szájában.*

Dódi, a legfiatalabb, rémülten próbál tiltakozni, mert honnan venne ő annyi cigarettát, meg cukrot? De aztán hirtelen felvillan szemében a huncutság és komoly arccal teszi fel a következő javaslatot: *A gyűlések mindig az igazgató úr szobájában tartandók.* A javaslat egyhangúan megszavaztatik.

Kisöcsinek is van pompás eszméje:

— A Csibészklub mindig rejtve, titokban dolgozik. De titkos társaság nem is képzelhető álarc nélkül. Azt úgy kellene, hogy gyűléseinken is, meg mindig, ha valami csibészséget csinálunk, a klub tagjai álarcban jelenjenek meg.

Az eszme nagy sikert aratott és Bandi feljegyezte a harmadik határozatot: *Gyűléseken és csibészutakon álarc viselése kötelező.* Egyúttal a három vezér utasítást kapott, hogy Kovács nénivel, a varrónővel kezdjenek tárgyalásokat hét fekete selyemálarc gyors elkészítése érdekében.

Végül a negyedik és utolsó határozat a felvételről intézkedett. *Nem veszünk fel senkit, aki jellemtelen vagy rossz fiú, csal, vagy hazudik, vagy csunyákat beszél. De nem vesszük fel a duxokat sem és a jeleseket sem, mert azok*

túl jók. És a felvételről mindig kézfelemeléssel szavazunk, de a szemét mindenki letakarja az álarccal és igazgató úr olvassa meg a szavazatokat. És ha valaki ellen csak egy szavazat is van, akkor az a klubba nem vehető fel.

Bandi még be sem írhatta az utolsó határozatot, amikor felmordult az uzsonnára hívó csengő. És miután a kollégiumban szigorú szabály: „Szól a csengő, ugrik a gyerek!“ — tehát a klub gyűlése pillanatok alatt bezáródott és a tagok parázs versenyfutást rendezve, siettek az ebédlő felé. Az asztalon az alapszabályok okmánya mellett szomorúan állt az üres cukrosdoboz.

Igy történt a Csibészklub megalakulása.

Tervek.

Végetért a névnapi ebéd.

Ezúttal Jenőke volt a nap hőse.

Ezek a névnapi ebédek pompás találmánynak bizonyultak. Az ember a névnapja előtti reggel jelentette a nagy nap közeledtét prefektus-atyának, akitől rövid, de velős cédulát kapott: „Mellékelt kis embernek minden kívánsága teljesítendő.“ — Ezzel az írással elballagott az ember a konyhába, ahol a fehárhajú, mindig mosolygós, kedves Berta néni vette át a cédulát. Ott aztán ki kellett önteni a szívét: elmondani, mit képzel ő egy névnapi ebéd ideáljának. Berta néni hallgatott, bólogatott és másnap délben, mintha a teljesült vágyak országából jönnének, egymásután jelentek meg az asztalon a megálmodott jóféle fogások. A nép torkig ette magát, közben kritizált, de végül is igen meg volt elégedve. Ezúttal is így történt. Jenőke jóféléket álmodott, Berta néni az álmokat valóra is váltotta és az ebéd végén még a KUSz tagjai is elégült sóhajjal emlekedtek fel: No, ez jó volt! — Azt mondja a történelem, hogy az éhes emberek forradalmat csinálnak, a nagyon jólakottak pedig a másik emberek megrontásán törik a fejüket. Talán ez a nagy emberi igazság vezette a Csibészklub tagjait is, amikor a Jenőke-féle nagy ebéd után a tornateremben zárt ajtók mögött első álarcos titkos ülésükre gyűltek össze. Igazgató úr Pesten járt éppen, így Dódi sanyarú képpel húzta elő a zsebpénzéből megvásárolt savanyúcukrot és a neház gazdasági helyzetre hivatkozva, takarékosságra hívta fel a klub tagjait. A gyűlésről magáról semmi sem szivárgott ki. Csak annyit tudok egy prefektus-atyánál tett panaszból, hogy amikor két szelíd lelkületű mujkó pingpongozni akart a tornateremben és az ajtót zárva találva, enyhén dörömbözött, egyszerre megjelent a hirtelen kinyílt ajtóban Kisöcsi és barátságtalanul a társalgó felé irányította a két szepegő kisfiút. A nagyok kérdésére a mujkók elmondták, hogy Kisöcsi egészen ki volt kelve magából, de amikor azt kérdezték, hogy milyen az, amikor valaki kikel magából, semmi közelebbi szimptomát nem tudtak említeni.

— Tessék aláírni!

Dódi este keservesen panaszkodott barátai körében, hogy hiába minden takarékossági jelszó, ha az emberiség nem veszi komolyan őket. Senki sem értette, mi vitte Dódit ilyen komoly nemzetgazdasági megállapításra.

Igazgató úr az éjszaka folyamán megérkezett és másnap Bandi terjedelmes jegyzőkönyvet nyujtott át neki. A Csibészklub határozmányai vártak elnöki jóváhagyásra.

Miután ezek a határozmányok nagy szerepet játszanak a kollégium további történetének alakulásában és sok érthetetlen dolgot megmagyaráznak, úgy érzem, tartozom Clionak azzal, hogy leközlöm őket.

Szóltak pedig a határozmányok a következőképpen:

A Csibészklub munkaterve.

1. Pecsétet csináltatunk, Stubi rajzolja meg. És titkos jelet állapítottunk meg és titkos kopogtatást az igazgató úr ajtaján.
   Megokolás. Minden tisztességes klubnak van pecsétje és minden valamire való bandának titkos jele. A titkos kopogtatás pedig érdekes és azért kell.
2. Valamilyen forradalmat kell szítanunk a kollégiumban.
   Megokolás. Osztályfőnök úr mondta, hogy minden forradalomból származott valami jó. Hát akkor érdemes forradalmat csinálni.
3. Soványító háború a KUSz ellen.
   Megokolás. A KUSzok elbizakodottsága kibírhatatlan.
4. Mókás mujkó-verseny megrendezése.
   Megokolás. Miért ne nevessünk egyszer a mujkók igyekezetén, amint az első díjért törtetnek?
5. Ujságot kell szerkeszteni.
   Megokolás. Miért ne?
6. Megrendezzük a csibésznapot, amikor minden szabad, ami máskor tilos (rosszalkodás, párnaharc, ordítás) és minden tilos, amit máskor muszáj (tanulás) és mindennek pont a fordítottja történik.
   Megokolás. Fodor Fer bácsi mondta a szülőknek tartott előadásában, hogy nem jó a világ így, ahogyan most van. Hát ha nem jó, akkor meg kell fordítani.
7. Kiraboljuk a Berta néni éléskamráját.
   Megokolás. Mert ott mindenféle jó dolgok lehetnek.
8. Kihívjuk a főiskolásokat sakkversenyre és kugliversenyre és egy nagy hócsatára. És ping-pongban is megverjük őket.
   Megokolás. Latinból fordítottuk, hogy mens sana in corpore sano, vagyis, hogy nem mind arany, ami fénylik. De a mi dicsőségünk fényleni fog, mert nem mondjuk meg előre a főiskolásoknak, hogy kihívjuk őket és ők nem fognak felkészülni, mi pedig jól felkészülünk és jaj nekik.
9. A spanyolt kipusztítjuk a világból.
   Megokolás. Mert a spanyol még a KUSzok elbizakodottságánál is kibírhatatlanabb.
10. A Csibészklub titkos parancsokkal fog dolgozni és aki nem engedelmeskedik, azt kivégezzük. Howgh!

Amikor az igazgató úr átolvasta a munkatervet, nagyon különös mosoly játszott a szája szélén. De miközben aláírta, csak annyit mondott: No, ez kezdetnek igazán sokat igér!

A továbbiakban talán ki fog derülni, hogy miért mosolygott olyan különösen az igazgató úr. Egyúttal egy csomó érthetetlen szóra és kifejezésre is világosság derül majd. Szóval csupa derű várható a jövőben, de hát a közmondás is azt mondja: Borúra derű. *(Folyt. köv.)*

A FIÚSZOBA

Irta: KISS ANTAL ü. cs.

A fiúszoba az a meghitt terület, ahová minden valamit érő fiú vágyakozik, meghitt kis fészek, vagy legalább egy nyugodt sarok, amely egészen az én birodalmam s ahol kovácsolom a jövendőmet. Kell számomra hely, amely egyedül csak az enyém legyen, amely számomra otthont, felemelkedést, menedéket és békét tartogat. Itt mindennek fontos jelentősége van számomra, minden az én birtokom és minden miattam van. Ez a kis otthonom a gondolatvilágomat tükrözi és valahogy egészen reám vall. E helyen otthont leltem az én nagy otthontalanságomban, többé nem vagyok idegen és hazátlan. Egész könnyű ennek a birodalomnak a megteremtése, csak érzék kell hozzá, ízlés, élesen látszó szem és az ifjúkor tiszta örömeinek nagy élvezniakarása. Hamarosan észrevesszük, hogy az asztalnak külön poézise van. Ott szoktam tanulni; csendes vasárnapok délutánjain ott olvastam legszebb könyveimet; ott a kis kereszt, amely annyi vigaszt hozott számomra; mellette kopott vázában néhány szál virág mosolyog, minden munkámba derűt és könnyedséget lopnak bele a huncutok; ott a tollam, amelyet minden alkalommal a fiatalságom túlcsorduló öröme von be finom ihletéssel; ott van anyám képe, amely minden nap új tekintettel néz reám. Ott a lámpám, amelynek meleg, barátságos fénye esténkint végigsimogatta a munka közben megfáradt homlokomat. Ó, az asztal olyan, mint a lelkem! Ne csodálkozz, kérlek, hogy ilyen kicsinyes dolgokról így is lehet beszélni. Ha szeretettel fogod berendezni kis váradat, akkor nemsokára Te is így fogsz vélekedni, szobádba tisztelettel lépsz, s úgy érzed, hogy oda illetéktelenül belépni senkinek sincs joga.

Azután mennyi érdekes helyzetet juttat eszembe a fiúszoba. Esős délutánokat, mikor tudós könyvek fölé hajlott a buksi fej; töprengő, sétáló helyzetben, ahogy találtak az elvívott kisértések, vagy pedig komolyan az asztal mellett, amikor belemeredtem a semmibe és elsirtam sok apró fiúbánatomat. Ujra érzem azt a boldog öntudatot, amely eltöltött, ha jól végeztem munkámat s élveztem a megérdemelt csendet. Majd jött az első hosszúnadrág férfias öröme, a serkenő bajusz meglepetései, mikor sikoltani tudtam volna friss kedvemben, mert éreztem lelkem nyugodtságát és fiatal erőim halk fejlődését. Ez a hely volt gondolataim termőföldje, amelyben jól esett mélyen szántani, ez volt terveim kincsesbányája, ahol oly jól esett leszállni a mélybe. Itt talált sokszor az este. Ilyenkor csendben belépett hozzám a fehérruhás Krisztus és belenéztem a szemeibe. Ő pedig megszemlélte a szívem fölött aranyló cserkészliliomot és megcsókolta azt. Karácsony felé, mikor minden lélek olyan, mint a várakozással teljes ádventi hajnal, s mikor a karácsonyi gyónásban letettem a terhet, felém hajolt a karácsonyi Kisded és azt súgta: Szeretlek, te bohókás, diákos, rossz fiú!... Ezek a gondolatok hoztak a szememre édes álmot, mikor már várt reám kemény férfiágyam. Ugy gondolom, ez a fiúk estéje...

Ne csodálkozz, cserkésztestvér, ha megmondom, hogy ezekre a gondolatokra egy asztalostanonc tanított meg engem. Ez a fiú a műhely egyik sarkában durva fekvőhelye mellett felfüggesztette a keresztet, alája állványt rögtönzött, s arra friss virágokat helyezett. Mikor megmutatta fényképeit s úgy láttam szavaiból, hogy jól érzi magát ezen a sötét, de barátságos helyen, mintha szózatot hallottam volna. Igy indult el bennem az a gondolatlavina, amelynek eredménye lett az otthonteremtésről, a fiúszobáról való filozófiám. Lehet, hogy van szobád vagy legalább saját asztalod, ahol feltalálod magad, — akkor nincs szükséged erre a cikkre. Ha azonban nem látod munkád célját, nincs nyugalmas helyed és otthont keresel, fogj hozzá még ma várad megteremtéséhez. Meglátod, lecsillapul a szülői háztól való idegenkedésed, látod munkád célját és tudod, hogy valahányszor e szentélybe lépsz, nagy akarással és öntudatos munkakedvvel, szép jövődnek, a lelked ügyének őrtálló kis katonája vagy. Nagyon nehéz lesz a válás a fiúszobától, ha majd egykor a hivatásod és az életkörülmények elszólítanak onnan. Fogj hozzá az építőmunkához azonnal!

Cserkész-fiúk írásai

Ugrás.

Sebesen suhanva, rohanva, zuhanva cikázom le.
Köröttem kavarog, sziporkáz, zavarog a hólepte vad meredély.
Ó, jaj! Mi kéj
a vad rohanás!
Egy szempillantás
s a sánc peremén vagyok.
Csak sebesen, lécem, iszonyú sebesen:
repülni akarok!
Ködgomoly előttem, testem legörnyed,
Izmom megfeszül...
Most!
Kirobbant az erő, a mell beledűl,
Lelkem felrepül
a titkos, csodás, végtelen légbe!
De jaj, a test már zuhan le a mélybe...
Ó, ne még, ne!!!
Léc koppan.
Szív dobban.
Földanya szól: de!

Szőke Balázs.

Mesél a vonat.

Langyos, nyugodt nyári esten
Rohan a vonat a pályatesten...
Húzódik hosszan a fekete kígyó
S fénycsóvát vet a sötétbe... árván...
Dübörög, dörög... zakatol a vágány.

A robogó vonat csak zakatol...
A vagonok nyögnek... dübörögnek...
S az öreg kocsik kemény padlóján
Alusznak némán a magyar cserkészek.

Keblüket dagasztja a nyári lég.
Mosolygós, tiszta, ragyogás az arcuk,
Derült, fénylő, mint a csillagos ég.

Alusznak...
A vagon titkos mélye,
Robogásának egyhangú zenéje
Szárnyakra kél...
S az alvó fiúknak messziről jövő
Regét mesél...

A korhadó fa... a vonat kereke,
Felvidék és Erdély ezer vérző sebe.
A mozdony gőze: rab magyarok könnye,
Sípolása: segélyt kérők szava...
Elnyomott magyarnak ezer sóhaja.
Mesél a szén... a vas... a banya...
A vonat belesikolt az éjszakába.

A fiúk álmodnak, hosszan... szépet.
Álmodnak Erdélyt, Felvidéket,
Arany búzakalászt, ezüstös rétet,
Madárdalos erdőt,
Hegyek ormán sátort,
Sok, sok cserkésztábort...
Álmodnak boldog... nagy Magyarországot.

Drexler Miklós.

A longuevali csonka kereszt

Irta: Koszter Atya.

VII. jelenet.

Imre (jön Bélával, aki már nem sántít): Old Firehand meggyógyult. Most eltesszük az indián-szerszámokat és megint magyar diákokká leszünk, mert a kis angolt csak nem akarjátok tomahawkkal várni...

Béla: Igen, tegyük el. (Összeszedik a tomahawkot, tolldíszeket, puskákat.) Majd én elviszem a wigwamba és bezárom a szekrénybe. (Elfut. Közben észrevétlen lassan sötétedik.)

Imre (elgondolkozva nézte a szorgoskodó gyerekeket; egyik kis tomahawkot kézbe fogva nézegette, majd átadta Bélának. Csendesen szól): Jó nektek, gyerekek. Mi annak idején nem ilyenekkel játszottunk. A mi kisdiák életünk szomorú diákság volt.

Lacika: Ti nem játszottatok Winnetut? Nem olvastátok May Károlyt?

Ferkó: El sem tudom képzelni, hogy a diákok meg tudtak lenni Winnetu nélkül. Hát mit tudtatok játszani?

Imre (elgondolkozva): Mi más időket éltünk. Hősies, nehéz évek voltak azok: a világháború évei. Öt éves voltam, amikor édesapánk elment katonának... Bizony, mi nem igen olvastunk akkor ifjúsági regényeket... Az újságok harci jelentéseit olvastuk, meg a harctérről érkező rózsaszín lapokat... És azt találgattuk aggódó szívvel, hogy akiket szerettünk, nincsenek-e benne valamilyen véres ütközetben... Ha úgy összejöttünk, nem volt kedvünk játszani, csatázni; csak elbeszélgettünk a mi hőseinkről... Édesapánkról, bátyánkról, barátunkról...

Róbi: Érdekes lehetett az, amikor az ember nem csak olvasott, a hősökről, hanem maga is látta őket! Szép lehetett!

Imre: Szép volt. De szomorú volt. Tudjátok, úgy emlékszem még ma is az édesapámra... Emlékszem rá, amint velem játszott, bukfencezett, nevetett... aztán amint este papucsban, hálókabátban a szivarját szívta; meg amint hivatalba ment naponta, pontosan, mint egy gép... Becsületes, egyszerű tisztviselő ember, olyan, mint a többi... Aztán jött a háború... Láttam katonaruhában: megfeszült rajta a tiszti zubbony; édesanyám sírt, amikor elment, én pedig büszke voltam, hogy ilyen nagy úr az édesapám: szalutálnak neki a katonák. Aztán olvastam róla az újságokban: hol ezt, hol azt a kitüntetést kapta... Egyszer hazajött; tele volt érmekkel a melle... Melléje bujtam és ő mesélt nekem az érmeiről, meg a lövészárok életéről... Mesélt fáradtan, valami szomorúsággal az arcán... És azok a mesék csodálatosabbak voltak, mint a legszebb hősi történetek a könyvekben... Éreztem, hogy a hősök hőse az édesapám és csodálkoztam, hogy azt azelőtt nem vettem észre rajta...

Béla (közben visszajött s a többiek mögé állva figyelt): De valami csak volt rajta azelőtt is, valami olyan hősiesség... Csak te nem vetted észre?

Imre: Nem tudom. Akkor hőssé lettek ott a csatában a legszürkébb emberek is, akikkel mi, kis diákok, együtt hancuroztunk a footballpályán.

Ferkó: Diákok is elmentek katonának?

Imre: El. Letették a könyvet, elbúcsúztak és elmentek. Milyen szép volt, amikor a nyolcadik osztály búcsúzott: volt, akin már katonaruha volt az érettségi alatt is, a többi pár nap alatt szintén bevonult... Velük ment a Gömöri tanár úr is, az osztályfőnökünk: őt tábori lelkésznek hívták be... Mi, kis elemisták úgy bámultuk őket!...

Sanyi: Aztán hazajöttek és tovább tanultak, úgy-e?

Imre: Volt, aki hazajött... Sokan nem jöttek. Hányszor volt, hogy mikor reggel iskolába mentünk, a gimnáziumon fekete zászló lengett. Mindig tudtuk, hogy ez megint egy diákot jelent, aki többé nem jön haza soha... És a többiek is... Zádor Pista, a gimnázium első tornásza, aki a versenyeken a legtöbb érmet vitte el, hazajött, másfajta érmekkel a mellén, de mankón járt és hiányzott a jobb karja... Vagy Szekeres Tóni, a nagyok footballcsapatának a középcsatára, tüdőlövést kapott és míg itthon gyógyult, kikívánszorgott a pályára, leült a fűbe és onnan dirigált minket. Míg egyszer a temetésére vonult ki az iskola... El sem tudjátok ti azt képzelni, gyerekek, hogy milyen volt a mi diákéletünk a háború alatt! Nem volt bizony ott senkinek kedve indiánosdit játszani! Küzdő hősök véres ideje volt az, nem gyerekjátékoké!

Béla: Anyuska is mesélte sokszor, hogy akkor évekig csupa remegés és imádkozás volt az élete. Sohasem tudta, él-e még a papa... Ha egy-egy tábori levelezőlap jött, akkor örült szegény, hogy legalább néhány nappal azelőtt még biztosan életben volt.

Róbi: A te papád hazajött, úgy-e?

Béla: Igen. A bal kezével most sem tud fogni semmit, mert ott elszakított benne valamit a golyó. De ha így is, az a fő, hogy hazajött.

Ferkó: Az én apám ott fekszik Wolhyniában. Én nem is ismertem.

Lacika: Én csak pár hónapos voltam, amikor apuka elesett az angol harctéren. Csak fényképről ismerem, amely ott áll a kis asztalunkon. Szép nagy ember volt és a képen is olyan szép a szeme.

Imre: Látjátok, ez a magyar sors. Az a tíz év előtti nagy háború ránehezedik az egész életetekre. Magyar vértanuk fiai vagytok, kis pajtások!

Sanyi: Magyar vértanuk fiai... Milyen szép ez! (A terrasz lépcsőjén megjelenik a nagypapa.)

Róbi (megböki Lacit): Te, jön a nagyapád. (A fiúk mind felállnak és tisztelettel köszöntik nagyapát, aki lassan jön lefelé a lépcsőn.)

VIII. jelenet.

Nagyapa (kezében kis csomaggal, gondterhelt arccal, lassan jön le a lépsőn. Amint a fiúkat meglátja, rájuk mosolyog): Itt a harcos gárda. Szervusztok, gyerekek! A kis angol barátotok nem jött még meg?

Lacika: Nem, nagypapa. De most már hamarosan itt lesz. Azt írta, hogy estefelé megérkezik.

Nagypapa (előrejön az asztalhoz): Jó. Hát menjetek a kapuhoz és várjátok meg őt. Ha jön, gyorsfutár jelentse. (A fiúk meghajolnak és elosonnak balra. Laci is velük indul.) Lacikám, te aztán gyere vissza, mert beszélni szeretnék veled.

Lacika: Igen, nagypapa. Rögtön jövök. (Elfut a fiúk után.)

Nagypapa (leül a karosszékbe, maga elé teszi a nemzetiszín zászlódarabba tekert kis csomagot).

Imre: Nagypapa, meg kell lennie? Nem lehet várni vele? Csak egy évet még...

Nagypapa: Nem, fiam. Ennek a beszélgetésnek ma meg kell lennie. (Pillanatnyi elgondolkodás után.) Menj a fiúk után a kertbe, vagy fel a szobádba. Magam akarok lenni Lacikával.

Imre: Igenis, nagypapa (lehajtott fejjel csendesen elmegy a terrasz felé. Lassan lépeget fel a lépcsőkön. Közben besötétedett; a lenyugvó nap sugarai megvilágítják nagypapát, amint tenyerébe hajtott fejjel csendesen ül az asztal mellett.)

IX. jelenet.

Lacika (halk, sietős léptekkel jön balról. A színen körülnéz; meglátja nagypapát s megállva, pár pillanatig szó nélkül figyeli, aztán hozzámegy): Itt vagyok, nagypapa. Tessék parancsolni!

Nagypapa (felrezzen, felemeli a fejét): Gyere ide, fiacskám.

Lacika (odamegy).

Nagypapa (pár pillanatig nagyon komolyan, meleg szeretettel néz a szemébe; maga mellé ülteti s szeretettel, nagy melegséggel beszélni kezd): Kicsi fiam, neked ma születésed napja van.

Lacika (boldogan, élénken): Igen, nagypapa, ma tizenkét éves vagyok. Tetszik tudni, az olyan nagyszerű érzés, hogy az ember már tizenkét éves! Persze, nagypapa erre nem emlékszik, mert régen volt kisfiú . . . De tetszik tudni, amint az ember a két egyesen túl van, akkor egyszerre olyan nagynak érzi magát... És én olyan büszke vagyok, hogy már nem vagyok kis gyerek!

Nagypapa (küzködik magával, nehezére esik tovább beszélni): Ma téged felköszöntött mindenki: a bátyád, a barátaid, a cseléd ség... Csak én nem köszöntöttelek...

Lacika: Igen; és az úgy fájt nekem egész nap! Nem tudom, mivel haragítottam meg a nagyapát... Hiszen én nem akartam...

(Folyt. köv.)

APRÓ HÍREK

Előadás Budapestről Svédországban. E. Weber német újságíró december 3-án Norrköping városban a Keresztény Ifjúsági Egyesületben a cserkészek részére eszperantó nyelvű vetítettképes előadást tartott Budapestről nagy sikerrel. Az előadást svédül tolmácsolták.

Sorozatos vetítettképes előadások Magyarországról észt cserkészek között. Arno *Allik,* az „Ifú Sasok" észt cserkészszövetség kerületi titkára körutazást rendezett *Viljandi* város körzetében és tíz helyen összesen 605 cserkész előtt mutatta be a magyar cserkészek eszperantó köre által kiküldött vetítettképeket Budapestről és a magyar népéletről, ismertetve a cserkész-világtáborozás előkészületi munkálatait.

A József-utca 61. sz. alatti helyiségben az evezés tanítása megkezdődött. Egyelőre hétfőn d. u. 3—4-ig és szombaton este 9.30-tól 10.30-ig az öregek részére, szerda d. u. 3—4-ig pedig a rover korban lévő cserkészek részére van az idő kijelölve. Az öregek tanítását Hábel Károly öcs., míg a rover cserkészek tanítását Wittwindits Tibor cst. végzi. Bővebb felvilágosítást a Vezetőtiszti Testület nyujt I. emelet 20.

Hol gyártanak Magyarországon villamos izzólámpát? A villamos izzólámpa hazánk egyik jelentősebb kiviteli cikke, ami megérthető, ha tudjuk, hogy a legnagyobb hazai izzólámpagyár, az újpesti Egyesült Izzó, a nemzetközi kartell tekintélyes tagja. Ujabban három kisebb kartellen kívüli gyár is alakult, amelyek jóval olcsóbban készítik a lámpákat. Ha izzólámpára van szüksége, fordulj a PLUS villamossági vállalathoz (Budapest, V., Nagy Sándor-u. 6. Cserkészház. Telefon: 11—2—34.).

Előadás Magyarországról a norvég nemzeti nagytáborban. Most közöljük csak, hogy a mult nyári norvég nemzeti nagytáborban a Magyar Cserkészszövetség nevében dr. Fischer Ottmár ö. cs. üdvözölte a norvég cserkészeket és meghívott cserkészek előtt mozgókép- és vetítettképes előadást tartott Magyarországról. Megemlítendő, hogy dr. Fischer előadását eszperantóul tartotta és azt norvég nyelven tolmácsolták. A norvég cserkészlap különben beszámol arról is, hogy dr. Fischer egy norvég fiatalembert megmentett a vízbefúlástól.

Hírek a különpróbák birodalmából. Minél idősebb lesz a magyar cserkészmozgalom, annál több az igénye minden téren. Áll ez a különpróbákra is. Lassacskán *kevés lett* a 28 próba, *nagyobb választékra,* többféle *igény* kielégítésére van szükség! Munkába vettük a *különpróbák reformját, átdolgozzuk az eddigieket* s *felemeljük a számukat* egészen *új* próbákkal *45—50-re.* A próbák nagyobb száma lehetővé teszi majd, hogy mindenki inkább megtalálja köztük az ízlésének, hajlamainak legmegfelelőbbeket. Tervbevettünk többek közt tudományos jellegű próbákat (történelem, földrajz, stb.), ipari próbákat (cipész, szobafestő, fafaragó, stb.), ügyességi próbákat (indián, előadó, stb.) és a természetismeretet foglalkoztató próbákat is (halász, erdész, madárvédő, stb.).

Csinosabb különpróba-jelvények készítéséről is van szó, melyek átadását bizonyos formákhoz kötve emelni szeretnők a különpróbák külső értékelését is. Ezzel kapcsolatos az a tervünk is, hogy a *több különpróbás* (5, 10, 15 stb.) cserkészek részére a különpróbajelvényen felül valamilyen megkülönböztető jelvényt rendszeresítünk. (Például a letett próbák számát feltüntető fémjelvény: keretbe foglalt ötös, tizes szám, stb.)

Röviden megkezdődik a különpróbák követelményeinek *szakértők részéről* történő részletes kidolgozása.

Velősy Béla I. ker. vezetőtiszt.

VIII. Országos Cserkész-síversenyt 1933. febr. 5-én tartjuk meg a Magyar Cserkész 1932. december 15-i számában megjelent feltételekkel. A startszám sorsolást a kiírástól eltérően nem febr. 2-án, hanem febr. 1-én tartjuk meg a Magyar Cserkészszövetség székházában, fsz. 11. alatt este 7 órai kezdettel. Nevezési lapok a Vezetőtiszti Testületnél díjtalanul kaphatók.

Csodaszarvas-jelvényt készít ezüstből Peiniger Károly ötvös, öregcserkész. Csinosságánál fogva kabáton is viselhető. Ára csak 50, postán (bélyegben is küldhető) 70 fillér. Cím: Budapest, I., Horthy Miklós-út 28, udvar.

Kedves Magyar Cserkész! Valamivel szeretnék én is áldozni drága Kálmán bácsi emlékének. Pénzem az nincsen... Sajnos... (Munkanélküliség...) De! Készítettem egy csomó fényképalbumot, némi cserkészmotívummal, 30 oldalast, középnagyságban s ennek az árát felajánlom Kálmán bácsi síremléke javára. Ha tehát valakinek a közeljövőben kellene a fenti album 1 pengőért (postán 1.20-ért), az küldje el az árat hozzám és én elküldöm az albumot, az árat pedig a síremlék javára juttatom. (Az első öt rendelés után a teljes összeget, azután 50—50 százalékot, ameddig 15 pengő össze nem gyűl.) Címem: Bp., I., Horthy Miklós-út 28. Jó munkát! *Peiniger Károly,* ö. cs.

A CSERKÉSZ CSAK JÓT VÁSÁROL

A ZEISS IKON BOX TENGOR jó, olcsó, megbízható!

A legjobb sikert természetesen a

Zeiss Ikon Ortho Ultra filmmel éri el.

Beszerezhető bármely szaküzletben.

Vezérképviselet:

Speltacker Miksa

Budapest, IV. ker., Dalmady Győző-u. 9. szám.

KEDVEZMÉNYES ÁRAKON CSAK JANUÁR HÓ 31-IG KÜLDHETIK BE A CSAPATOK A SÁTRAKAT

JAVITÁSRA

A MAGYAR KENDER, LEN ÉS JUTA IPAR RT.-HOZ.

IRODA:
BUDAPEST,
V., FALK MIKSA-UTCA 26.

GYÁR:
ÚJSZEGED.

I. KERÜLET.

A Budapesti Szent Teréz Egyházközség 427. sz. IV. Béla király cs. cs. dec. 17-én tartotta otthonában első cserkészavatását és farkaskölyök igérettételét, karácsonyi ünnepélyével egybekötve. A farkaskölyköktől az igéretet Gerritsen Vilmos vezérfarkas vette ki, majd utána Sándor János, a M. Cs. Sz. I. ker. társelnöke csapatparancsnok, a cserkészfiúkat avatta fel lelkes, szívhez szóló szavakkal.

A Tisztviselőtelep Külsőferencvárosi Ref. Egyháznak 425. sz. alatt igazolt Horthy Szabolcs cserkészcsapata dec. 18-án, vasárnap tartotta első fogadalmi ünnepélyét. Az ünnepélyen a Szövetséget v. Faragó Ede országos vezetőtiszt képviselte, kinek jelenlétében az új csapatnak 22 nagy és 12 apród tagja tett fogadalmat, ill. igéretet.

A 127. cs. csapat dec. 15-én karácsonyfaünnepélyt rendezett. szűk családi körben. Mindenki érezte, különösen ma, hogy testvérek vagyunk, hogy a szeretet varázsolja az örömet, a békét a lelkekbe! Erről a szeretetről beszélt Gerbery, VIII. o. t. cserkésztestvér is, ennek ápolására buzdított a parancsnok úr is. Volt vidámság, nóta, móka. Feledhetetlenné az teszi e napot, hogy a csapat tagjai megleptéek egymást csekély, de szeretetből fakadó ajándékokkal.

A 32-es Levente-cserkészek karácsony előtt kiállítást és vásárt rendeztek, melyen egyrészt a külföldi levelezéseik érdekességeit, tanulságait, adatait, a Jamboree-készülődést, az otthonnak a fiúk-készítette kiképzési tárgyait mutatták be, másrészt olcsó vásárlásra adtak alkalmat a csapattagoktól készített fa-, játék-, szobor-, ötvös-, papír- stb. munkák közül.

II. KERÜLET.

Az egri 780. sz. „Kristóf apród" cserkészcsapat 1932 dec. 5-én este szépen sikerült Mikulásestét rendezett. Száz darab Mikulás-csomagot osztottak ki a kisgyermekek között. „Jön a Mikulás" című színdarabot szép sikerrel adták elő a kis cserkészapródok. Oly sok vendég volt, hogy a nagyterem nem volt képes befogadni őket.

December 23-án az Uri Kaszinó dísztermében karácsonyfa-ünnepélyt rendeztek s ez alkalommal 30 újonc-apród tette le a kisigéretet. Igen előkelő közönség volt jelen. Kriston Endre püspök, Trak Géza polgármester, a vármegyei és városi előkelőségeken kívül kb. 5—600 ember volt jelen s igen kevésnek maradt a szeme szárazon.

Huszonhét igen szegény családot segélyeztek. Mindent az apródok gyüjtöttek össze. A gyüjtés szeptemberben kezdődött

III. KERÜLET.

A fennállásának tizedik évét ünneplő csepregi **60. számú „Nádasdy"-cserkészcsapat** december 28-án tartotta karácsonyfaünnepélyét. Mint minden évben, úgy ezidén is, a csapat Csepreg insége-seit látta vendégül. Az ünnepély keretén belül Nagy Erzsébet és Albert Ervin szavaltak alkalmi költeményeket, a buzgó cserkészek pedig karácsonyi dalokat adtak elő. Jubileumi estélyük bevételének feléből és sorsjegy-akciójuk teljes jövedelméből — ilyen rossz gazdasági viszonyok mellett — 50 szegény diákot ajándékoztak meg téli ruhaneműekkel. Ezen adományokat az ünnepély után Csincsura Győző parancsnok osztotta ki keresetlen szavak kíséretében a gyermekeknek, kik kimondhatatlanul örültek a jó szívvel adott ajándékoknak.

IV. KERÜLET.

A 126. sz. Szent Imre-cserkészcsapat december 19-én tartotta karácsonyfa-estjét a parancsnok lakásán. Az ünnepélyt megnyitó kedves karácsonyi énekek után szavalat következett, majd megemlékeztünk azokról a magyar testvéreinkről, akik megszállott területről küldik felénk szenvedő lelkük sóhaját. Végül a parancsnok úr intézett néhány szót a csapathoz, azután kölcsönös kézfogással elbúcsúztunk egymástól. A csapat „Bakonyi Szellő" címen lapot indított, melynek első száma december 20-án jelent meg.

Karácsony másnapján kedves, családias keretben tartották meg a Győri Kath. Legényegyleti **450. sz. „Pálffy"-öregcserkészek** ez évi utolsó csapatgyűlésüket és szülői értekezletet. Az évzáró ünnepélyen Seller Pál, Tolnay Lajos és Pethő Miklós legényegyleti elnökök, a cserkészek szülői és munkaadói nagyszámban töltötték meg az Egyesület disztermét. Az ünnepély a Megváltó Szeretet iránti hódolat jegyében folyt le Hamzi József segédtiszt főrendezésével. A „Csendes az éj . . ." című karácsonyi ének örök szép dallama, a Mirkó Jóska karácsonya című cserkészelbeszélés és kedves, vidám táborí jelenetek emelték az ünnepély hangulatát. Bellány Sándor és Czuppon Sándor vezetésével a „Napfölkelte" és a „Táborí őrség", Solecki Vilmos és Krieg István előadásában pedig az ötletes „Cserkészrádió" című vidám jelenet tette derüssé a csapatgyülést. Littschauer Lajos csapattiszt a rábamenti nyári tábortüzek mellől hozott kedves magyar nótákat dalolt a csapat muzsikusainak kíséretével. A szülők nevében Frey bádogos- és szerelőmester igen hatásos értékezlet keretében állapította meg a cserkésztnek nagyon értékes hatását a fiúkra. Szép szavakkal tolmácsolta a szülők köszönetét az Egyesület elnökségének és a csapat parancsnokának a fáradságos munkájáért. Végül Horváth László parancsnok intézett a jelenlévőkhöz mélyszántású beszédet a Krisztus-szeretetről és a napi jótettről; majd az újesztendő célkitűzéseül felolvasta özv. dr. Szalacsy Ferencné ómélt-ságának, a csapat ezévi nagytábora fővédnökének a csapathoz intézett szép levelét.

A pápai református kotlégium 227. sz. „gróf Tisza István"-cserkészcsapata december 10-én előadást rendezett. Szavalat- és énekszámokon kívül színrekerült Karácsony Sándor: Gergely bácsi levizitel című színdarabja. A legnagyobb lelkesedést Tóth Sándor rajztanár, cs.-tiszt Üst Ubulja és Verj Elekje keltették a nagyszámú nézőközönségben. — December 17-én Gömbös Gyula miniszterelnök fogadására vonult ki a csapat, 18-án pedig megnyitotta karácsonyi vásárját. Festett és faragott dobozokat adtunk el, amelyeknek kiállítása, magyaros motivumai a közönség osztatlan elismerését váltották ki s anynyira tetszettek, hogy a kiállításra került dobozok nem bizonyultak elégnek, hanem nagyszámú rendelést is vett fel a csapat. Az otthonban most is szorgalmasan folyik a faragás és a festés, hogy a rendelésekkel idejében elkészüljenek a csapat jóhírű faragói és festői.

V. KERÜLET.

Az 568. sz. M. O. V. E. Körös-cs.-cs. december 18-án tartotta meg otthonában ezidei karácsonyfaünnepélyét, mintegy 150 főnyi közönség előtt. A műsor kiemelkedő pontjai voltak: Theisz János cs.-tiszt, H. B. titkár ünnepi beszéde és cserkészapródjai betlehemes játéka, továbbá Kucsera György cs.-tiszt ismertető előadása a világtáborról. A csapatban nagyban folynak az előkészületek a világtáborra. Az öregcserkészek részére rendőrtanfolyam van, melyet hetenként kétszer az államrendőrség tisztjei tartanak. A gyakorlati kiképzést rendőrök mellett rendes 24 órás rendőri szolgálattal nyerik el a tanfolyamon résztvevők. A csapat keretén belül tartott francia és különösen a már évek óta megismétlődő eszperantó tanfolyamok szép eredményeket tudnak felmutatni. A csapat szellemi életét feljeszteni vannak hivatva a tervbevett olvasódélutánok is, melyeken a csapat tagjai a világtáborra vonatkozó könyveket, a Magyar Cserkészet és a Fiatal Magyarságot olvashatják, amelyekhez a szolgálattevő s.-tiszt esetenként magyarázattal is szolgál.

A DMKE 124. ö. sz. Sziráky-csapat december 9-iki összejövetelén dr. Ormós Zsigmond parancsnok a missziós öregmunkáról tartott előadást. 16-án dr. Sik Sándor egyetemi tanár, a Jamboree h. parancsnoka Arany Jánosról beszélt; erre az előadásra a csapat az öregcserkészeinek vezetése alatt működő Mesterifjak Egyesületének tagjait is meghívta. A 25-i gyűlésen a III. őrs pásztorjátékot mutatott be, majd a karácsonyfa lángja fényesedett végig a fiúk gyertyáin. Dr. Révay József csapattelkész szavai után a Tiz Tüzes Törvény húsz év előtti születését ünnepelték s a betlehemi kicsi Jézus küldötte érclilliom mindenkinek mellére szállt; a csapat mult évben legjobb munkát végző öregjei pedig a csapat jelvényének, a lovagkeresztnek miniatür fémmását kapták.

Az 579. sz. Tomori Pál érsek-cserkészcsapat községét, Bácsalmást egy teljes jamboree-rajjal, 35 cserkésszel képviseli. A munkásifjú cserkészek már másfél év óta speciális kiképzéssel készülnek a nagy munkára. Öt nyelvkurzus folyik a csapatban: angol (Rónay Dezső gyógyszerész), francia (Hrubiány Ernő betétszerkesztő), német (dr. Kerényi Miklós ügyvéd), szláv (dr. Evetovich Iván ügyvéd) és eszperantó (Piry János iparművész) nyelvet tanul 7—7 fiú. De a cserkészkiképzés munkában is alaposan készülnek. Az elsősegélynyujtást dr. Szommer József OTI. orvos vezeti. Hetenkint két délután műhelymunka van, iparművész irányításával. Ezenkivül bácskai táncokat és népszokásokat is tanulnak.

A csapat Jézus Szive apródjai dec. 14—17-ig a megye három pedagógiai szemináriuma előtt mutattak be minta-szert: Bácsalmáson, Jánoshalmán és Baján Szabó D. Béla csapatparancsnok vezetésével, aki nagy érdeklődést keltő előadást is tartott. A bemutató után Baján, Jánoshalmán és Mélykúton a közeljövőben megindul az előkészítő cserkészmunka.

A csapat december 18-án a Kat. Legényegylet nagytermében tartotta meg óriási közönség előtt karácsonyi előadását, amelyen 50 szegény gyermeket látott el ruhaneművel.

Az orosházi 566. Dévai Bíró Mátyás-cs.-cs. december 18-án tartotta 14 újoncának fogadalomtételét. E lélekemelő ünnepélyen dr. vitéz Máriaföldy Márton is megjelent, aki a fogadalomtétel után a szépszámú közönség előtt részletesen ismertette a Jamboree-t. Az adakozásokból befolyt összeget a csapat a szegény gyermekek segélyezésére fordította.

585. Szőreg. A csapatban megalakult az öregőrs szervezésében az önképzőkör és eredményesen fejleszti a csapat tagjainak fellépési készségét.

December 24-én hangulatos karácsonyest volt a csapat otthonában, amelynek keretében a csapat egy őrse feldiszített karácsonyfát és néhány csomag élelmiszert vitt egy sokgyermekes munkanélküli családhoz. A csapat minden tagjának hozott a Jézuska valamit.

December 25-én a község népének rendezett a csapat karácsonyi ünnepélyt és nagy anyagi és erkölcsi sikert ért el vele, úgyannyira, hogy közkívánatra másnap az előadást meg kell ismételni.

Karácsony-est az 584. Gábor Áron-csapatban. Az Apród-raj 1932 december hó 17-én délután tartotta meg. Összes apródok, apród-szülők és 16 szegény fiú volt jelen. Minden apród hozott szeretetcsomagot. Feldiszített karácsonyfa és kivilágított betlehem. Az ünnep lefolyása: 1. Ima. 2. Ének (Csorda pásztorok, Mennyből jövén az angyalok). 3. Egy angyalka karácsonyi kalandja, mesélte Samu bácsi. 4. Gyertyagyujtás az elszakított városok nevében. 5. Ajándékkiosztás. 6. Ima.

Cserkész-raj. 1932 december 22-én este 8 órakor az otthonban. A rendezés érdeme Balla Béla segédtiszté. Jelen voltak: Korim Kálmán, Lestyán János 180. Kárpát-csapat parancsnoka és tisztje, Takos Lajos szerv. biz. elnök, Podani János, Kiss György, Povázsay Mihály szerv. biz. tagok, Némethy Samu 584. sz. cs.-parancsnok, Kron Ferenc csapattiszt és a cserkészek. — 1. Parancsnok karácsonyi imája. 2. Kron Ferenc ünnepi beszéde. 3. Ének (Mennyből jövén az angyalok). 4. Gyertyagyuitás a karácsonyfára. 5. Ajándékok kiosztása. 6. Ima.

A szegedi 123. sz. Pálfy Dániel-cs.-cs. dec. 23-án családias karácsonyfaünnepélyt tartott. Az ünnepélyen megjelent a kerület képviseletében vitéz Máriaföldy Márton dr., továbbá Antal Dénes igazgató, aki ezzel is tanujelét adta a csapat iránti nagy szeretetének, ezenkivül a 124-es testvércsapat parancsnoksága. A műsoros ünnepély keretében az ünnepi beszédet Inczédy László hittanár mondotta. Az őrsisarokversenyt is ekkor döntötte el Máriaföldy elnök, melyben a „Sasok" elsők, a „Hollók" pedig másodikok lettek.

A Szegedi Cserkész Eszperantó Gyakorló Körnek Antal Dénes igazgató lehetővé tette, hogy a kör hetenkint kétszer az iparostanonciskolában tarthassa a tanfolyamait. A kör tagjai, kik főleg a 123-as, 598-as és 124-es csapatokból valók, ezúton is hálás köszönetet mondanak az igazgató úrnak megértő támogatásáért.

A 229. sz. „Pálffy"-cserkészcsapat 1932 dec. 4-én rendezte meg hagyományos Mikulás-estjét, amely szép erkölcsi és anyagi sikerrel járt.

A cserkészinduló elhangzása után Ambrus Kornél cserkész meleghangú köszöntője és Szilágyi János prológja következett. A prológ után a csapat I—II. őrsből alakult színészgárda Sándor Dénes „Drága ifjúságunk" című szimbolikus cserkész-színdarabját adta elő nagy sikerrel. Az ifjúsági énekkar „Magyarország édes hazám" és „Ifjú cserkész dala" című ének előadása után Maár Tihamér cserkész V. László című versét szavalta nagy hatással. Majd ismét az énekkar állt a színpadon és előadta „Jó Mikulás apóhoz" című dalt. A karének után a IV. őrs előadta a „Mikulás napján" című mikulásnapi vidám történetet. A színdarab befejeztével a Mikulás lejött a színpadról és kiosztotta ajándékait.

December 18-án, az utolsó csapatösszejövetelen őrsi teával kapcsolatos karácsonyestet rendezett a csapat. Az estet a karácsonyfa diszítése, karácsonyi énekek, szavalatok tarkították, majd a IV. őrsből alakult betlehemes-csoport betlehemi játékával befejeződött.

Közgyülés. Január 6-án a kerület tisztjei vidékről is nagy számmal jöttek össze Szegedre, a közgyülésre. A közgyülés az iparostanonciskolában volt istentisztelet és misék után. Először a főtisztviselők adták elő jelentésüket, majd tisztujítás volt. Az uj tisztikar a következő: Elnök: vitéz Máriaföldy Márton dr.; társelnökök: Némethy Samu és Schreiber Ottó; ü. v. elnök: Papp Elemér; főtitkár: Für István dr.; vezetőtiszt: Csergő-Holyba István; főpénztáros: Ábraham Károly; testnevelési főtitkár: Tóth Sándor; testnevelési vezetőtiszt: Bodrossy Erik; ö. cs. előadó: Ormós Zsigmond dr.; kistiú-előadó: Szirbik Sándor; egészségügyi előadó: Herzsenyák Mihály dr.; titkárok: Réder Károly dr., Tóth Ferenc; sajtóelőadó: Farkas Lajos dr. A közgyülés érdemei elismeréséül Zengő Pétert tb. főtitkárrá választotta meg.

A közgyülésen a központot Sík Sándor dr. és Szundy Géza képviselte.

A közgyülés után a Széchenyi-moziban Jamboree-matiné volt. Ezen a tanitóképző énekkara énekelt, Tóth Ágoston 82. sz. cserkész szavalata után lejátszották a III. angliai jamboree filmjét, majd Sik Sándor dr. ismertette a jamboreet, végül cserkészmókákat adtak elő a szegedi csapatok. Matiné után a cserkésztisztek közös ebéden vettek részt.

586. sz. Szt. István vértanu-cs.-csapat december 18-án színielőadást rendezett, mely mind anyagilag, mind erkölcsileg jól sikerült.

Testnevelési vezetőtiszti címmel új főtisztviselőt választott meg az V. kerület közgyülése. Feladata a cserkészcsapatok sportolásának megszervezése, irányitása, testnevelési törzscsapat létesitése (segédoktatóképzés, sportmérkőzések rendezői). Mellette az egészségügyi előadó végzi el a sportorvosi teendőket. A terv részletei most dolgozzák ki.

VI—VII. KERÜLET.

Karácsonyi ünnepély a Mecseken. A pécsi cserkészek idén is megrendezték közös karácsonyi ünnepélyüket. A tavalyi tapasztalatok alapján idén nem gyertyákkal, hanem lampionokkal aggatták tele a karácsonyfát. Közös énekek, szavalatok és Bruhács János dr. költői lendületű beszéde után együttesen vonultak haza a csapatok. Énekszó és mintegy nyolcvan lampion tette hangulatossá ezt a hazavonulást.

VIII. KERÜLET.

A jászberényi áll. tanitóképző-intézet **298. sz. „Lehel"-cs.-cs.** december 3-án mikulási vásárral egybekapcsolt nyilvános Mikulás-estét rendezett. A változatos műsor, valamint a fiúk-készitette tárgyakból összeállitott gazdag és nivós kiállitás a nagyszámú közönségnek igen élvezetes estét szerzett, amely a csapatnak több hetes kitartó munkáját szép anyagi és erkölcsi eredménnyel jutalmazta meg.

IX. KERÜLET.

A 951. sz. Bocskay-csapat Hajdúböszörményben a Kormányzó úr őfőméltósága nevenapján cserkésznapot rendezett. Délelőtt szefetetvendégségben 84 éhező gyermeknek és felnőttnek közülbelül 100 ebédet osztottak ki. Az ebédhez szükséges pénz a csapat tagjainak adakozásából gyült össze. Délután 4 órakor a Jamboree népszerüsitésére mozi-előadást rendeztek. Több kiséröfilm keretében bemutatásra került a „Cserkész fiuké a jövő" című darab. Szünetekben a csapat szórakoztatta nótákkal a közönséget. Nagy érdeklődéssel hallgatta a nagyszámú közönség Timár Márton parancsnok Jamboree előadását. A jó hangulatot fokozta a vig szavalat és a monológ előadása.

A berettyóujfalui 164. sz. Bocskay-cserkészcsapat december 4-én nagyszabású cserkészvásárt rendezett a Levente-ház nagytermében. A vásárt dr. Barcsay Károly vezetőtiszt nyitotta meg, amelyet a vásári tea-est követett, amelyen az apród csoport ötletes és szórakoztató müsoros számaiban gyönyörködött a nagyszámú közönség.

A 984. sz. Petőfi-cserkészcsapat 1932 december 26-án d. u. 5 órai kezdettel a debreceni kollégium disztermében jól sikerült müsoros karácsonyfaünnepélyt rendezett. Az ünnepélyen az apródok ügyesen betanult jeleneteket, betlehemes játékot, énekszámokat és szavalatokat adtak elő. A nyári táborozásról Zsigó Károly csapatparancsnok számolt be.

MI ÉRDEKEL?

Rovatvezető: Dr. SZTRILICH PAL, a Hárshegyi Cserkészpark parancsnoka.

Hogyan tehetjük használhatóvá a kiszáradt bélyegzőpárnát? (Közli: Korbuly Domonkos, 3.)

A belyegzőpárnara glicerint csepegtetünk, mikor beszivódott a párnaba, az ujra használható.

Fehér ajtó és ablakráma tisztitása. (Beküldte: Lazur Béla, 97., Kecskemét.)

Legjobb a tenermazas ablakrámákat és ajtókat krétapeppel bekenni s ha megszáradt, puna szarvasorrel és flanellel átdorzsolni.

Mert nem adjak ki a jamboree-szotárt? (Kérdezi: Georgevits György.)

A „Jamboree-zsebszotár" már néhány héttel ezelőtt megjelent, egy kis füzet alakjában. Megrendelheted a Gazdasági Hivatalnál.

Hogyan gyakoroltatjuk magunkat a nadijátékszámok felolvasásában? (Beküldte: Georgevits György.)

Ennek igen egyszerű módja az, ha az utcán mellettunk elrohanó autók rendszámát próbáljuk felolvasni.

A próbákat most már az uj szabályzat szerint kell tanitani? (Beküldte: P. K., 32.)

A próbákat most már az uj szabályzat szerint kell átvenni. Részletesen megtalálhato a Temesy „Cserkészkönyv"-ben.

Mennyiazokban a cserkészek mennyit fizetnek egy nalasert? (Beküldte: P. K., 32.)

Menhazakban cserkészek annyi dijat fizetnek, mint az illető menhazat tenntarto egyesület tagjai.

A Magyar Cserkészben megjelentek kérdéseim, de rájuk valasz nem erkezett. Miért? (Beküldte: Peiniger Erich, 32.)

A Magyar Cserkészben azért nem jelennek meg a kérdések mind, mert helyszüke miatt nem lehet minden kérdést közölni.

Be lenne-e tesseni a regi zöldes és sárgás ingeket jamboree-szinre? (Beküldte: Peiniger Erich, 32.)

A jamboree-ingeknek egész más az anyaguk, igy a szine is, s a régi ingeket ezért nem lehet ugyanolyan szinüre festeni, de viszont hordani azért lehet.

Hogyan lehet zsirfoltot papirból eltávolitani? (Bekulute: Peiniger Erich, 32.)

Papirból zsirfoltot úgy távolithatunk el, ha a papirra itatospapirt teszünk s azt meleg vasalóval kivasaljuk.

Hol vásaroihatunk faggyút? (Beküldte: Peiniger Erich, 32.)

Faggyút festékkereskedésben lehet vásárolni.

Hogyan erősithetjük fel a Hungária-jelvényt, hogy a mosásban ki ne fakuljon? (Beküldte: P. K., 32.)

Ne varrjuk fel az ingre, hanem kapoccsal vagy patentgombbal erősitsük fel. Igy a mosás előtt levehetjük.

Miért változtatták meg a cserkészjelvényt? A régi jelvényt lehet-e még viselni? (Beküldte: Peiniger Erich, 32.)

A jelvényünk civilruhán szebb most, mint a régi, de azért a régit is lehet hordani.

Az elfakult sipzsinór mi által kaphatja vissza a szinét? (Beküldte: Peiniger Erich, 32.)

Az elfakult sipzsinórt ruhafestékkel meg lehet festeni (Háj-festékkel).

Milyen fából kell a kajak és a vizisi bordázatát készíteni? (Beküldte: P. K., 32.)

Köris- és fenyőfából.

Hogyan akadályozhatjuk a cipőzsinór gyors kopását? (Beküldte: P. K., 32.)

Némileg úgy, hogy beviaszkozzuk.

Melyik őrsvezetői tábor nyujt több tanulási lehetőséget?

Az országos, de ajánlatos, ha előbb kerületibe megyünk.

Hogy szoktathatom le az őrsöm egyik tagját a körömrágásról?

Semmiesetre sem csúfolással vagy büntetéssel. Inkább rábeszéléssel. Viseljen a fiú napközben keztyűt, hogy ne tudjon a körmeihez férközni.

Az egyezményes térképjelek országonként változnak-e? (Beküldte: P. K., 32.)

Többnyire nem, csak a mellettük lévő rövidítések. (Pl. a Tgy. vagy R.)

Miből készülhetek a jeladó-különpróbára? (Kérdezi: Komlósy Andor, 40.)

A Sztrilich—Zsembery: Jeladás c. könyvből, mely a jeladó-különpróba egész anyagát tárgyalja.

Letehet-e iparos-cserkész olyan különpróbát, ami a foglalkozása is? (Kérdezi: Pály József, 365.)

Természetes, hogy leteheti. De tőle a parancsnok bizonyára többet kiván majd e különpróba letételénél, mint azoktól, akiknek nem ez a foglalkozásuk. De ez igy van jól!

Kötelező-e újoncoknak a nap.ó vezetése? (Kérdezi: Kása Ferenc, 903.)

Igen, kötelező. A „Kiképzési szabályzat" a III. o. proba 5. g) pontjaban előirja: „Vezeti cserkésznoteszét". Tehát hozzátartozik a próba letételéhez.

Miből készíthetünk nyakkendőgyürüt?

Készíteni sokfélét lehet. Igy pl. nagyon szép nyakkendőgyürüket láttam, amit fából, csontból, fembol, gubacsból, borból készítettek. Egyenruhában a szabályok szerint öltözködő cserkész csak szijból font nyakkendőgyürüt visel, mert ez az előirásos.

Milyen sorrend szerint tartják az egyes országokban a Jamboreet? (Kérdezi: Papp Gy., 10.)

Nincsen erre előre megállapított sorrend. Esetenként dönt a nemzetközi tiszti konferencia.

Igazolt cserkészek sielhetnek-e a Cserkészparkban? (Kérdezi: Rátkay László, 314.)

Igen. Csak érkezésüket és távozásukat be kell jelenteniök a cserkészparki ügyeletes-tisztnél.

Mikor lesz valaki „Hök"-tag? (Kérdezi: a 10. P. Á. R. Zerge-örs.)

Ha az illető résztvett legalább egy őrsvezetői táboron és a „Hökk" tagjai közé való felvételét egy régi „Hök"-tag ajánlja. Az ily módon ajánlottakat veszi fel a „Hök" parancsnoksága.

Hol találhatom meg a naptáviró leirását? (Kérdezi: Kása Ferenc, 903.)

A Sztrilich—Zsembery: Jeladás c. könyvben.

CSERKÉSZEK
használjátok
„CSERKÉSZ"-
irónokat
„CSERKÉSZ"-
radírokat
„CSERKÉSZ"-
pasztellokat
*
Kaphatók minden papírkereskedésben.

LAPUNK
hirdetési részén
csakis megbízható
cégeket ajánlunk.
Vásárlásnál hivatkozzunk a Magyar
Cserkészre.

Most jelent meg a *Cserkész ifjúsági színpad* 4. és 5. száma: Sándor Dénes 2 új színdarabja:
Amikor a szikra lángra lobban cserkészszínmű és **Muki költő** diákvígjáték.
Kapható a *Cserkészboltban, Budapest, V., Nagy Sándor-utca 6.*

Csak Szent Lukács Gyógyfürdő tölt Kristályvizet!

NEMZETI RUHATÁR JELMEZÜZEM JELMEZKÖLCSÖNZŐ
Budapest, VIII., Múzeum-körút 2. Telefon: József 40-4-63.
Előadásokra korhü jelmezek a legszebb kivitelben kaphatók.
Cserkészeknek nagy kedvezmény.

SZÍNHÁZI SZEMLE

A másik (Színjáték. Irta *Andai Ernő*. Bemutatta a Nemzeti Színház.) A finomtollú író darabjának nem volt oly sikere, mint a mult évben bemutatott Porcellánnak. Kissé nehezen gördül a témája, amely erőltetett, a zenélődoboz beállítása túl naiv és legfőbb baj az, hogy nincs benne, ami a nézők érdeklődését felajzza, mert mindent előre lehet tudni, ki jön be és mi fog történni. Emellett is dicsérni kell tiszta nyelvezetét, bár néhány túl pesties szólásmódot elhagyhatott volna. Az epizódalakok jobban sikerültek. Az egész darab megérdemli, hogy hibái ellenére is a közönség szeretetébe fogadja, mert jobb, mint sok erősen felreklámozott színdarab, amely személyi vagy egyéb okokból érdemetlenül jó ajánlólevelet kap a közönséghez.

A darab tartalma az, hogy a neves professzor titokban szerelmes asszisztensnőjébe, aki leghűségesebb munkatársa, de nem nyilatkozik, mert híven őrzi felesége emlékét, aki pedig egy hegedűművész kegyeit szívesebben fogadta. A tőle kapott zenélődobozba rejtette el a leveleket és egyéb emlékeket, amit azután az asszisztensnő az első feleség halála után pár évvel megtalált. Bár szeretné a professzornak a felfedezést elmondani, de nem viszi rá a szíve. Amikor azonban a hegedűművészt, aki külföldi útja előtt búcsúzni megy az asszisztensnőhöz, ott találja, kitör belőle a féltékenység és magyarázatra sem ad alkalmat. A dolog akkor jön rendbe, amikor az asszisztensnő ott akarja hagyni az állását, a professzor nővére azonban ügyes diplomáciai érzékkel összehozza őket.

Csathó nagyszerű rendezése mellett Cs. Aczél Ilona finom, mesteri társaságbeli hölgye, N. Tasnády Ilona mélyérzésű asszisztensnője, Pethő férfias professzora, Előry Kató kedves szobalánya, Sugár pompás egyetemi altisztje és egy kis cserkésznek, Primusz Istvánnak feltűnő színjátszó készsége egy kadett szerepében voltak az előadás főerősségei. *for.*

Magas C. (*Lakatos László* vígjátéka.) Bemutatta a Belvárosi Színház. Egy színésznő külföldre küldi 18 éves leányát, nehogy az ő színésznői karrierjét befolyásolja a leánya és a saját kora. Ez a darab magja. Hogy anya és leánya ugyanazt a férfit szeretik, hogy az ezért folyó harcban a leány győz és végül diadalmaskodik hosszas huzavona és kesergés után az anyai érzés a nő felett, az a legtermészetesebb megoldás. Nem mondhatnánk azonban, hogy a szellemességnek és ötletességnek száraz hangszere ebbe a darabba igazi életet tudott volna vinni.

A közönségnek így is tetszett a darab, vagy inkább a színészek játéka, akiknek élén Honthy Hanna az anya szerepében valóban művészit produkál. *for.*

Oktogón. (*Zsolt Béla* vigjátéka. Bemutatta a Magyar Színház.) Az Oktogón és Terézváros alakjai, levegője, beszédmódja, „tartalmas lelkülete". Ez a darab lényege. Emellett eltörpül a játék erőszakolt, sivár története. A darabnak az Oktogon-téren és kapcsolt részein sikere volt. Még örültek is neki, hogy saját magukat láthatták színpadon. Mi nem örültünk. *for.*

Labriola Színház. A Labriola Színház új műsora meggyőzött bennünket arról, hogy a színház műsora nem alkalmas pártfogásra. mert feltesszük, hogy a pénzükért a nézők valóban tartalmas és változatos műsort akarnak élvezni. *for.*

Házicipő készítése.

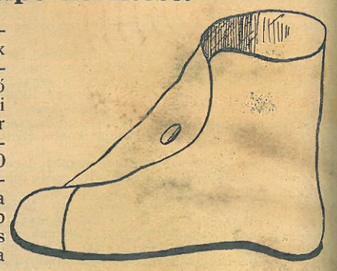

Első teendőnk, hogy lábunk körvonalát kivágjuk egy vastagabb nemezlapból. Ez a cipőnk belső talpa. Ezután pedig valami erős, régi posztóból, már nem hordható ruhadarabból kivágunk úgy kb. 50 cm hosszú és 15 cm széles két szalagot. Ezt a szalagot a kivágott talp szegélye köré állítjuk s egy kis széllel behajtva a nemeztalp alá varrjuk, ezzel a cipő felső és hátsó részét már el is készítettük. Most kivágunk még két darab posztót, melynek a hossza 20 cm, szélessége 15 cm és ezt a darab posztót a kivágott talp orrára illesztjük, úgyhogy a behajtott széleket szintén a talphoz varrjuk. Most már csak a talp alá egy másik nemeztalpat varrunk s az ötven centiméter hosszú posztó végére gomblyukat, a másikra gombot varrunk s a házicipő teljesen kész. Hiába, a mai nehéz viszonyok így avatnak mindannyiunkat ezermesterekké.

Farkas E.

Rimóczy. A leveledet átadtam a rádiószakértőnknek. Jövő számban jön a válasz. Addig bírod türelemmel. Úgy-e? — **K. László.** Szeretném volna írni karácsonyra és egyúttal gratulálni tanári oklevelédhez. Sanos, nem tudom a címét. Így is elfogadja, jó? A cikk multkor végzetesen elkésett. Megjelenés előtti második szerda a lapzárta. Ezen túl fizikai lehetetlenség még bármilyen fontos cikket is beleszoritanunk a lapba. A vonat elmegy, ha fél perccel az indulás ideje után érkezem az állomásra és vissza nem hozhatom többé, meg kell várnom a következőt. Így a lappal is. Harag ne legyen, ellenben menetrendszerü pontossághoz kell szoknunk. Úgy-e, megért? — **V. és IX. ker. sajtóreferens.** Ismételten későn érkeztek be a hirek és egy számmal elkésve jelenhettek csak meg. Értsük meg egymást. Tessék elővenni a naptárt és velem együtt számolni. Minden szerdán vagyok Pesten. A szerdai napokon kell tehát a lap technikai szerkesztésének lefolynia. Megjelentés 15-én és 1-én. Nézzük a januárt. A 15-én megjelenő számot 11-én, szerdán reggel tördeljük, délután korrigáljuk, 12-én már nyomjuk. Ez azt jelenti, hogy az összes cikkek 11-re ki vannak szedve és már legfeljebb apróságokat lehet itt-ott szabad helyen belecsusztatni. Lapzárta tehát előző szerdán: 4-én. Vagy a következő számot. Megjelenik február 1. Tördeljük tehát előző szerdán, január 25-én. Addig minden anyag kiszedve, készen kell álljon. A nyomdába kerülő anyagot nekem látnom kell; ez részint postán elintézhető, részben már előző szerdán személyesen. Tehát mindig másfél-két héttel járunk a lap megjelenése előtt. Vis majorral állunk szemben, segíteni rajta nem lehet, alkalmazkodni kell. Ez a helyzet. Ha ezt ismerik, ezután remélem, nem lesz baj elkéséssel és irások elmaradásával. Üdv. — **296. sz.** Nem régen jött hasonló szarvaskép. A tietek szebb, de most mégsem közölhető, rögtön a másik után. Hagyjátok itt, majd később lehozzuk. — **W.** Később jön. Most még hó van és jég, az evezősök siznek és ródliznak. — **K. Karcsi 415.** Karcsikám, a szerkesztő postája az ujság üzenetrovata; levelet csak akkor irok, ha bizalmas dologról van szó. A verseid toprongyos ruhába öltöztetett grófok. Vagyis a gondolataid igen kedvesek, a gondolatfüzés is kiemelkedik az átlagból. De a formád: versforma, stilus, rímek, még nagyon toprongyosak. Ezért nem közölte Kálmán bácsi sem a verseidet és azért nem közlöm le én sem a mostaniakat. Pedig a „Virágot szedtem én . . .", meg az „A csárdában" címüek igen kedvesek volnának, ha szépen, gonddal, szeretettel öltöztetnéd vers-ruhába őket. Nálad az hiányzik, hogy nem olvasol költeményeket, csak irni akarsz mindjárt. Figyeld meg, tanulmányozd gondosan, hogy hogyan fejezi ki gondolatait pl. Radványi, Sik Sándor, Mécs László, hogy csak a hozzád legközelebb állókat emlitsem. Tedd ezeket félre és mondjuk fél esztendőn át olvass és tanulmányozz néhány Sik- vagy Mécs-kötetet. Aztán, hónapok mulva, vedd elő a verseidet és figyeld meg: mennyivel másképen irnád le őket majd akkor. Hamarosan irsz majd olyant, amelyet érdemes lesz a lapban leközölni. — **133. Sólymok.** Gratulálok a szépen sikerült kiállításhoz! Ugy örülök a sikereteknek, mintha én is közületek való lennék. Persze, már régen elfeledtétek, hiszen azóta hetek teltek el és újabb hetek mulnak, mire az üzenetem eljut hozzátok. De nem az idő számit, hanem a szív, úgy-e? A cikket elitettem a fiúk irása számára a táborhoz közelebb eső időkre. Hanem te, ezután válasszátok szét a cikket a levéltől és ha a nyomda számára irtok, akkor a papirnak mindig csak az egyik felére irjatok. A nyomdászok mindig zokognak, ha kétoldalt teleirt papirt kapnak a kezükbe. — **Dr. T. O.** Dezső szólt a levélben üzenetekről. A cikk nem veszett el, hanem sorát várja. Minden szám hoz valamit róla: egyik emlékezést, másik gyüjteseredményt, harmadik hosszabb cikket stb. Igy kerül majd sorra ez is. Boldog újévet! — **F. Laci. 329.** Laci testvér, a verseid még nem jók, de lehetnek sokkal jobbak majd, ha figyelmesen elolvasod pár sorral feljebb a „K. Karcsi. 415." jelzésü üzenetet és te is teljesited azt, amit ott tanácsolok. A „Mindszenti álom"-ban meglepően sok az erő és a ritmikus készség. Ha most nem is közlöm a versedet, ne veszitsd kedved, hanem jöjj és küldj irásokat máskor is. Szeretném látni a fejlődésedet. — **L. Béla. 97.** A cimet átadtam a sajtóirodának. A cikk jön. Üdv.! — **Marczonnay.** Köszönöm a szép cikket és képeket. Jönni fog. Kis türelmet kérek azonban, mert egy csomó hasonló tartalmú cikk torlódott meg a fiókomban és mindegyik a helyét keresi. Szeretettel várom látogatását. — **Mindenkinek.** Rengeteg levél és levelezőlap zörgetett az ajtómon karácsonykor és újévkor: elhozták a szíveteket, fiúk. Köszönöm a szeretetet és a sok kedves üdvözletet. Boldog, hatalmas, diadalmas újesztendőért imádkoztam valamennyitek számára az újévi szentmisémben. Segítsen minket a jó Jézus kegyelme! — **Muky.** Jelentkezésedet átadtam az illetékes csoportnak. — **Z. I., Komárom.** Leveledet átadtam a kiadóhivatalnak. Meglesz. Szeretettel köszöntlek. — **79-esek.** A beszámolót a legközelebbi szám hozza, miután most a karácsonyi jelentések hihetetlenül felduzzasztották a kerületi hirek rovatát. — **T. Jóska, Szeged.** Köszönöm a verseket. Legközelebb visszatérek rájuk. Most szívből kívánok kegyelmekkel teljes újesztendőt és hirtelenében szép sikert a vizsgákra. Körlevél a napokban indul.

A Magyar Cserkészszövetség Hivatalos Lapja. Előfizetési ára egész évre 12 pengő. — Félévre 6 pengő. — Negyedévre 3 pengő. — Szerkesztőség és kiadóhivatal: Budapest, V. kerület, Nagy Sándor-utca 6. szám. Cserkészház.
Szerkesztésért és kiadásért felelős:
KOSCH BÉLA dr.
Kiadja a Magyar Cserkészszövetség.

„Élet" Irodalmi és Nyomda Rt. Budapest, I., Horthy Miklós-út 15. — Igazgató: Laiszky Jenő.

CSAPATOK
nyomtatványaikat, levélpapírt, csapathíradókat, plakátokat
legolcsóbban, leggyorsabban és legszebben a
GLOBUS-nyomdában
VI., ARADI-UTCA 8.
kaphatják.

KÉSZÜLJ A JAMBOREERA,
HOGY KÜLFÖLDI CSERKÉSZTESTVÉREIDNEK TÁJÉKOZOTTSÁGODRÓL TEHESS TANUBIZONYSÁGOT!
Temesy: Magyarország története . . . . . P 1·—
Fodor: Magyarország földrajza . . . . . 0·24
Bödy: A magyar zászló, címerek, szentkorona és koronázási jelvények . 0·80
KAPHATÓK A GAZDASÁGI HIVATALBAN.

AZ
ORION
DINAMIKUS HANGSZÓRÓ

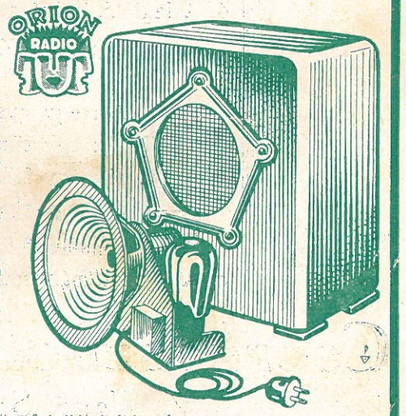

minden rádiókészülék teljesítményét fokozza. Előnyei kis készülékeknél ugyanúgy kifejezésre jutnak, mint a nagyobbaknál s bekapcsolásánál semmiféle átalakításra nincs szükség. 105, 120, 150 és 220 voltos egyen- és váltóáramra készül. Bármely rádiókereskedő bemutatja és készséggel szolgál részletes felvilágosítással.
Gyártja: ORION IZZÓLÁMPAGYÁR.

PÁLYÁZAT

mindazok számára, kiknek cserkészmultjuk alapján parancsnokuk elő szavuk van:

Hány szemponttal és melyekkel tudod a Parancsnok ú előtt igazolni, hogy

Cserkészruhát, őrsi és csapatfelszerelés

kizárólag

a Cserkészboltban érdemes vásárolni

Tudnivalók:

1. Költői szólamok értéktelenek. A Parancsnok úr tudja, milyen erőfeszítést kíván t Jamboree és ezért csak tényekkel lehet előtte érvelni. Pl.: Mi biztosítja önmüké a Cserkészbolt legolcsóbb árait? az állandó legjobb minőséget? miért kényelm Cserkészboltnál vásárolni? milyen külön kedvezményt élvez az egyes cserkész? a boreesta? a csapat? az iskolai csapat? stb., stb.
2. Mindezt rendes körülmények között a Cserkészboltnak is érdeke közhírré tenni. A pályázatra való tekintettel azonban január 15-től február 10-ig a Cserkészbolt erre v kozó kimerítő írásbeli tájékoztatást nem ad, ellenben a Cserkészház Nagy Sándor Vadász-utcai frontján elhelyezett 23 kirakat és a Cserkészbolt eladó személyzete tá koztatásra mindenki rendelkezésére áll.
3. A pályázatot legkésőbb ***február 10-ig*** írásban kell beküldeni ***Cserkészbolt Budapes V., Nagy Sándor-utca 6.*** címre. A lezárt borítékon legyen rajta e szó: „Pályázat"

   A pályázatokat háromtagú bíráló-bizottság ítéli meg, melyet az Országos Vezető tiszti Testület küld ki. A bizottság katekizmusszerűen kérdés-feleletbe foglalt rövid, világos határozott fogalmazást vár.
4. A legjobb pályázatok beküldőjének a bizottság díjakat ítél oda:

   I. díj: egy 250×250 alapterületű ***„Rover" típusú nagy gúlasátor,*** az Európa- szerte ismert „Nomád" anyagból, teljesen felszerelve.

   II. díj: egy gyapjú ***Jamboree-ing.***

   III. díj: egy ***Jamboree-derékszíj*** vert bronz liliomos csattal.

   IV. díj: egy félliteres ***aluminium-kulacs*** csavaros tetővel és karabinercsattal.

   V—X. díj: egy-egy pár valódi ***Jamboree-védjegyű cserkészharisnya.***

   Ezenkívül még 40 kisebb díj.
5. A díjazott pályaműveket jogában áll a Cserkészboltnak tetszése szerint közölni.

Cserkészbolt Szövetkezet Budapest,

V., Nagy Sándor-utca 6. — — Cserkészház

a Magyar Cserkészszövetség kizárólagos hivatalos szállítója

(a Vilmos császár-út 48. számú háztól a harmadik épület.)

„Élet" Irodalmi és Nyomda Rt. Budapest, I., Horthy Miklós-út 15. — Igazgató: Laiszky Jenő.